

Ἡ κάθε σπιθαμή
Ἑλληνικῆς γῆς πρέπει
νά δώση γρήγορα κάτι.

Μεταξάς

Ἡ Νεολαία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50
23 ΣΕΠΤ. 1939-Δ!

Ἡ Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ. 50—23 Σεπτεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ)	Δρ.	160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	»	80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ »	»	40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	Λίρ. Ἀγγλίας	1
	Ἀμερικῆς Δολ.	6
	Αἰγύπτου Λίρ.	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας): ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΜΕΤ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΥ ΖΗΛΟΥ...

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ κ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
(ΕΙΔΙΚΩΣ ΓΡΑΦΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΝΕΟΛΑΙΑΝ")

Ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία, πρὸς τὴν ὁποίαν μετὰ στοργῆς καὶ ἐλπίδων πάντες προσβλέπομεν, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ὁποίας βαθέως ἀπηχοῦσαν ἐξήγειρεν ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν τὸ προσκλητήριον τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ της, ἕτοιμος ἤδη νὰ ταχθῇ προθύμως πρωτοπόρος εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐξόρμησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς Ἕλληνας ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης, δύναται νὰ προσφέρῃ, καὶ θὰ προσφέρῃ ἀσφαλῶς, ἡ τῆς ὑπαίθρου μάλιστα, ἀξιολόγους ὑπηρεσίας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ταχθέντος σοβαρωτάτου Ἐθνικοῦ ἐγχειρήματος, τῆς πρωθήσεως καὶ αὐξήσεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων ἡ χώρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὑλικῶν μέσων τῆς ζωῆς αὐτῆς.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας προσδοκεῖ μετὰ πεποιθήσεως

«Περιοδεύσας ἐπ' ἐσχάτων συνοδείᾳ ὁμάδος Φαλαγγιτῶν......»

μεγάλην τὴν συμβολὴν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀναληφθείσης κατ' ἐξοχὴν ἐθνικῆς προσπαθείας, τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καλλιεργείας καὶ ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, διὰ τῆς καταλλήλου χρησιμοποιήσεως ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ ὅλων τῶν διαθεσίμων ὑλικῶν μέσων καὶ κατευθύνσεως αὐτῶν πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς αὐξήσεως τῆς ποικίλης γεωργικῆς παραγωγῆς

Πολλαπλαῖ εἶναι αἱ ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας δύνανται νὰ εἰσφέρωσιν οἱ νεαροὶ φαλαγγῖται εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην. Προπαγανδίζοντες ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον καὶ παρέχοντες ἑαυτοὺς διὰ τῆς ἰδίας των ἐργασίας καὶ τῆς πειθαρχικῆς προσηλώσεως εἰς τὸ καθῆκον, ὡς παράδειγμα, θὰ δυνηθῶσι νὰ μεταδώσωσι τὸν ἐνθουσιασμόν των εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ νὰ κεντρίσωσι τὸν ζῆλον αὐτῶν πρὸς ἐργασίαν, καταδεικνύοντες ὅτι καὶ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον, ἀλλὰ καὶ ὑπέρτατον πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον, ὅμοιον πρὸς τὸ καθῆκον τῶν στρατευομένων, ἐπιβάλλει εἰς αὐτούς, στρατιώτας τῆς εἰρηνοφίλου Δήμητρας, νὰ ἐξασφαλίσουν διὰ τῆς ἀκινδύνου αὐτῶν ἐργασίας τὸν εὔκολον ἐπισιτισμὸν καὶ ἐφοδιασμὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῆς χώρας ἐν γένει, καὶ ὅτι ἡ τυχὸν παράλειψις τοῦ καθήκοντος τούτου ἀποτελεῖ αὐτόχρημα **λιποταξίαν.**

Συνεργαζόμενοι ἀφ' ἑτέρου μετὰ τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν οἱ φαλαγγῖται καὶ ἐπικουροῦντες εἰς τὸ ἔργον τοῦ ὀλιγαρίθμου γεωπονικοῦ προσωπικοῦ, ἀσκούμενοι καὶ καθοδηγούμενοι ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν διαφόρων γεωργικῶν ζητημάτων καὶ μεθόδων, θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐποπτεύωσι καὶ νὰ καθοδηγῶσι προϊόντως τοὺς ἀπείρους ἀγρότας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν βελτιωμενων μεθόδων καλλιεργείας, τὴν χρῆσιν τῶν νεωτέρων γεωργικῶν μηχανῶν, τὴν ἀπολύμανσιν τοῦ σπόρου, τὰ σκαλίσματα κλπ. κλπ., παρακολουθοῦντες δὲ ἐπιμελῶς τὴν συντελουμένην εἰς τὸν τομέα ἑκάστου αὐτῶν ἐργασίας, θὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὰς κατὰ κοινότητας τοπικὰς ἐπιτροπάς, τὰς γεωργικὰς καὶ διοικητικὰς ὑπηρεσίας περὶ τῶν παρουσιαζομένων τυχὸν ἐλλείψεων καὶ ἀναγκῶν καὶ θὰ ἐκτελῶσι τὰς ὑπ' αὐτῶν διδομένας ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας.

Περιοδεύσας ἐπ' ἐσχάτων συνοδείᾳ ὁμάδος φαλαγγιτῶν καὶ ἀναστραφεὶς μετ' αὐτῶν ἔλαβον εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσω τὴν σεμνὴν αὐτῶν ἐμφάνισιν, τὸ διαπνέον αὐτοὺς πνεῦμα τῆς πειθαρχίας, τὴν πρόθυμον προσφορὰν ὑπηρεσιῶν κτλ., ἐκ τῆς εὐχαρίστου δὲ αὐτῆς διαπιστώσεως ἀπεκόμισα τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐπιτελέσωσι τὸ τασσόμενον εἰς αὐτοὺς καθῆκον μετ' ἀποτελεσματικοῦ ζήλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας

ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

ΑΡΘΡΟΝ **ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ** ΚΥΒΕΡΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ Ε.Ο.Ν.

Ἐὰν πρό τινων ἐτῶν εἶχε κανεὶς τὴν τόλμην νὰ ὁραματισθῇ τὸν Τόπον αὐτὸν ἀντιμετωπίζοντα τὴν νέαν θύελλαν ποὺ ἐξέσπασεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπως τὴν ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ Ἑλλὰς τῆς 4ης Αὐγούστου, θὰ ἐθεωρεῖτο τοὐλάχιστον ὡς παράφρων. Τὸ ἴδιο ἄλλως τε θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἐτόλμα κανεὶς νὰ προμαντεύσῃ τὰς ἐν γένει πραγματοποιήσεις τῆς φωτεινῆς συλλήψεως καὶ ἀδαμάστου θελήσεως τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχηγός, δίδων μίαν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς δημιουργηθείσης ὑπ' αὐτοῦ πραγματικότητος, μᾶς δίδει συγχρόνως καὶ τὸ μέτρον τῆς συγκρίσεως, ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τοιοῦτον, διαπιστώνων εἰς τὸ ἱστορικόν του διάγγελμα τῆς 4ης Αὐγούστου 1939/Δ' ὅτι: «Τρία χρόνια ἐπέρασαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ποὺ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως ἀνελάβομεν πλήρη τὴν ἐξουσίαν, χρόνια βραχύτατα κατὰ τὴν χρονικὴν ἔκτασιν, βαρύτατα ὅμως διὰ τὰς συνεπείας των καὶ τόσον πολύ, ὥστε νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι αἰὼν μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1936».

Συγχρόνως κάποιος ξένος συγγραφεύς, Ἄγγλος, ὁμολογεῖ ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Βυζαντίου, ἐγνώρισε τοιαύτας ἡμέρας προόδου καὶ εὐημερίας.

Καὶ ταῦτα μὲν γενικῶς. Εἰδικώτερον ὅμως τὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει σήμερον ἡ Ἑλλάς, ἐν ὄψει τῆς διεθνοῦς καταστάσεως καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν διοικητικὴν μόνον τάξιν καὶ εἰς τὴν κρατικὴν ἐπιβολήν, ἀλλὰ κυρίως χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἑνότητα, τὸ φαινόμενον αὐτὸ δὲν τὸ ἐγνώρισεν οὔτε πρὸ αἰῶνος, οὔτε ἐπὶ Βυζαντίου. Δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε τὸ ἐδοκίμασεν.

Δὲν πρόκειται δηλαδὴ ἐνταῦθα οὔτε περὶ τῆς πλήρους παρασκευῆς, τῆς ψυχικῆς καὶ τεχνικῆς, μὲ τὴν ὁποίαν χάρις εἰς τὴν 4ην Αὐγούστου εὑρέθη ἡ Χώρα, οὔτε περὶ τῆς μεγαλοφυοῦς διαχειρίσεως τῶν Ἐθνικῶν ὑποθέσεων. Πρόκειται περὶ τῆς μεγαλειώδους εἰκόνος, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ὡς ἑνιαῖον καὶ ἀδιάσπαστον σύνολον.

Ἡ ἐξήγησις εἶναι ἁπλῆ. Ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐγνώρισε τὴν σήμερον ὑπάρχουσαν νοοτροπίαν, τὸ σήμερον κυριαρχοῦν πνεῦμα.

Ἡ νοοτροπία αὐτὴ ἀποτελεῖ διὰ τὸ Ἔθνος τὸ πολυτιμότερον ἀπόκτημα, ἀπόκτημα ἀληθινὰ λυτρωτικόν. Καὶ δι' αὐτὸ εἰς τὸ ἴδιον διάγγελμα τονίζει ὁ Ἀρχηγὸς ὅτι: «ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ἔχομεν ἀνάγκην πρὸ παντὸς σήμερον καὶ διὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμα, εἶναι ἡ στερέωσις τῶν ὅσων ἤδη ἀπεκτήσαμεν. Τῶν ὅσων ἀπεκτήσαμεν ὑλικῶς, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ὅσων ἀπεκτήσαμεν ἠθικῶς. *Πρὸ πάντων δὲ νὰ στερεώσουμε τὴν νέαν νοοτροπίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀποφασιστικῶς εἰσήλθομεν ἀπὸ τριετίας*, οὕτως ὥστε διὰ τῆς μακρᾶς ἕξεως πάντα ταῦτα νὰ καταστῶσιν εἰς ἡμᾶς δευτέρα φύσις, κύρια χαρακτηριστικά, μὴ ὑποκείμενα εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν περιστάσεων καὶ εἰς τὴν πνοὴν τῶν ἀντιξόων ἀνέμων».

Ἡ δημιουργία τῆς νοοτροπίας αὐτῆς ἀποτελεῖ τὸν μεγαλείτερον θρίαμβον τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ. Καὶ ἡ διατήρησίς της, τὴν ἐγγύησιν τῆς ἀνὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς αἰῶνας συνεχίσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ ἔργου του. Χωρὶς αὐτήν, χωρὶς τὴν 4ην Αὐγούστου καὶ τὸν δημιουργόν της, τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον θὰ παρουσίαζεν ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἡ Ἑλλὰς θὰ ὑπερέβαινε κατὰ πολὺ καὶ τὸν τρομακτικώτερον ἐφιάλτην. Αἱ ζοφεραὶ ἡμέραι, αἱ ἐπονείδιστοι πράξεις καὶ αἱ τραγικαὶ συνέπειαι τοῦ διχασμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐζήσαμεν καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον μᾶς ἐλύτρωσεν ἡ 4η Αὐγούστου, θὰ ἐπανελαμβάνοντο εἰς τὸ ἀπειροπλάσιον.

Ἐὰν ἡ αὐτοτελὴς ὕπαρξις τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 ἦτο ζήτημα ἑβδομάδων, σήμερον θὰ ἦτο πρᾶγμα ἀνῆκον εἰς τὸ παρελθόν, πρᾶγμα ποὺ θὰ εἶχεν ἐκλείψει καὶ μάλιστα κατὰ τὸν θλιβερώτερον καὶ ἀδοξότερον τρόπον.

Ἀντὶ τούτου: «Ἐμεῖς οἱ πρὶν ἀλληλομισούμενοι καὶ ἀλληλοεχθρευόμενοι, ἐμεῖς διὰ τοὺς ὁποίους εἶχε γίνει μόδα νὰ λέγουν, ὅσοι μὲ τὰ ξένα των μάτια ἔβλεπαν τὴν ἱστορίαν μας, ὅτι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς Φυλῆς μας ἦταν ἡ διχόνοια καὶ ἡ διαίρεσις, ἐχωνευθήκαμε μέσα εἰς μίαν χοάνην καὶ ἐξήλθομεν ἀπὸ αὐτὴν ἕνα ὁμοιογενές, ὁμονοοῦν, ὁμοιόμορφον, πειθαρχημένον καὶ ἀδιάσπαστον σύνολον. Καὶ τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη ὑπὸ τὴν πίεσιν ἐξωτερικῶν κινδύνων καὶ ἀπειλῶν, ἀλλὰ πρὶν ἀπὸ αὐτὰ καὶ μόνον ἀπὸ ἐσωτερικὴν ἀνάγκην τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία ἠθέλησε καὶ ἠδυνήθη νὰ ἀνανήψῃ. Ὅταν ἦλθαν οἱ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ κίνδυνοι μᾶς εὗρον ἑτοίμους, σφικτὰ ἑνωμένους ἀπὸ πρίν, ἰσχυροὺς καὶ ἀποφασισμένους γιὰ ὅλα. Καὶ ἔτσι θὰ εἴμεθα πάντοτε πλέον καὶ ὅσον διαρκεῖ ἡ διεθνὴς λαῖλαψ καὶ ὅταν τὰ σύννεφά της ἀποπεράσουν καὶ διαλυθοῦν καὶ ἀναλάμψῃ ὁ ἥλιος τῆς Εἰρήνης. Τίποτε δὲν θὰ μᾶς χωρίσῃ πλέον. Καὶ ὅποιος ἐπιζητήσῃ ποτὲ νὰ ρίψῃ καὶ πάλιν τὸν σπόρον τῆς διχονοίας θὰ πνιγῇ ἀπὸ μᾶς.

Ἔτσι ἡ Ἑλλὰς γεμάτη δύναμιν, πίστιν καὶ ἀποφασιστικότητα βαδίζει τὸν δρόμον της πρὸς τὴν Ἐθνικήν της Ἀναγέννησιν καὶ ἐργαζομένη μὲ φρόνησιν καὶ θέλησιν ζωῆς ἀκατάβλητη δημιουργεῖ τὸ μέλλον της ἄξιον τῆς Ἱστορίας της.

Καὶ ὅπως ἀνωτέρω ἐτονίσθη, τὴν Χώραν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον διέπει μία νοοτροπία καὶ ἕνα πνεῦμα. Τοῦ πνεύματος αὐτοῦ κάθε Ἕλλην εἶναι ὁ συνειδητὸς φορεὺς καὶ αὐθεντικὸς ἐκφραστὴς ὁ ἴδιος ὁ δημιουργός του, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς. Εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Ἐθνικῆς κυριαρχίας, ποὺ ἔχει ὡς προϋπόθεσίν του τὸ ὑπερήφανον δόγμα τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοτελείας. Αὐτοτελείας ἠθικῆς, πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

Στὸ περιθώριον

ΟΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ

Ἡ μεταγενεστέρα ἀπόφασις, ἡ ἀναθεωροῦσα τὴν πρώτην σκέψιν περὶ ματαιώσεως τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων λόγῳ τῶν διεθνῶν γεγονότων, λίαν δικαιολογημένως ἐχαιρετίσθη ὡς οἰωνὸς εἰρήνης ἀπὸ τοὺς Βαλκανικοὺς λαούς. Ἡ εἰρήνη εἶναι ἀγαθὸν μέγα, τὸ ὁποῖον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸ ἐπιθυμοῦμεν καὶ νὰ τὸ εὐχώμεθα. Πρέπει καὶ νὰ τὸ προαγάγωμε μὲ πράξεις καὶ μὲ ἔργα. Ἀσφαλῶς δὲ δὲν θὰ εἴχαμε κανένα ἄλλο καλλίτερον μέσον προαγωγῆς τῆς ἰδέας τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς εἰρήνης εἰς τὴν περιοχήν μας ἀπὸ τὴν συνάντησιν εἰς τὸν στίβον τῆς εὐγενοῦς ἀθλητικῆς ἁμίλλης τῆς νεολαίας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Εὐτύχημα εἶναι λοιπὸν ὅτι οἱ ἀγῶνες δὲν ἐματαιώθησαν. Εὐτύχημα ὅτι ἐδήλωσαν συμμετοχὴν εἰς τοὺς ἀγῶνας ὅλα τὰ Βαλκανικὰ Κράτη. Μία ἐπίδειξις εἰρηνικῆς συναδελφώσεως τῶν νεολαιῶν τῆς Βαλκανικῆς θὰ εἶναι ἀκτὶς φωτὸς ἀνθρωπίνης εὐδοκίας μέσα εἰς τὸν ζόφον τοῦ μίσους καὶ τῆς σφαγῆς ποὺ καλύπτει τὴν ἄλλην Εὐρώπην.

Η ΚΟΣΜΙΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν παρετηρήθη κατὰ τὴν τέλεσιν ἀθλητικῶν διαγωνισμῶν ἔκδηλος — καὶ δὲν τὸ ἀποκρύπτομεν — ἀποκαρδιωτικὴ τάσις τῶν ἀθλουμένων ὁμάδων τῶν διαφόρων Σχηματισμῶν καὶ Περιφερειακῶν Διοικήσεων διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς νίκης διὰ παντὸς μέσου εἰς βάρος τῆς πειθαρχίας, τῆς τάξεως, τῆς εὐπρεπείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ ὀργανωτὰς τῶν ἀγώνων.

Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος, εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς ὁποίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ὑποπέσῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἀπηύθυνεν αὐστηρὰν ἐγκύκλιον πρὸς ἁπάσας τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων καὶ τὴν Δ. Α. Σ., διὰ τῆς ὁποίας τονίζει ὅτι σκοπὸς τῶν ἑκάστοτε ἀγώνων δὲν εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς νίκης καὶ ἡ δημιουργία τῶν ἐκ ταύτης ἐντυπώσεων, ἀλλὰ ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἡ κοσμία συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἐν γένει πολιτισμένη ἐμφάνισις καὶ δρᾶσις τῶν ἀθλουμένων εἰς τὸν στίβον ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ μίαν νίκην ἀπρεπῶς κατακτωμένην.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

Ἡ Πρώτη: Σύνθεσις τοῦ συνεργάτου μας Θεοφιλοπούλου. Ἡ τελευταία. Ἄνω: Προσευχὴ Φαλαγγιτισσῶν Π. Δ. Θ. Π. εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ἰω. Μεταξᾶς». Κάτω: Ἄσκησις Φαλαγγιτῶν μας εἰς τὴν σκοποβολὴν διὰ πιστολίου.

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΕΡΓΑΣΘΗ

Ὅσο προχωροῦν αἱ ἡμέραι τὰ αἰσθήματα τῆς ἀδημονίας καὶ τῆς ταραχῆς, ποὺ ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ προκληθοῦν ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου εἰς τὰς διαφόρους Χώρας, ἀρχίζουν νὰ ὑποχωροῦν καὶ ἡ ἀσίγαστος μέριμνα τῆς ζωῆς ἀνακτᾷ σιγὰ σιγὰ τὰ δικαιώματά της. Δὲν λέγομεν βέβαια ὅτι ἡ προσπάθεια τῆς προσαρμογῆς πρὸς τὰ νέα γεγονότα καὶ πρὸς τὰς νέας συνθήκας ἐξαφανίζει αὐτομάτως τὰς ἀνησυχίας καὶ τοὺς κινδύνους. Εἰς ἡμέρας ὅπως αὐταὶ ποὺ περνᾷ ὁ Κόσμος, κανένας τόπος, κανένας λαός, κανένα ἄτομο δὲν εἶναι ἀσφαλὲς κατὰ τοῦ κινδύνου τῶν ἀπροόπτων. Ἡ βεβαιότης, ἡ ὁποία ἐφυγαδεύθη μὲ τὴν πρώτην πολεμικὴν ἐκπυρσοκρότησιν, δὲν θὰ ἐπανέλθη παρὰ μόνον ὅταν θὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος. Ὅταν, ἑπομένως, ὁμιλοῦμεν περὶ ὑποχωρήσεως τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀδημονίας καὶ τῆς ταραχῆς, ὁμιλοῦμεν σχετικῶς. Ἡ προσαρμογὴ γίνεται καὶ πρὸς τὰ καλὰ καὶ πρὸς τὰ κακά. Ἄλλως τε ἡ προσαρμοστικότης εἶναι τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον στοιχεῖον τῆς ζωῆς.

Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως παντοῦ, ὁ πόλεμος ἐπέφερε διαταραχάς, ἰδίως εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς οἰκονομίας. Εὐτυχῶς ἡ ἀντίδρασις ἐναντίον τῶν διαταραχῶν τούτων ἐξεδηλώθη ἄμεσος καὶ ταχεῖα καὶ εἶναι τοῦτο ἕνα ἀκόμη ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν εἰς τὴν πλεονεκτικότητα τοῦ ἰσχύοντος ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1936 κυβερνητικοῦ συστήματος. Ἡ πρόνοια τοῦ Κράτους ἐξεδηλώθη πρὸς δύο κυρίως κατευθύνσεις. Πρὸς τὴν ἀναζωογόνησιν πρῶτον τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐργασίας ἐν τῇ Χώρᾳ, ὁ ὁποῖος ἐκινδύνευσε πρὸς στιγμὴν νὰ χαλαρωθῇ καὶ δεύτερον εἰς τὴν ἀποσόβησιν τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους διέτρεχαν ἐκ τῆς χαλαρώσεως ταύτης τὰ ἀσθενέστερα κοινωνικὰ στρώματα. Διὰ τὸ πρῶτον δὲν ἐχρειάζετο παρὰ μόνον ν' ἀνακτήσῃ ὁ λαὸς τὴν ψυχραιμίαν του καὶ ν' ἀποδοθῇ μὲ νέαν ὁρμὴν καὶ μὲ ἀνανεωμένην θέλησιν εἰς τὰς εἰρηνικάς του ἐργασίας.

Ὁ καλλιεργητικὸς συναγερμός, τοῦ ὁποίου μεγαλειώδη ἀληθῶς εἰκόνα μᾶς δίδουν αἱ καθημεριναὶ πληροφορίαι ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Χώρας, ἀποδεικνύει πόσον ἦτο εὔστοχον καὶ πόσον πρόθυμον συνήντησεν ἀπήχησιν τὸ σύνθημα τοῦ Ἀρχηγοῦ. Διὰ τὸ δεύτερον ἐχρειάσθη νὰ ἐπιβληθοῦν θυσίαι. Δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀμφιβάλλῃ κανεὶς ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις, παρὰ τὴν νεαρότητά των, θὰ τὰς ἀντιμετωπίσουν νικηφόρως. Ἡ περίοδος τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ τὰς δυσχερεῖς της στιγμάς. Θὰ τὰς κάμψῃ ὅμως ἐπιτυχῶς, φθάνει νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ κανέναν ἡ καλὴ θέλησις, ἡ ἀκριβὴς ἐπίγνωσις τῆς τραχύτητος τῆς καμπῆς τῆς Ἱστορίας ποὺ διανύει ὁ Κόσμος καὶ ἡ βαθεῖα συναίσθησις ὅτι εἰς περιόδους τόσον κρισίμους, ὅπως αὐτὴ ποὺ διερχόμεθα, ἕνας λαὸς ἢ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἀπόλυτον κατανόησιν τῆς ἑνότητος τῆς μοίρας του καὶ δέχεται ἀγογγύστως καὶ προθύμως ὅλας τὰς θυσίας ποὺ ἐπιβάλλει ἡ διατήρησις ἀρραγοῦς καὶ ἀδιασπάστου τῆς ἑνότητος αὐτῆς καὶ σώζεται ἢ ἀφήνει νὰ χαλαρωθῇ καὶ νὰ διασπασθῇ ἡ ἑνότης του, καὶ τότε ὑποκύπτει.

Ἡμεῖς πιστεύομεν ἀκραδάντως εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς τὴν ὡριμότητα τῆς ἱστορικῆς των συνειδήσεως. Ἐπὶ πλέον γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπίγνωσις καὶ ἡ θέλησις ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις ὅπως αἱ ὑπαγορεύσεις τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἐπιβαλλόμεναι θυσίαι καταμερισθοῦν μὲ μέτρον δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος, ὥστε αἱ βάσεις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Χώρας νὰ μὴ σαλευθοῦν.

Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τοῦ Κόσμου, ἴσως ἀποδειχθῇ εὐτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ γεγονός, ὅτι δὲν συνεπλήρωσεν ἀκόμη τὴν οἰκονομικήν της διάρθρωσιν καὶ δὲν ἐπρόφθασε νὰ ὀργανώσῃ ὅλας τὰς πηγὰς τοῦ πλούτου της. Ἴσως ἡ ἱστορική μας καθυστέρησις ἀποδειχθῇ σωτήριος κατὰ τὰς στιγμὰς αὐτάς. Ὁ πόλεμος ἐπιταχύνει τὸν ρυθμὸν τῆς πορείας τῆς Ἱστορίας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπολείπεται νὰ συντελεσθῇ πολλὴ ἀκόμη ἐργασία, διὰ νὰ συγχρονισθῇ ὁ ρυθμὸς τῆς παραγωγικῆς ζωῆς τοῦ Τόπου. Ἕως ὅτου αἱ συνθῆκαι μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν θὰ ἠμποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσωμε τὸ μέγα κεφάλαιον ποὺ ἀποτελοῦν ἡ ἰδιοφυΐα, ἡ δεξιότης, ἡ ἐργατικότης καὶ ἡ λιτότης τοῦ λαοῦ μας. Θὰ τὸ χρησιμοποιήσωμε ἐντατικά, μεθοδικά, ὡργανωμένα, διὰ νὰ συγχρονίσωμε τὸν παραγωγικόν μας ὁπλισμὸν εἰς τοὺς ἀγρούς, εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὴν θάλασσαν. Ὑπάρχουν πολλαὶ ἐλπίδες νὰ κρατηθῇ ἡ Ἑλλὰς μακρὰν τοῦ πολέμου. Θὰ χρησιμοποιήσωμεν σύντονα, ὡς εὐλογίαν καὶ ὡς εὔνοιαν τῆς θείας προνοίας, τὰ χρονικὰ περιθώρια ποὺ θὰ μᾶς δοθοῦν. Θὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν γονίμως διὰ τὰ ἄτομα, διὰ τὸ σύνολον, διὰ τὴν Πατρίδα, ἐργαζόμενοι, χωρὶς δι' αὐτὸ νὰ χαλαρωθῇ κατ' ἐλάχιστον ἡ ἀγρυπνία μας ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Θὰ εἶναι τὸ καλλίτερον ποὺ ἔχομεν νὰ κάμωμεν δι' ἡμᾶς, διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην. Θὰ ἐργαζώμεθα μὲ τὴν διάπυρον εὐχὴν ὅπως ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης σμικρύνῃ τὰς προθεσμίας τῶν δοκιμασιῶν τῆς χειμαζομένης ἐκ τῶν ἰδίων της σφαλμάτων, ἐκ τῆς ἰδίας της ὑπεροψίας καὶ ματαιοφροσύνης ἀνθρωπότητος.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἡ ἔκρηξις τοῦ πολέμου ἦτο ἕνα δυνατὸ ξάφνισμα δι' ὅλους. Διὰ τὴν γενεὰν ποὺ ἔζησε τὸν προηγούμενο καὶ ποὺ τὰ μάτια της ἐγέμισαν ἀπὸ τὴν φρίκην του τόσον, ὥστε δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπο νὰ παραδεχθῆ πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἰδῆ ἐπανάληψιν ἐκείνης τῆς φρίκης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν της. Διὰ τὴν ἀνερχομένην νέαν γενεάν, πού, ὁποιαι κι' ἂν εἶναι αἱ ἰδέαι καὶ τὰ αἰσθήματά της, ὁ πόλεμος εἶναι δι' αὐτὴν τὸ νέον καὶ τὸ καταπληκτικόν.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως εἶναι παλαιότατον ὄν, μὲ ὄγκον πείρας καὶ γνώσεως ἀπροσμέτρητον καὶ ἀντέχει εἰς ὅλα τὰ ξαφνίσματα καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκπλήξεις. Ἠμπορεῖ, βέβαια, ἡ συνείδησις καὶ ἡ λογική μας νὰ ἐξανίσταται καὶ ν' ἀποκρούη τὸν πόλεμον. Νὰ μὴ συγχωρῆ τὴν ἔκρηξίν του. Νὰ μὴ δικαιώνη τὰς ἀφορμάς του. Ὅλ' αὐτὰ ὅμως, ὅλη ἡ ἐξέγερσις τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λογικῆς μας δὲν θὰ ἐμποδίση καθόλου τὸ ἔργον τῆς προσαρμογῆς μας πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν πραγμάτων, ποὺ ἐδημιούργησεν ὁ πόλεμος. Ἡ ζωὴ εἶναι ἀδυσωπήτως πραγματιστική. Καὶ ἡ θαυμαστοτέρα ἀρετὴ καὶ ἡ μεγίστη δύναμις τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὴ ποὺ ἐξηγεῖ τὴν κατίσχυσίν του καὶ τὴν κυριαρχίαν του ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι ὅτι κατορθώνει πάντοτε νὰ ἐκνικᾶ τὴν ἔκπληξιν καὶ νὰ προσαρμόζεται ταχύτατα καὶ δεξιώτατα εἰς ὅλα τὰ ἀπρόοπτα.

Ὁ πόλεμος τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν εἶναι μόνον τὸ τετελεσμένον ἀπρόοπτον. Εἶναι πηγὴ ἀπροόπτων. Καὶ αὐτὸ τὸ γεγονὸς κάμνει τὸ ἔργον τῆς προσαρμογῆς ἐξόχως δυσχερὲς καὶ λεπτόν. Δύο ἑβδομάδες μόνον ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Κόσμου ἔχει ἀλλοιωθῆ ἀφαντάστως, χωρὶς ἀκόμη νὰ τολμᾶ κανεὶς νὰ μαντεύση οὔτε ποία θὰ εἶναι ἡ διάρκεια καὶ ἡ ἔκτασίς του, οὔτε ποῖαι θὰ εἶναι κατὰ ὁριστικὴν διαμόρφωσιν αἱ δυνάμεις καὶ οἱ συνδυασμοὶ δυνάμεων ποὺ πρόκειται νὰ παρασυρθοῦν εἰς τὸν αἱματηρὸν χορόν, ἀπὸ τὸ τέρμα τοῦ ὁποίου θὰ προέλθη ἡ νέα τάξις πραγμάτων εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὸν Κόσμον.

Ἕνα ἕνα τὰ μεγάλα Ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἐκεῖνα ποὺ προβάλλουν ἡγεμονευτικὰς διαθέσεις, ἐμπλέκονται καὶ ἡ ἐμπλοκή των αὐτομάτως ἀλλοιώνει καὶ μεταβάλλει τοὺς προσανατολισμοὺς τῶν δευτερευόντων Ἐθνῶν. Τὸ πόσον γίνεται δύσκολον καὶ ἐπικινδύνως λεπτὸν μέσα εἰς τὴν τόσον ρευστὴν καὶ εὐμετάβολον ἀτμόσφαιραν τὸ ἔργον τῆς ὑπευθύνου ρυθμίσεως τῶν τυχῶν μιᾶς Χώρας, τὸ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς σήμερον περισσότερον ἀπὸ τὴν γεμάτη περίσκεψιν σιγή, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ οὐδέτεροι παρακολουθοῦν τὸν ἀγῶνα τῶν ἐμπολέμων. Ἄλλοτε, εἰς παρομοίας περιστάσεις, αἱ οὐδέτεραι Χῶραι ἦσαν πηγαὶ ὄχι μόνον ἀφθόνου πληροφοριοδοτήσεως διὰ τοὺς περιέργους, ἀλλὰ καὶ κρίσεων καὶ συμπερασμάτων ἐπὶ τοῦ πολέμου, τῆς πορείας του καὶ τῶν πιθανῶν του ἐκβάσεων. Φυσικὰ οὔτε ἡ εἰδησεογραφία οὔτε τὰ συμπεράσματα αὐτὰ ἦσαν αὐστηρῶς ἀντικειμενικὰ καὶ ἀπηλλαγμένα αἰσθηματικῶν ἢ ἄλλων ἐπηρεασμῶν. Κάθε ἄλλο. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται γι' αὐτό. Ἡ σιωπὴ μὲ τὴν ὁποίαν ὁ οὐδέτερος κόσμος παρακολουθεῖ τὸν πόλεμον εἶναι ἔνδειξις τῆς ἐπιγνώσεως τῆς σοβαρότητος τῶν διαδραματιζομένων γεγονότων καὶ τῶν συνεπειῶν των. Αὐτὴν τὴν ἐπίγνωσιν διακρίνει κανεὶς καὶ εἰς τὴν ὑπεύθυνον παρέμβασιν τῶν Κυβερνήσεων διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ζητημάτων τῆς δημοσιότητος, ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερον εἰς τὴν συνειδητὴν καὶ ὥριμον ἐπιφυλακτικότητα τῶν λαῶν καὶ εἰς τὴν ἐσκεμμένην ἀποχήν των ἀπὸ κάθε ἐκδήλωσιν συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας ἀπέναντι τῶν ἐμπολέμων. Τὸ στοιχεῖον αὐτό, ποὺ εἶναι νέον ἐντελῶς, δὲν ἀποδεικνύει μόνον ὅτι ζῶμεν εἰς μίαν περισσότερον πεπειραμένην καὶ ὡριμωτέραν ἐποχήν, ἀλλὰ μαρτυρεῖ ἐπίσης ὅτι οἱ λαοὶ διαισθάνονται τὰς βαθυτάτας μεταβολὰς ποὺ προοιωνίζεται αὐτὴ ἡ παγκόσμιος δοκιμασία, ἡ ὁποία ἐξέσπασεν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Διὰ τὸ ὀρθὸν αὐτῆς τῆς λαϊκῆς διαισθήσεως δὲν πρόκειται, βέβαια, νὰ συζητήσωμεν. Τίποτε δὲν ὑπάρχει περισσότερον δικαιολογημένον ἀπὸ τὸ δέος μὲ τὸ ὁποῖον οἱ λαοὶ προσβλέπουν εἰς τὸν πόλεμον καὶ εἰς τὰς συνεπείας του. Ἐπειδὴ ὅμως καλὸν εἶναι καὶ εἰς τὰς δυσκόλους ὥρας νὰ βλέπη κανεὶς περισσότερον τὴν καλὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων — πάντοτε δὲ τὰ πράγματα ἔχουν καὶ τὴν καλήν των ὄψιν — καὶ ἐπειδὴ παλαιὰ ἑλληνικὴ συνήθεια εἶναι τὸ νὰ εὐφημοῦμε, θὰ τονίσωμε μίαν ἄλλην ἀξιοσημείωτον ἐκδήλωσιν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, ποὺ παρατηρεῖται εἰς ὅλας τὰς οὐδετέρας Χώρας καὶ ποὺ δὲν εἶναι — ὅσον ἴσως φαντάζονται μερικοὶ — ἀποτέλεσμα πειθαναγκασμοῦ, ἀλλὰ ἐνστικτώδης ἀντίδρασις ζωντανῶν ὀργανισμῶν. Ἐννοοῦμεν τὴν συσπείρωσιν τῶν λαῶν γύρω ἀπὸ τὰς ὑπευθύνους Κυβερνήσεις των καὶ τὴν ἑδραίωσιν τῆς φυλετικῆς καὶ κοινωνικῆς εἰρήνης εἰς ὅλας τὰς Χώρας.

Περιττὸν εἶναι νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ εἰρήνη αὐτὴ καὶ ἡ ἀδιάσπαστος ἑνότης πρὸ τῶν ἐκδήλων καὶ τῶν ἀνεκδηλώτων ἀκόμη ἀπειλῶν, εἶναι ἴσως τὸ μόνον παρήγορον φαινόμενον καὶ ἡ μόνη ἀγαθὴ ὑπόσχεσις ποὺ μᾶς δίδεται εἰς τὰς σκληρὰς καὶ ἀγωνιώδεις αὐτὰς ἡμέρας. Εἰς τὸν πόλεμον ἔχουν ἐμπλακῆ οἱ κολοσσοί. Αὐτὸ εἶναι ἀληθὲς καὶ τὸ μέγιστον μέρος τῆς Εὐρώπης πυρπολεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὰς φλόγας τοῦ μίσους. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι παρήγορον ὅτι ἀπέμειναν τμήματα τῆς Ἠπείρου ἐκτὸς τῆς ζώνης τῶν φλογῶν καὶ ὅτι εἰς τὰ τμήματα αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν διδαγμάτων τῆς τραγικῆς πείρας τῶν σπαρασσομένων λαῶν, εἶναι δυνατὸν νὰ διαμορφωθοῦν νέοι κώδικες μιᾶς ἀνθρωπίνως βιωσίμου κοινωνικῆς καὶ διεθνοῦς δικαιοσύνης, ἱκανῆς νὰ ἐξασφαλίση εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς ὁμάδας, μαζὶ μὲ τὴν κατανόησιν καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμόν, ἴσας δυνατότητας σταδιοδρομίας καὶ εὐδοκιμήσεως εἰς τὴν ζωὴν καὶ νὰ ἐκριζώση, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὰς αἰτίας τῶν διεθνῶν καὶ τῶν ἐμφυλίων συρράξεων.

Στὸ περιθώριον

ΠΝΕΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἀξίζει πραγματικῶς νὰ ἐξαρθῆ ἡ ταχύτης καὶ ἡ μεθοδικότης μὲ τὴν ὁποίαν αἱ Ἀρχαὶ καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Βόλου ὠργάνωσαν τὴν ἐκστρατείαν των διὰ τὴν αὔξησιν τῶν καλλιεργειῶν εἰς τὴν περιφέρειάν των, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς σχετικῆς ἐντολῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ. Μέχρι τῆς 14ης Σεπτεμβρίου ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὅλης προσπαθείας, εἶχε συνέλθει κατ' ἐπανάληψιν καὶ κατέστρωσε πλῆρες πρόγραμμα ἐργασίας, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ἡ τελεία διατύπωσις τῆς ὀργανώσεως καὶ ἡ ἐξάπλωσίς της εἰς ὅλην τὴν ὕπαιθρον τῆς ἐπαρχίας. Εἰς τὸν Βόλον ἐκινήθησαν συντονισμένα ἡ Διοίκησις, ἡ Ἐκκλησία, τὸ Σχολεῖον καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. Εἰς τὴν συντονισμένην αὐτὴν ἐνέργειαν διακρίνει κανεὶς τὸ παλαιὸν Πηλιορειτικὸν πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα ποὺ ἔλαμψεν εἰς τ' Ἀμπελάκια τῶν προεπαναστατικῶν χρόνων. Τὸ γνήσιον δηλαδὴ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνικότητος, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀναστηθῆ πάλιν κατὰ τὴν δυσχερῆ αὐτὴν στιγμήν.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἡ «Νεολαία» ἐπανέρχεται σὲ ὅ,τι ἔγραψε πρὸ καιροῦ γιὰ τὴν μαθητικὴ βαθμολογία. Γνωρίζομεν ὅτι λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν κατὰ τάξεις δὲν εἶναι πάντοτε εὐχερὴς ἡ παρακολούθησις ὅλων τῶν στοιχείων τῆς ἀτομικότητος τοῦ μαθητοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν προϋποθέτει ὅτι ὁ διδάσκων δὲν ὀφείλει νὰ ἔχη μίαν σαφῆ γνῶσιν τῆς γενικῆς ἱκανότητός του. Δὲν εἶναι ἄγνωστον εἰς τὸ παρελθὸν ὅτι μαθηταί, μὴ ἐξετασθέντες παντάπασιν ἐντὸς τοῦ ἑξαμήνου, εὑρέθησαν βαθμολογημένοι κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων ὑπὸ διδασκόντων, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἠγνόουν καὶ προσωπικῶς. Ἔχομεν καθῆκον νὰ τονίσωμεν ὅτι ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Νέου Κράτους, τοῦ ὁποίου ὁλόκληρος ἡ στοργὴ ἐστράφη πρὸς τοὺς Νέους, ὁ μαθητὴς ὄχι μόνον ὡς διδασκόμενος ἀλλὰ καὶ ὡς ἀτομικότης ἀποτελεῖ ἱερὰν ὑπόθεσιν διὰ τὴν συνείδησιν τοῦ κρίνοντος. Ἡ δικαία ἀπόφασίς του πρόκειται νὰ ἐπαμείψη τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ ἡ κακὴ καὶ ἐπιπολαία νὰ φονεύση τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρόοδον.

ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΙΑ

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

ΕΜΠΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΣ

ΟΠΛΑ ΜΑΣ ΤΟ ΤΣΑΠΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΟΤΡΟ

Ο ΑΣΤΙΚΟΣ ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΟΣ

Η κάθε σπιθαμή ἑλληνικῆς γῆς πρέπει νὰ δώσῃ γρήγορα κάτι. Μιὰ πατάτα, ἔστω, ἕνα κιλὸ σιτάρι.

«Μὲ ἔργα καὶ μὲ λόγια πρέπει νὰ πεισθῆτε καὶ νὰ πείσετε, πὼς οὔτε ὁ περίβολος τοῦ σπιτιοῦ σας, οὔτε τῆς ἐκκλησίας ἢ αὐλή, οὔτε τοῦ σχολείου ὁ κῆπος δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀκαλλιέργητος».

Μὰ εἶναι δυνατὸν ὁ περίβολος τοῦ σπιτιοῦ μας νὰ ἀποδώσῃ σοβαρῶς τίποτε; Εἶναι δυνατὸν νὰ βγῇ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ τὰ λίγα τετραγωνικὰ μέτρα;

Εἶναι!

Μὰ χρειάζεται θέλησις, ὑπομονή, ἐργασία. Καὶ τότε ἡ ἀπόδοσις εἶναι βεβαία. Ὄχι μόνον γιὰ τὴν οἰκογένεια, ποὺ μπορεῖ εὔκολα νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα μέγα μέρος τῶν ἀναγκῶν της ἀπὸ τὸν κῆπον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα νὰ ἀποδώσῃ καὶ γιὰ τὴν Ἐθνική μας οἰκονομίαν.

* * *

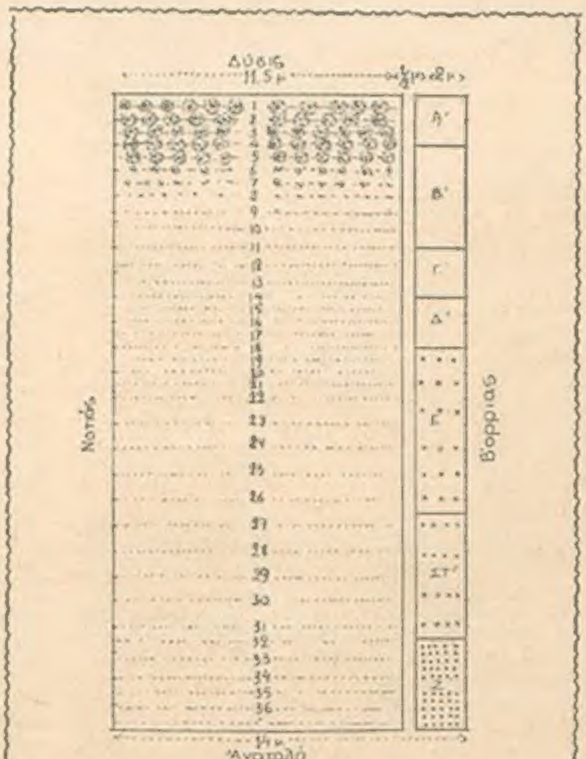
Ἂν ξεφύγουμε λίγο ἀπὸ τὰ μεγάλα κέντρα, ἂν προχωρήσουμε καὶ μέσα σὲ μιὰ τῆς Ἀθήνας ἀκόμη γειτονιά, θὰ δοῦμε πὼς ὅλα τὰ σπίτια ἔχουν μιὰ αὐλή, ποὺ πολλὲς φορὲς φθάνει σὲ ἔκτασι καὶ τὸ ὁλόκληρο στρέμμα. Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ χῶρος εἶναι σήμερα χαμένος. Λίγα πρόχειρα λουλούδια, ἀμφιβόλου ὀμορφιᾶς, καταλαμβάνουν χῶρον ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς δώσῃ τροφή, τροφὴ ἀπαραίτητη σήμερα γιὰ ὅλους. Ὁ χῶρος αὐτὸς μπορεῖ νὰ γίνῃ ἕνας μικρὸς λαχανόκηπος, ποὺ θὰ μπορέσῃ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας τοῦ κατόχου του. Ἔκτασις μισοῦ στρέμματος ἂν ἐκμεταλλευθῇ καλά, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἀρκετὴ γιὰ νὰ τροφοδοτήσῃ ὁλόκληρο τὸ χρόνο μιὰ οἰκογένεια ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓξ ἄτομα.

Στὸ λαχανόκηπο βέβαια αὐτὸν δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ βάλουμε ὅλα τὰ λαχανικά. Τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ ἔχουν ἀνάγκην ἥλιου καὶ μέσα στὸν περίβολον τοῦ σπιτιοῦ ἔχουμε περισσότερον ἴσκιο ἀπὸ τὰ γύρω κτίσματα, παρὰ ἥλιο. Τὰ λαχανικὰ ποὺ καλλιεργοῦνται γιὰ τὸ φύλλωμά τους, ὅπως εἶναι τὰ μαρούλια, τὰ σέσκουλα κλπ., θέλουν τρεῖς ὧρες ἥλιο τοὐλάχιστον, ἐνῶ ἐκεῖνα ποὺ καλλιεργοῦνται γιὰ τοὺς καρπούς τους, ὅπως οἱ ντομάτες, οἱ μελιτζάνες, οἱ πιπεριές, θέλουν τοὐλάχιστον πέντε ὧρες καὶ περισσότερο ἥλιο τὴν ἡμέρα.

Γι' αὐτὸ χρειάζεται ἐκλογὴ τῶν εἰδῶν ποὺ θὰ φυτέψουμε στὸν περίβολο τοῦ σπιτιοῦ μας.

Ἀκόμη θὰ προσέξουμε καὶ κάτι ἄλλο: Δὲν θὰ συνυπάρχουν στὸ λαχανόκηπό μας καὶ λαχανικὰ καὶ δένδρα. Τὰ δένδρα φέρνουν ἴσκιο. Τὰ λαχανικὰ θέλουν τὸν ἥλιο τους. Τὰ δένδρα δὲν θέλουν πολὺ πότισμα, τὰ λαχανικὰ ἀπεναντίας ζητοῦν νερό. Τὰ δένδρα μὲ τὶς πολλὲς καὶ βαθειὲς ρίζες τους τραβοῦν ὅλην τὴν ὑγρασίαν ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ ἀφίνουν διψασμένα τὰ λαχανικά.

Ἂν φυτευθοῦν δένδρα, πρέπει νὰ φυτευθοῦν σὲ μιὰ ἄκρη τοῦ λαχανοκήπου μας, ποὺ νὰ ποτίζωνται ἰδιαιτέρως καὶ νὰ μὴ σκιάζουν τὰ λαχανικά.

Ἄποψις καὶ διαίρεσις μικροῦ λαχανοκήπου.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ χῶμα τοῦ λαχανοκήπου μας, ἐδῶ χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Ἂν μάλιστα τὸ σπίτι εἶναι καινούργιο, χρειάζεται μεγαλειτέρα ἀκόμη προσοχή. Ὅταν σκάφθηκαν τὰ θεμέλια, τὸ χῶμα τοῦ ὑπογείου ρίχτηκε στὸν κῆπο. Τὰ ὑπολείμματα τοῦ ἀσβέστου, τῆς ἄμμου, τῶν τούβλων, τὸ χῶμα ποὺ κοσκινίστηκε, ὅλα αὐτὰ πετάχτηκαν στὸν κῆπο. Καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ κήπου εἶναι τώρα «λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ κέραμοι»...

Θὰ μαζευτοῦν λοιπὸν ὅλα αὐτά, θὰ καθαρισθῇ καὶ θὰ ἰσοπεδωθῇ τὸ ἔδαφος. Καὶ τότε θὰ δοῦμε τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους. Πρῶτον κριτήριον εἶναι τὰ ἄγρια χόρτα. Ἂν στὸν κῆπο μας ὑπάρχουν πολλὰ καὶ ἀνεπτυγμένα ἀγριόχορτα, σημαίνει ὅτι τὸ ἔδαφος εἶναι κατάλληλο. Ἂν ὅμως δὲν εἶναι κατάλληλο, τότε θὰ προσθέσωμε ξένο χῶμα. Ἐὰν βάλουμε καλὸ χῶμα χωραφιοῦ ἕως 20 ἑκατοστὰ βάθους, ἡ καλλιέργειά μας εἶναι ἐξησφαλισμένη. Ἀκόμη, ἂν τώρα κτίζεται τὸ σπίτι μας, ἔχομε μίαν ἄλλην μεγάλην εὐκολίαν διὰ νὰ ἐξασφαλίσουμε καλὸ χῶμα. Θὰ μαζέψουμε τὸ χῶμα τοῦ μέρους τοῦ οἰκοπέδου,

Κανένας Φαλαγγίτης καὶ καμμιὰ Φαλαγγίτισσα δὲν πρέπει ἀπὸ τώρα καὶ πέρα νὰ ξεχάση οὔτε γιὰ λίγο τὸ σκοπό του αὐτόν. Ἡ καλλιέργεια τῆς Ἑλληνικῆς γῆς στὸν ἀνώτατο βαθμὸ ἀποτελεῖ γιὰ τὸν καθένα καὶ τὴν καθεμιὰ ἀπὸ σᾶς Ἐθνικὸ καθῆκον, ὅμοιον μὲ τὸ καθῆκον τοῦ Στρατιώτου.

Φασολιά

ποὺ θὰ μείνη ἄκτιστο, σὲ μεγάλους σωροὺς σκάφτοντας τὸ ἔδαφος σὲ βάθος 30 ἑκατοστῶν. Αὐτὸ τὸ χῶμα θὰ ἁπλώσουμε μετὰ εἰς ὅλον τὸν κῆπο.

Ἀλλὰ ποιὸς θὰ λάβη ὅλες αὐτὲς τὶς φροντίδες; Ὅλοι τοῦ σπιτιοῦ. Ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους ποὺ θὰ ἀφιερώσουν λίγες ὧρες πρὶν ἀπὸ τὸ γραφεῖο τους ἢ τὴν δουλειάν, ἕως τὸ πιὸ μικρὸ παιδί, ποὺ καὶ αὐτὸ κάτι μπορεῖ νὰ προσφέρη. Ὁ λαχανόκηπος ἔχει δουλειὰ γιὰ ὅλους. Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχη ὄρεξις γιὰ δουλειά. Οἱ μεγάλοι θὰ κάνουν τὶς βαρύτερες δουλειὲς καὶ οἱ μικροὶ τὶς ἄλλες. Καὶ τὸ μωρὸ παιδάκι ἀκόμη μπορεῖ νὰ ξερριζώση λίγα παράσιτα ποὺ τόσον συχνὰ θὰ φυτρώνουν στὸν λαχανόκηπό μας. Ἂν δὲν ἐργασθοῦν ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ἡ ἀποτυχία τοῦ λαχανοκήπου μας εἶναι βεβαία. Ἐνῷ ἀπεναντίας μὲ λίγη καθημερινὴ

Σέλινο

δουλειά, ἀλλὰ συστηματικὴ καὶ ὅλων τῶν μελῶν, ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἐξησφαλισμένη. Καὶ τότε μαζὶ μὲ τὴν οἰκονομία τὴν οἰκιακή, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου εὐκαταφρόνητη, μαζὶ μὲ τὴν ἱκανοποίησι ποὺ καὶ ὁ μικρὸς κῆπος μας προσφέρει καὶ αὐτὸς κάτι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, θὰ ἔχωμε καὶ μιὰ ἀκόμη χαρά: Τὴ χαρὰ ποὺ αὐτὰ ποὺ θὰ τρῶμε θὰ εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν μας. Θὰ εἶναι καλλίτερα, φρεσκότερα, καθαρώτερα.

Συγχρόνως δὲ θὰ ἀναπτυχθῆ καὶ στὰ παιδιά μας τὸ αἴσθημα τῆς δουλειᾶς, τῆς ἀνάγκης τῆς συστηματικῆς δουλειᾶς, τῆς δουλειᾶς ποὺ ἀποδίδει ἀμέσως.

Ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως θὰ ὠφεληθοῦν τὰ παιδιά μας. Στὸ ὕπαιθρο θὰ δουλεύουν καὶ θὰ δουλεύουν χειρωνακτικά. Διπλὸ δηλαδὴ κέρδος: γυμναστικὴ καὶ καθαρὸς ἀέρας.

* * *

Τὸν λαχανόκηπό μας πρέπει στὴν ἀρχὴ νὰ τὸν καταστρώσουμε στὸ χαρτί. Θὰ γίνη τὸ σχέδιο βάσει τοῦ μεγέθους τοῦ κήπου καὶ τῶν προτιμήσεων τῆς οἰκογενείας. Θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ λαχανικὰ ποὺ θὰ φυτευθοῦν καὶ θὰ διαιρεθῆ ὁ κῆπος σὲ γραμμὲς μὲ διεύθυνσιν πάντοτε ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἀπαραίτητο, ὥστε νὰ μὴ σκιάζη ἡ μιὰ γραμμὴ τῶν λαχανικῶν τὴν ἄλλην. Ἀκόμη θὰ φροντίσωμε νὰ ταξινομήσωμε κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰ φυτά, ὥστε νὰ μὴ σκιάζουν τὰ ψηλότερα ἀπ' αὐτὰ τὰ χαμηλότερα. Ἄλλες γραμμὲς θὰ ἀφεθοῦν γιὰ τὰ μόνιμα φυτά, ὅπως εἶναι οἱ ἀγγινάρες.

Σᾶς παραθέτομε ἕνα πρόχειρο σχέδιο, τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦσε νὰ ἀποτελέση τὴν βάσιν τοῦ σχεδίου κάθε ἀστικοῦ λαχανοκήπου.

Τὸν ὑπολογίζομε εἰς μάκρος 25 μέτρων καὶ εἰς πλάτος 14, ἐπὶ ἐκτάσεως δηλαδὴ ἑνὸς τρίτου περίπου τοῦ στρέμματος.

Αἱ πρῶται γραμμαὶ μέχρι τοῦ 8 θὰ φυτευθοῦν μὲ μαρούλια, φρέσκα κρεμμυδάκια, ραπανάκια, σέσκουλα, καρόττα, κοκκινογούλια κλπ. Τὶς ἴδιες γραμμὲς τὴν ἄλλη ἐποχὴ θὰ τὶς διαδεχθοῦν μπάμιες, σέλινο, μπρόκολο κλπ.

Οἱ γραμμὲς 9 καὶ 10 θὰ φυτευθοῦν μὲ ἀρακᾶ. Αὐτὸν θὰ τὸν διαδεχθοῦν κατόπιν τὰ λάχανα.

Οἱ γραμμὲς 11, 12, 13 καὶ 14 θὰ ἀφιερωθοῦν γιὰ τὰ κουκκιά, τὰ ὁποῖα μετὰ θὰ τὰ διαδεχθοῦν οἱ φθινοπωρινὲς πατάτες.

Αἱ ἀμέσως κατόπιν γραμμαὶ 15, 16, 17 καὶ 18 θὰ φυτευθοῦν μὲ φασόλια, τὰ ὁποῖα θὰ ἀντικατασταθοῦν μετὰ ἀπὸ πατάτες ἐπίσης ἢ ἀπὸ παντζάρια ἢ καὶ ἀγγούρια.

Αἱ 19, 20 καὶ 21 θὰ φυτευθοῦν μὲ κολοκυθάκια. Στὴν θέσιν αὐτῶν θὰ μποῦν μετὰ πατάτες φθινοπωρινὲς ἢ φασόλια.

Αἱ ἀκολουθοῦσαι γραμμαὶ 22, 23 καὶ 24 θὰ δεχθοῦν ντομάτες, ποὺ θὰ ἀντικατασταθοῦν τὸ φθινόπωρο μὲ σπανάκι.

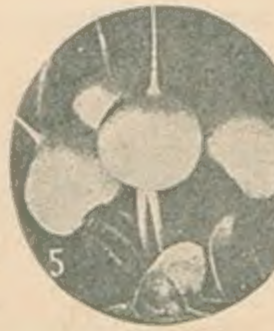
Δύο ἑπόμενες σειρές, αἱ 25 καὶ 26, θὰ δεχθοῦν μελιτζάνες καὶ θὰ ἀντικατασταθοῦν μὲ ἥμερο ραδίκι.

Ἡ ἑπομένη γραμμὴ 27 θὰ φυτευθῆ μὲ πιπεριές, τὶς ὁποῖες θὰ διαδεχθῆ τὸ ἀντίδι.

Εἰς τὴν 28 θὰ βάλωμε ἀγγούρια καὶ κατόπιν ἀπὸ αὐτὰ πράσσα.

Ἡ 29η μὲ πεπόνια καὶ κατόπιν κολοκυθάκια, ἡ δὲ 30ὴ μὲ καρπούζια καὶ κατόπιν ἐπίσης κολοκυθάκια.

Αἱ 31, 32, 33, 34, 35 καὶ 36 θὰ φυτευθοῦν μὲ πρῶϊμες καλοκαιρινὲς πατάτες, τὶς ὁποῖες θὰ διαδεχθοῦν κατόπιν ὄψιμα φασολάκια, σπανάκι καὶ ὅ,τι δήποτε ἄλλο σχετικόν.

Ραπανάκια

Τὸ Α τμῆμα εἶναι δίφυλλο θερμὸ τζάκι, τὸ δὲ Β τετράφυλλο ψυχρὸ τζάκι.

Τὸ Γ ἀνοικτὸ σπορεῖο καὶ φυτώριο, τὸ δὲ Δ διὰ μυρωδικά, δηλαδὴ μαϊντανό, ἄνιθο, δυόσμο κλπ. Τὰ τρία ἄλλα τμήματα θ' ἀφιερωθοῦν γιὰ τὰ πολυετῆ φυτά, δηλαδὴ ἀγγινάρες, σπαράγγι καὶ ἂν θέλουμε καὶ φράουλα.

Τὰ τμήματα αὐτὰ θὰ τὰ χωρίζη ἀπὸ τὸν λαχανόκηπο τῶν ἐτησίων φυτῶν ἕνας δρομίσκος στενός, ὁ Η, ποὺ θὰ ἔχη πλάτος 50 ἑκατοστῶν.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα γενικὸ σχέδιο, βάσει τοῦ ὁποίου ὁ καθείς μας μπορεῖ νὰ κάμνη τὶς μεταλλαγὲς ποὺ νομίζει ἀπαραίτητες, κατὰ τὰς προτιμήσεις του.

ά.—

Κουνουπίδι

ΠΙΝΑΞ

δεικνύων τὴν ἐποχὴν τῆς σπορᾶς ἢ φυτεύσεως, τὸν χρόνον ὡριμάνσεως καὶ τὰς πιθανὰς ἀποδόσεις ἑκάστου λαχανικοῦ, κατὰ στρέμμα.

Εἶδος λαχανικῶν	Ἐποχὴ σπορᾶς ἢ φυτεύσεως	Χρόνος ὡριμάνσεως ἀπὸ τῆς σπορᾶς ἢ φυτεύσεως	Ἀπόδοσις κατὰ στρέμμα
Ἀγγινάρα	Σεπτέμβριον - Μάϊον	Ἕνας χρόνος	5—15 χιλ. κεφάλ.
Ἀγγοῦρι	Φεβρουάριον—Ἰούλιον	60—100 ἡμέρες	6000 καρποί
Ἀντίδια	Αὔγουστον—Μάρτιον	60—100 »	2—3 χιλ. ὀκάδες
Γλυκοπατάτα	Μάρτιον - Ἰούλιον	3—4 μῆνες	2—5 » »
Κολοκύθια	Φεβρουάριον—Ὀκτώβριον	2 »	3-4 » »
Καλαμπόκι (γλυκὸ)	Μάρτιον—Σεπτέμβριον	80—100 ἡμέρας	2—4 » »
Καρόττο	Ὅλο τὸ χρόνο	3—4 μῆνες	2 5 » »
Κολοκάσι	Ἄνοιξιν	6—8 »	2—4 » »
Κουκκιά	Αὔγουστον—Φεβρουάριον	120—150 ἡμέρες	1000—5000 ὀκάδες
Καρποῦζι	Μάϊον—Ἰούνιον	120—140 »	2,5—3 χιλ. ὀκ. 7 χιλ. μάτσα
Κρομμύδια α) σπόροι β) κροκάρι	α) Σεπτέμβριον—Μάρτιον β) Ὅλο τὸ χρόνο	60—120 »	2—4 χιλ. ὀκάδες
Κουνουπίδι	Ἀπρίλιον—Σεπτέμβριον	110—180 »	2—4 » »
Λάχανο	Ὅλο τὸ χρόνο	90—150 »	500—800 ὀκ. χλωρὰ
Μπιζέλια	Σεπτέμβριον—Μάϊον	60—120 »	5—8 χιλ. φυτὰ
Μαϊδανός	Ὅλο τὸ χρόνο	Ἕτοιμος πάντοτε	10—30 χιλ. καρ. ἢ
Μαρούλια	Ὅλο τὸ χρόνο	60—100 ἡμέρες	2—3 χιλ. ὀκάδ.
Μελιτζάνες	Ἰανουάριον—Αὔγουστον	100—140 »	2—2,5 » »
Μπάμιες	Ἀπρίλιον—Ἰούνιον	75—90 »	700—3000 ὀκάδες
Πατάτες	Ἰανουάριον—Αὔγουστον	100—150 »	2—3 χιλ. ὀκάδ. παντζ.
Πιπεριὰ	Ἰανουάριον—Μάρτιον	90—120 »	3—5 » » σέσκ.
Παντζάρια καὶ σέσκουλο	Ὅλο τὸ χρόνο	65—100 »	1000—3000 ὀκάδ.
Πεπόνι	Μάρτιον—Ἰούλιον	90—140 »	14—15 χιλ. φυτὰ ἢ
Πράσσο	α) σπόρ. Σεπτ.—Ἀπρίλιον β) φυτὰ Αὔγουστον	Φθινόπωρον	6—8 χιλ. ὀκάδ.
Ραδίκια	Σεπτέμβριον—Μάϊον ἢ ὅλο τὸ χρόνο	60—90 ἡμέρες	3—4 » »
Ραπανάκια	Ὅλο τὸ χρόνο	25—45 »	4—5 » μάτσα
Σκόρδα	Σεπτέμβριον—Μάρτιον ἢ ὅλο τὸ χρόνο	130 180 »	20—25 » κεφάλ.
Σέλινο	Ἰανουάριον—Ἰούνιον Ἰούλιον—Σεπτέμβριον	100—180 »	3—5 » ὀκάδες
Σινάπι	Αὔγουστον—Μάϊον ἢ ὅλο τὸ χρόνο	30—40 »	2-2,5 » »
Σπαράγγι α) σπόροι β) φυτὰ	α) Φεβρουάριον—Ἀπρίλιον β) Δεκέμβριον—Μάρτιον	Μετὰ τρία ἔτη	800—1000 μάτσα
Σπανάκι	Ὅλο τὸ χρόνο ἢ φθινόπωρον	40—45 ἡμέρες	2—3 χιλ. ὀκάδες
Τομάτα	Ἰανουάριον—Ἀπρίλιον	125—150 »	2—5 » »
Φασόλια α) χαμηλὰ β) κλαριοῦ	Μάρτιον—Αὔγουστον	45—90 »	800—1000 ὀκάδες

ΕΤΗΣΙΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Λαχανικὰ καλλιεργούμενα διὰ τὰ εὑρισκόμενα μέσα στὴ γῆ μέρη των (ὑπόγεια):

Σαρκόρριζα λαχανικά. Εἰς ταῦτα ὑπάγονται τὸ παντζάρι, τὸ καρόττο, τὰ γουλιὰ (ρέβες), τὰ ραπανάκια. Ἀντέχουν σὲ θερμοκρασία χαμηλὴ καὶ ἀγαποῦν ἔδαφος ἀμμοαργιλλῶδες, ποὺ νὰ μὴ φέρῃ ἀντίστασι στὴν ἀνάπτυξί των.

Κονδυλώδη λαχανικά. Ἐδῶ ὑπάγεται ἡ πατάτα καὶ γλυκοπατάτα. Καὶ ἡ μὲν πατάτα μπορεῖ νὰ φυτευθῇ καὶ μὲ κρύο ὁπωσδήποτε καιρὸ ἐνῷ ἡ γλυκοπατάτα θέλει ὑψηλοτέραν θερμοκρασίαν. Καὶ τὰ δύο ὅμως εὐδοκιμοῦν σὲ ἀμμουδερὰ ἐδάφη.

Βολβώδη λαχανικά. Τοιαῦτα εἶναι τὸ σκόρδο, τὸ πράσσο καὶ τὸ κρομμύδι. Ἀντέχουν στὸ κρύο. Θέλουν καλοκοπρισμένα ἐλαφρὰ ἐδάφη.

Λαχανικὰ καλλιεργούμενα γιὰ τὰ φύλλα, ἄνθη ἢ βλαστούς των.

Κραμβολάχανα. Περιλαμβάνουν τὰ μπρόκολα, τὰ λάχανα, τὰ κουνουπίδια, τὰ γογγύλια, τὶς λαχανίδες. Ἀντέχουν στὸ κρύο καὶ θέλουν δροσερὸ καιρό, πλούσιο ἔδαφος καὶ ἄφθονη ὑγρασία γιὰ καλὴ ἀνάπτυξι.

Μαγειρευόμενες σαλάτες. Σ' αὐτὲς ὑπάγονται τὰ σέσκουλα, τὰ σινάπια, τὰ ραδίκια, τὰ ἀντίδια, τὸ σέλινο καὶ τὸ σπανάκι. Γενικῶς ἀντέχουν στὸ κρύο, μερικὰ δὲ καὶ στὴ ζέστη, στὴ μεγάλη των ἡλικία.

Σαλατικά. Περιλαμβάνονται τὰ μαρούλια, τὰ ἀντίδια, τὸ σέλινο, ἡ ρόκα, τὸ κάρδαμο, τὸ ἄνηθο, ὁ μαϊντανός. Ἀντέχουν στὸ κρύο καὶ θέλουν πλούσιο ἔδαφος καὶ ἄφθονο ὑγρασία.

Λαχανικὰ καλλιεργούμενα διὰ τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς σπόρους των.

Σειρὰ τῶν κουκκιῶν (ψυχανθῶν). Ὑπάγονται τὰ κουκκιά, τὰ φασόλια καὶ τὰ μπιζέλια. Τὰ κουκκιὰ καὶ μπιζέλια εἶναι χειμερινά, τὰ δὲ φασόλια καλοκαιρινά.

Σειρὰ τῆς μελιτζάνας (σολανωδῶν). Σ' αὐτὴ ὑπάγονται ἡ μελιτζάνα, ἡ πιπεριὰ καὶ ἡ τομάτα. Εἶναι λαχανικὰ εὐαίσθητα στὸ κρύο.

Η ΜΙΚΡΑ ΟΙΚΟΣΙΤΟΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ
ΘΑ ΒΟΗΘΗΣΗ ΠΟΛΥ ΤΗΝ ΕΞΟΡΜΗΣΙ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΚΡΕΑΤΟΣ Κ. Λ. Π.

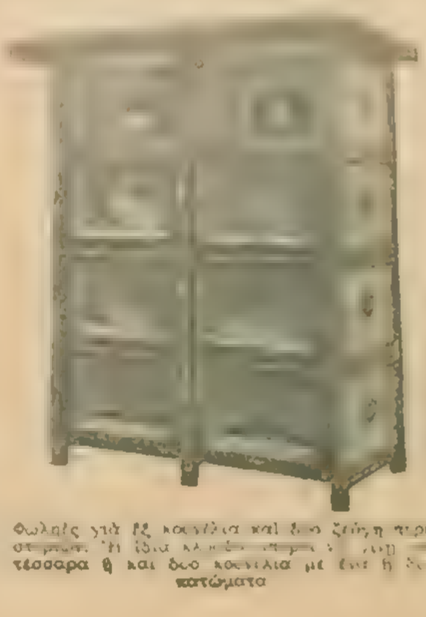
Η ΚΟΝΙΚΛΟΤΡΟΦΙΑ

Ὑπελογίσθη ὅτι δύο κουνέλες μὲ τὸν ἀπαραίτητό τους σύντροφον παράγουν ἐντὸς ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους τὸ κρέας ἑνὸς βοδιοῦ.

Τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι πολὺ εὐνοϊκὸ διὰ τὴν κουνελοτροφία. Μὲ λίγα χόρτα, φύλλα ἢ τὰ περισσεύματα τῆς κουζίνας δὲν εἶναι δύσκολο νὰ συντηρηθοῦν ὀλίγα κουνελάκια καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωριά μας. Πολλοὶ εἶναι ἐναντίον τῶν κουνελιῶν, διότι σκάπτουν τὰ θεμέλια καὶ ρημάζουν τὰ σπίτια, ἀλλ' ὅταν ἡ κουνελοτροφία γίνεται μὲ σύστημα, κάθε κουνέλα μένει πάντοτε κλεισμένη εἰς τὸ διαμέρισμά της, ἀπὸ τὸ ὁποῖον βγαίνει διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κουνέλο. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἡ ζημία τῶν κουνελιῶν ἀποκλείεται καὶ τὰ μικρὰ κουνελάκια εἶναι προφυλαγμένα ἀπὸ τοὺς γάτους καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν ἀρσενικῶν κουνελιῶν.

Ἡ κουνέλα ἀρχίζει νὰ γεννᾷ ἀπὸ τὸν τέταρτο μῆνα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχωμε δυνατὰ καὶ ζωηρὰ κουνελάκια εἶναι προτιμότερο νὰ περιμένωμε τὸν 7ον μῆνα διὰ τὰ θηλυκὰ καὶ τὸν 9ον διὰ τὰ ἀρσενικά. Ἡ κουνέλα γεννᾷ πολλὲς φορὲς τὸν χρόνο, 5—7 μικρὰ κάθε φορά. Ἡ ἐγκυμοσύνη διαρκεῖ ἕνα μῆνα. Τὰ μικρὰ βυζαίνουν ἐπὶ ἕνα μῆνα. Τὴν εἰκοστὴ ἡμέρα μετὰ τὴ γέννα ἡ κουνέλα μπορεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κούνελο, διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ διὰ τὴν νέα γέννα, ἀλλὰ εἶναι προτιμότερον νὰ μὴ γίνεται πολὺ συχνὰ ἡ ἀναπαραγωγή. Τὰ κουνελάκια, ὅταν γίνουν τριῶν μηνῶν, χωρίζονται τὰ θηλυκὰ ἀπὸ τὰ ἀρσενικὰ καὶ ἐκεῖνα ποὺ θὰ προορίσουμε γιὰ τὴν ἀναπαραγωγή, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ θὰ ἑτοιμάσωμε, δηλαδὴ θὰ παχύνωμε, διὰ τὸ τραπέζι. Τεσσάρων ἢ 5 μηνῶν κουνελάκια καλῆς ράτσας ζυγίζουν ἕως δυόμισυ ὀκάδες καὶ δίδουν κρέας νόστιμο καὶ εὐκολοχώνευτο.

Κατοικία. — Τὰ κουνέλια διατηροῦμε ἢ τὸ καθένα σὲ χωριστὰ διαμερίσματα, καμωμένα ἀπὸ σανίδες, πλίνθους ἢ τσιμέντο ἢ σὲ περιωρισμένο μὲ συρματόπλεγμα μέρος. Διὰ νὰ μὴ μᾶς φεύγουν ὅμως σκάπτοντας τὸ μέρος αὐτό, θὰ ἔχῃ θεμέλιο βάθους μισοῦ μέτρου. Τὸ πρῶτο σύστημα εἶναι καλλίτερο, στοιχίζει μέν, ἀλλὰ τὰ ἔξοδα γίνονται διὰ μίαν φοράν. Τὰ διαμερίσματα θὰ ἔχουν 1 μέτρον μῆκος καὶ 0,60 ἑκατοστὰ φάρδος καὶ ὕψος. Τὸ ἔμπροσθεν μέρος κλείεται μὲ συρματόπλεγμα. Τὸ πάτωμα πρέπει νὰ εἶναι ἐπικλινές, διὰ νὰ τρέχουν τὰ οὖρα. Κάσες ἢ βαρέλια τῶν ὡς ἄνω διαστάσεων, τοποθετημένες εἰς δύο ἢ τρεῖς σειρὲς ἡ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης, κάνουν πρώτης τάξεως κουνελοτροφεῖο, ἀρκεῖ νὰ μὴν εἶναι ἐκτεθειμένο εἰς τοὺς ψυχροὺς ἀνέμους, νὰ εἶναι προφυλαγμένο μὲ ὑπόστεγο ἀπὸ τὶς βροχὲς καὶ νὰ ἐξασφαλισθοῦν ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία καὶ ὑγρασία, ἡ ὁποία βλάπτει πολὺ τὰ κουνέλια. Καλλίτερα ὅμως εἶναι νὰ γίνουν τὰ διαμερίσματα ἀπὸ πλίνθους.

Φωλιές γιὰ ἓξ κουνέλια καὶ ἕνα ζεῦγος [illegible]. Ἡ ἴδια [illegible] τέσσαρα ἢ καὶ δύο κουνέλια μὲ ἕνα ἢ δύο πατώματα

Τροφή. — Τὸ κουνέλι τρέφεται μὲ χόρτα καὶ λαχανικά, φύλλα διαφόρων δένδρων, τεῦτλα, πατάτες, καρόττα καὶ ἀπορρίμματα τῆς κουζίνας, πίτυρο, διάφορα σιτηρὰ κλπ.

Αἱ κυριώτεραι ράτσες κουνελιῶν. — Ὅλα τὰ κουνέλια γενικῶς τρέφονται διὰ τὸ κρέας των καὶ τὸ δέρμα των' ὑπάρχουν ράτσες φημισμένες διὰ τὸ κρέας, ἄλλαι πάλιν διὰ τὸ δέρμα ἢ τὶς τρίχες.

Κουνέλια κρεατοπαραγωγά. — Κοινὰ κουνέλια. — Εἶναι μικρὰ καὶ γίνονται διαφόρων χρωμάτων. Ἔχουν νόστιμο κρέας.

Βελγικὰ κουνέλια. — Εἶναι μεγάλα, ζυγίζουν μέχρι 5 ὀκάδες, μερικὰ μάλιστα ἔχουν βάρος 7½ ὀκάδων.

Κουνέλι κριός. — Εἶναι ἐπίσης μεγάλα καὶ διακρίνονται ἀπὸ τὰ μεγάλα τους αὐτιά. Τὸ κρέας των εἶναι ἀρκετὰ νόστιμο.

Κουνέλια τῶν ὁποίων τὸ δέρμα προτιμᾶται ὡς γούνωμα. — Ὑπάρχουν διάφοροι ποικιλίαι, ρωσσικά, πολωνικά, ἰαπωνικὰ κλπ. Τὰ δέρματα τῶν κουνελιῶν, καταλλήλως βαφόμενα, πωλοῦνται ὡς δέρμα λούτρ, ζιμπελίνας, συνσινέλας κλπ. Εἰς τὴν πατρίδα μας εἰσάγονται πολλὰ βαμμένα κουνελοδέρματα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐξάγεται συνάλλαγμα ὄχι εὐκαταφρόνητο.

Κουνέλια τῶν ὁποίων αἱ τρίχες ἔχουν μεγάλη ἀξία. — Εἰς τὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν τὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα κουνέλια Ἀγκύρας γνωστὰ

'Αποτείνομαι πρὸς τὰ μέλη τῆς 'Εθνικῆς 'Οργανώσεως Νεολαίας 'Ελλάδος, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς σᾶς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας, ποὺ ζῆτε στὴν ὕπαιθρο Χώρα μας καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀφοσίωσί σας πρὸς ἐμὲ καὶ τὸν ὅρκο σας, γιὰ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσι τῶν ἐντολῶν μου, γιὰ νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν καθένα σας καὶ τὴν καθεμιά σας νὰ δώσετε ὅλο τὸν ἐνθουσιασμό σας καὶ ὅλες σας τὶς νεανικὲς δυνάμεις γιὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχία τῆς προσπαθείας μου, νὰ δώσω στὴν Πατρίδα μας τὴν πλήρη ἐπάρκεια τῶν ὑλικῶν μέσων τῆς ζωῆς.

μὲ τρίχωμα λευκό, μακρὺ καὶ γυαλιστερό. Τὸ χιλιόγραμμο τῶν τριχῶν αὐτῶν ἐπωλήθη μέχρι 1000 σημερινῶν δραχμῶν.

Ζευγάρωμα.

Μὴ ζευγαρώνετε παρὰ τρεῖς-τέσσαρες φορὲς τὸν χρόνο τὶς κουνέλες σας διὰ νὰ μὴ ἐξαντλοῦνται καὶ νὰ δίδουν πρώτης τάξεως κουνελάκια.

'Ο κούνελος κι' ἡ κουνέλα πρέπει νὰ διατηρῶνται οὔτε πολὺ ἀδύνατοι οὔτε καὶ παχύσαρκοι. Τὰ πολὺ παχειὰ κουνέλια δίδουν λίγα κουνελάκια. Τὰ πολὺ ἀδύνατα δίδουν

καχεκτικά. Τὸ ἀρσενικὸ εἶναι πάντοτε ἕτοιμο γιὰ ζευγάρωμα. Τὸ θηλυκὸ τοὐναντίον ζευγαρώνει σ'ὡρισμένες ἐποχές. Αὐτὲς τὶς ἐποχὲς τὶς καταλαβαίνομε εὔκολα διότι κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ κινεῖται ἀνήσυχα μέσ' τὴ φωληά του καὶ τρώγει λίγο. Αὐτὰ τὰ σημεῖα εἶναι ζωηρότερα στὶς πρωτάρες κουνέλες.

Φέρνετε τότε τὰ θηλυκὰ μέσα στὴ φωλιὰ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τ' ἀφίνετε πέντε περίπου λεπτά. "Οταν δὲν ζευγαρώσουν ἐπαναλαμβάνετε τὸ πείραμα καὶ τὴν ἄλλη μέρα. Συνήθως τὴν δεύτερη ἢ τρίτη φορὰ ἡ κουνέλα ζευγαρώνεται. "Αν δὲν ἐννοῆ νὰ ζευγαρώσῃ, ἐξετάσετε μὴ τυχὸν εἶναι ἄρρωστη.

"Οταν πρόκειται νὰ παρουσιάσετε τὴν κουνέλα στὸν κούνελο πρέπει νὰ τῆς δώσετε διπλῆ μερίδα κριθάρι καὶ καμμιὰ δροσιστικὴ τροφὴ (σαλατικά). Μὴν ἀφίνετε ποτὲ τὸ ζευγάρι μαζὶ μιὰν ὁλόκληρη νύκτα διότι τὸ καταστρέφετε.

Τὸ ζευγάρωμα δὲν πρέπει νὰ γίνεται μὲ πολὺ νεαρὰ ζῶα. Διαλέξετε ἀρσενικὸ δυὸ χρονῶν καὶ θηλυκὸ τοὐλάχιστον ἐννέα μηνῶν.

Τὸ καλοκαῖρι τὰ κουνέλια, καὶ ἰδίως στὶς πολλὲς κάψες, δὲν εἶναι διατεθειμένα στὸ ζευγάρωμα. Γι' αὐτὸ τὸ καλοκαῖρι τὶς θηλυκές, πρὶν νὰ ζευγαρωθοῦν, νὰ τὶς κρατᾶτε σὲ φωληὲς δροσερές. Γενικῶς ὅμως ἀποφεύγετε τὰ ζευγαρώματα μὲ τὶς μεγάλες κάψες καὶ τὰ μεγάλα κρύα. Γι' αὐτὸ ἡ κουνελοφωληὲς πρέπει νὰ εἶναι στημένες σὲ μέρος ξηρό, καθαρὸ καὶ καλοαερισμένο, ἰδίως δὲ νὰ μὴν εἶναι ἐκτεθειμένες οὔτε στὸν δυνατὸ ἄνεμο οὔτε στὸν βορηᾶ.

'Ε γ κ υ μ ο σ ύ ν η. — Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐγκυμοσύνης της χρειάζονται ἰδιαίτερες φροντίδες γιὰ τὴν κουνέλα.

Δέκα μέρες μετὰ τὸ ζευγάρωμα ἑτοιμάζετε τὶς στρωμνὲς τῶν ἐγγύων κουνελῶν μ' ἕνα πολὺ στρῶμα ἄχυρο. Τὴν τελευταία ἑβδομάδα τῆς δίδετε γιὰ φαΐ κάμποσες μπουκόψωμες βουτηγμένες σὲ γάλα καὶ λίγο γάλα κομμένο τὸ μισὸ μὲ νερὸ καὶ μὲ λίγη ζάχαρι.

"Οταν πλησιάζῃ νὰ γεννήσῃ χρειάζεται ἀπόλυτος ἠρεμία, διότι πολλὲς φορὲς ἂν τρομάξῃ ἀπ' τὸν θόρυβο ἐκτὸς ποὺ εἶναι δυνατὸ ν' ἀποβάλῃ, ἡ κουνέλα σὰν τρελλὴ ἀπ' τὸ φόβο σκοτώνει τὰ μικρὰ νεογέννητα.

Γ έ ν ν α. — Μετὰ τὴ γέννα, μὲ μιὰ γρήγορη ματιὰ ἐξετάσετε ἂν γέννησε πεθαμένα καὶ τ' ἀφαιρεῖτε τὸ ταχύτερο γιατὶ θὰ μολύνουν ὅλη τὴ φωλιά.

Μὲ τὰ ὀλίγα αὐτὰ ποὺ ἐκθέσαμε δὲν θέλουμε νὰ ποῦμε ὅτι μὲ τὴν κουνελοτροφία θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ κανεὶς πλούσιος, ἂν καὶ δὲν εἶναι ὀλίγοι στὴ Γαλλία, οἱ ὁποῖοι κερδίζουν ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν κουνελοτροφία, ἀλλὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι

στὴ σημερινὴ μεγίστη ἐθνικὴ ἀνάγκη ἡ παραγωγὴ κουνελιῶν θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ κρέας κάθε οἰκογενείας.

Κάθε νοικοκυρὰ μπορεῖ νὰ βρῇ μερικὲς κάσες διὰ τὴν διατήρησι μερικῶν κουνελιῶν. Τὰ φύλλα, τὸ χόρτο, τὰ ὑπολείμματα τῆς κουζίνας ἀντὶ νὰ πετιῶνται θὰ μετεβάλλοντο μὲ τὴν κουνελοτροφία σὲ νόστιμο κρέας. 'Η διατήρησις τῶν κουνελιῶν εἶναι ἀρκετὰ διασκεδαστική, ἀπέναντι δὲ τοῦ μικροῦ καθημερινοῦ κόπου, τὸν ὁποῖον θὰ κάνωμε διὰ τὴν ἐξασφάλισι τῆς τροφῆς καὶ καθαριότητος, θὰ δοκιμάζωμε κάθε λίγο τὴν εὐχαρίστησι νὰ παρουσιάζωμε εἰς τὸ τραπέζι μας ἀπὸ ἕνα κουνελάκι.

Σὲ προσεχῆ τεύχη ἡ «Νεολαία» θ' ἀσχοληθῇ ἐκτενέστερα γιὰ τὴν κονικλοτροφία.

Π. Ν.

Δεν πρέπει νὰ χάσετε καθόλου καιρό. Προμηθευθῆτε ἀμέσως καταλληλα κουνέλια καὶ **ἑτοιμάσατε τὶς κλοῦβες των.**

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ ΦΥΤΑ

ΤΟ ΣΟΡΓΟΝ ΤΟΥ ΣΟΥΔΑΝ

Τὸ σόργον τοῦ Σουδὰν εἶναι ἕνα εἶδος σκουπόχορτον μὲ πολὺ λεπτὸν καλάμι, ὀλίγον χονδρότερον τῆς κριθῆς. Τὸ χόρτον του εἶναι τρυφερὸν καὶ θρεπτικόν. Χλωρὸν δίδεται εἰς τὰς ἀγελάδας καὶ συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν γαλακτοπαραγωγήν. Τρώγεται ἐπίσης μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τοὺς ἵππους καὶ τ' ἄλλα ζῷα. Ὁμοίως εὐχαρίστως τρώγεται καὶ τὸ ξηρὸν σόργον.

Εὐδοκιμεῖ εἰς ὅλα τὰ ἐδάφη ἀλλὰ εἰς τὰ πλούσια βαθέα καὶ ὑγρὰ ἢ ποτιστικὰ δίδει εἰσόδημα ἐξαιρετικόν. Τὸ πολὺ κρύο καταστρέφει τὰς ρίζας τοῦ σόργου. Ὡς ἐκ τούτου σπείρεται εἰς μὲν τὰ νοτιώτερα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου, εἰς δὲ τὰ βορειότερα ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου. Τὸν χειμῶνα, ὅταν ἀρχίσουν οἱ παγετοί, τὸ σόργον παγώνει.

Τὸ ἔδαφος πρέπει νὰ εἶναι καλὰ δουλεμένον. Μία βαθεῖα ἄροσις πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἕνα δευτέρωμα κατὰ τὸν Ἰανουάριον - Φεβρουάριον, δύο καὶ τρία σβαρνίσματα μὲ σιδηρᾶν σβάρναν διὰ νὰ ψιλοχωματισθῇ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους. Ὕστερα πρὸ τῆς σπορᾶς ρίπτομεν 40 ὀκάδας λίπασμα 7-7-3, ὀργώνομεν, σπείρομεν εἰς τὰ πεταχτὰ καὶ σκεπάζομεν τὸν σπόρον μὲ σβάρνισμα ἢ μὲ ξύλινον ἄροτρον. 3—4 ὀκάδες σπόρου κατὰ στρέμμα ἀρκοῦν. Εἰς τὸν σπόρον χρειάζεται προσοχὴ διότι μερικοὶ σπορέμποροι τὸν ἀναμιγνύουν μὲ κοινὸν σκουπόσπορον ἢ μὲ σπόρον βίλιουρα. Ὁ βίλιουρας εἶναι ἓν εἶδος σόργου πολυετοῦς. Ζιζάνιον σύνηθες εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀγροὺς καὶ ἐπι- [illegible] δηλητηριώδεις. Ὀλίγη πεῖρα ἀρκεῖ διὰ νὰ διακρίνῃ κανεὶς τὸν σπόρον τοῦ σόργου τοῦ Σουδὰν ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ὅταν τὸ σόργον γίνεται ποτιστικόν, μετὰ 45 ἡμέρας ἀπὸ τῆς σπορᾶς ἔχει δέσει ὁ καρπός του καὶ εἶναι ἕτοιμον διὰ κόψιμον. Μετὰ τὸ κόψιμον σκορπίζομεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας 5—6 ὀκάδας λίπασμα 7-7-3 κατὰ στρέμμα καὶ ποτίζομεν. Ἀνὰ 8 ἡμέρας ἐπαναλαμβάνεται τὸ πότισμα. [illegible] ἕτοιμον [illegible] κόψιμον. Κόβεται δὲ 5—6 φορές.

Τὸ ὕψος τοῦ σόργου φθάνει τὰ 2 μέτρα καὶ δίδει 2500 ὀκάδας χλωροῦ χόρτου κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ κοψιὰν κατὰ μέσον ὅρον. Τὸ χόρτον αὐτὸ ἀποξηραινόμενον χάνει τὰ 4/5 τοῦ βάρους του καὶ μένουν ξηρὲς 500 ὀκ. κατὰ στρέμμα.

Καθὼς βλέπομεν τὸ σόργον τοῦ Σουδὰν εἶναι ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον κτηνοτροφικὸν φυτὸν διὰ τὸν τόπον μας διότι ἀντέχει εἰς τὴν ξηρασίαν, δίδει ἄφθονον καὶ θρεπτικώτατον χλωρὸν χόρτον διὰ τὰ ζῷα μας εἰς ἐποχήν, δηλ. τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον, ὅπου σπανίζει τοῦτο, ἔχει τὸ πλεονέκτημα ἀπέναντι τοῦ ἀραβοσίτου τοῦ καλλιεργουμένου διὰ χλωρὸν χόρτον ὅτι δὲν πλαγιάζει ἀπὸ τὰ δυνατὰ καλοκαιρινὰ μελτέμια ὅπως αὐτὸς καὶ εἰς περίπτωσιν μεγάλης συγχρόνου παραγωγῆς δύναται νὰ κοπῇ καὶ νὰ ξηρανθῇ, ἐνῷ ὁ ἀραβόσιτος δὲν δίδει καθόλου καλὸν ξηρὸν χόρτον.

Δι' ὅλα του αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα ἀξίζει νὰ προσεχθῇ ἀπὸ τοὺς γεωργούς μας καὶ νὰ δοκιμασθῇ εἰς ὅλας τὰς περιφερείας, τὴν ἐποχὴν μάλιστα αὐτὴν ποὺ ἡ κτηνοτροφία πρέπει νὰ ἀποδώσῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ παντοῦ.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ ΤΕΥΤΛΑ

(Παντζάρια)

Κτηνοτροφικῶν τεύτλων ὑπάρχουν διάφορα εἴδη.

Ὁ πρῶτος ὅρος γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ καλλιέργειά των εἶναι ἡ βαθειὰ καλλιέργεια τοῦ ἀγροῦ. Ἂν πρόκειται νὰ τὰ καλλιεργήσωμεν μέσα σὲ μικροὺς λαχανοκήπους, τὸ ἔδαφος πρέπει νὰ σκαφτῇ μὲ τὴν τσάπα σὲ βάθος 35—40 πόντους. Οἱ ρίζες τῶν τεύτλων πηγαίνουν πολὺ βαθειά. Ἂν πρόκειται νὰ καλλιεργηθοῦν σὲ μεγάλη ἔκτασι, τότε τὸ χωράφι πρέπει νὰ ὀργωθῇ ὅσο μπορεῖ βαθύτερα δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς σὲ διάφορα χρονικὰ διαστήματα.

Τὰ τεῦτλα σπέρνονται κατὰ δύο τρόπους: Εἴτε ἀπ' εὐθείας στὸ χωράφι, εἴτε σὲ φυτώρια καὶ ἀπ' αὐτὰ μεταφέρομεν ἔπειτα τὰ φυτὰ ὅταν μεγαλώσουν λίγο στὸ χωράφι.

Ὁ τελευταῖος αὐτὸς τρόπος συνιστᾶται γιὰ τὶς μικρὲς καλλιέργειες. Τὰ τεῦτλα καλλιεργοῦνται πάντοτε κατὰ γραμμὰς ποὺ ἀπέχουν 40—60 πόντους ἡ κάθε μιά.

Οἱ σπόροι σκεπάζονται ἐλαφρὰ 6—7 πόντους. Ἡ σπορὰ γίνεται ἐνωρὶς τὴν ἄνοιξιν καὶ χρειάζονται 1—2 ὀκάδες σπόροι γιὰ ἕνα στρέμμα.

Μετὰ 15 ἡμέρες οἱ σπόροι φυτρώνουν καὶ ἀρχίζει ἡ βλάστησις. Ἀπαραίτητα εἶναι τὰ σκαλίσματα καὶ τὰ βοτανίσματα. Ὅταν μεγαλώσουν λίγο τὰ ἀραιώνομεν καὶ [illegible] φυτὰ ἕνα κάθε 30—40 πόντους στὴ γραμμή.

Τὸ χωράφι ποὺ θὰ φυτευθοῦν τὰ τεῦτλα πρέπει νὰ λιπανθῇ καλὰ μὲ ζωϊκὴ κόπρο καὶ λίπασμα 6—8—8.

Λόγῳ τοῦ ὅτι ἀναπτύσσουν βαθείας ρίζας τὰ τεῦτλα μποροῦν νὰ καλλιεργηθοῦν καὶ ξηρικὰ σὲ βαθειὰ χωράφια. Καλὰς ὅμως ἀποδόσεις δίδουν ὅταν ποτίζωνται τακτικά.

Μετὰ 5—6 μῆνες ἀπὸ τὴν σπορὰν τὰ τεῦτλα εἶναι ἕτοιμα καὶ ἀρχίζει ἡ ἐκρίζωσις μὲ τὸ σκαλιστῆρι. Ἀφοῦ τὰ βγάλωμε κόβουμε τὰ φύλλα τὰ ὁποῖα εἶναι καλὴ χλωρὰ τροφὴ γιὰ τὰ ζῷα.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν τεύτλων φθάνει τὶς 5—7000 ὀκάδες κατὰ στρέμμα.

Τὰ τεῦτλα διατηροῦνται εἴτε σὲ ἀποθῆκες εἴτε σὲ λάκκους. Εἶναι πολὺ καλὴ τροφὴ γιὰ ἀγελάδες, πρόβατα, χοίρους, κουνέλια.

Τὸν χειμῶνα ἀντικαθιστοῦν τὴν χλωρὰ τροφή.

Στὰ ζῷα δίδονται ἀφοῦ πρῶτα τὰ κόψωμε σὲ μικρὰ τεμάχια μὲ [illegible] (φ.τες) καὶ τὰ [illegible] μὲ ἄχυρα ἢ πίτυρα.

Π. Τραπεζ..ς

Ἀπὸ τὴ Βυζαντινὴ Ἐποποιΐα

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπὸ : **Μ. ΑΝ.**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κανένας, κανένας... Μονάχα ἐγὼ σώθηκα, γιατὶ ἔλειπα στὸ ψάρεμα κεῖνο τὸ βράδυ.

Δυὸ χοντρὰ δάκρυα κρεμάστηκαν στὰ τσίνορά του καὶ κυλίσανε κεῖθε ἥσυχα στὰ ἡλιοκαμένα του μάγουλα.

—Ὦ Θέ μου, ὦ μεγαλομάρτυ Δημήτριε... Πῶς; Πῶς; φώναξε ὁ Ἀθανάσιος καὶ οἱ λυγμοὶ τοὔκοβαν τὴ φωνή.

Καὶ τότε μὲ κομμένες φράσεις καὶ σκουπίζοντας μὲ τὸ φαρδύ του μανίκι συχνὰ τὰ δάκρυά του, ὁ Παφνούτιος διηγήθηκε τὴ φοβερὴ ἱστορία.

«Δυὸ μεγάλα κουρσάρικα ἀράξανε μιὰ νύχτα στ' ἀπόμερο ἀραξοβόλι. Οἱ Σαρακηνοὶ αὐτὴ τὴ φορὰ κατάφεραν νὰ προχωρήσουν ὣς τὸ μοναστῆρι χωρὶς νὰ τοὺς πάρουν εἴδηση. Ἔξω ἀπὸ τὸν περίβολο, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση ποὺ πῆραν οἱ καλόγεροι ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη ἐπιδρομή, ἔμειναν καμμιὰ τριανταριὰ ρ ο γ ι α σ τ ο ί, ποὺ σὲ ὥρα ἀνάγκης θὰ χρησίμευαν καὶ γιὰ φρουρά... Πάνω σ' αὐτοὺς ρίχτηκαν πρῶτα καὶ τοὺς ἔσφαξαν ὅλους ἐκεῖ δὰ στὰ στρωσίδια τους. Οὔτε φωνὴ δὲ βγάλανε... Τὸ κακό, βλέπεις, ἤτανε ὁλότελα ἀναπάντεχο. Τὶς παραμονὲς κι' ὕστερα ἀπὸ τ' Ἅη Δημήτρη οἱ Σαρακηνοὶ δὲν κάνανε ἐπιδρομὴ σὲ τοῦτα τὰ μέρη ἐπειδὴ φοβόντουσαν τὰ βασιλικὰ πλῶϊμα, ποὺ γιὰ νὰ προστατέψουν τοὺς προσκυνητὲς τριγύριζαν μέρα νύχτα στ' ἀνοιχτά... Κοιμώντανε ξένοιαστοι λοιπόν... Ἅμα βγάλανε ἀπὸ τὴ μέση τοὺς ἐργάτες σκαρφάλωσαν μὲ σκάλες στὸ μαντρότοιχο καὶ χύθηκαν μὲ ἀλαλητὸ στὸν περίβολο... Δὲν ἀφήσανε πέτρα πάνω σὲ πέτρα!...

»Γύριζα μὲ τὴ βάρκα μου καὶ ἅπλωνα τὰ δίχτυα γιαλὸ γιαλό... Γαλήνη... Θεοῦ χαρά! Δὲ φυσοῦσε οὐδὲ ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ κουνηθῆ ἕνα φύλλο. Ξάφνου, καθὼς ἔσκυβα στὰ νερά, βλέπω μιὰ κόκκινη ἀναλαμπή... Σηκώνω τὰ μάτια μου... Βρέ, λέω, τὸ μοναστῆρι καίγεται. Θὲς νἄπεσε καμμιὰ σπίθα στ' ἄχερα καὶ φούντωσαν χωρὶς νὰ πάρουν εἴδηση... Δὲν πῆε ὁ νοῦς μου στὸ χειρότερο. Τὰ παράτησα ὅλα λυτὰ δεμένα κι' ἔβαλα πλώρη κατὰ τὸ λιμανάκι. Πηγαίνοντας ὅμως συλλογίστηκα: Κι' ἂν εἶναι κουρσάροι, Θέ μου φύλαγε! Ἔκρυψα τὴ βάρκα μου πίσω ἀπὸ ἕνα βράχο κι' ἀνέβηκα μπουσουλῶντας τὸν ἀνήφορο. Ξαφνικὰ πετάχτηκε μπροστά μου ἕνας ἀσκητὴς μὲ ἄσπρα γένεια, ποὺ σέρνονταν ὣς κάτω ἀπὸ τὴ μέση του καὶ τοῦ σκέπαζαν τὴ γύμνια. Τρόμαξα γιατὶ δὲν ἔμοιαζε μὲ ἄνθρωπο.... μὰ στοιχειὸ τοῦ δάσους... παγανό... Ὕστερα καὶ τὸ φέρσιμό του ἦταν παράξενο... Πηδοῦσε, σήκωνε ψηλὰ τ' ἀχαμνά του πόδια καὶ στρίγγλιζε: «Ἄου... ἄου... ἔτσι παιδεύει ὁ Θεὸς τοὺς ἀνόμους... Ἐγὼ τὸ εἶπα πὼς θὰ ρίξῃ φωτιὰ νὰ τοὺς κάψῃ.

»Τότε θυμήθηκα πὼς κι' ἄλλοτε τὸν εἶχα ἀνταμώσει κι' ὅσες φορὲς μ' ἔβλεπε φτυοῦσε κατὰ τὸ μέρος μου κατακίτρινος ἀπὸ τὸ θυμό του..: Τὰ εἶχε μὲ τὰ μοναστήρια καὶ τοὺς καλογέρους, γιατὶ χαλᾶνε, λέει, τὴν τάξη καὶ τὸ νόημα τοῦ ἀσκητισμοῦ.

«Ἐσὺ εἶσαι ἅγιος ἄνθρωπος, παππούλη, τοῦ λέω, κι' ὁ Θεὸς σοῦ φανερώνει τὸ θέλημά του τὸ κρυφό, μὰ πές μου τί τρέχει;...».

«Ἐτιμώρησε ὁ Κύριος μὲ τὰ χέρια τῶν ἀπίστων τοὺς ἁμαρτωλούς...Φύγε, μὴ μὲ λερώνεις...» μοῦ ἀπαντάει.

»Ἐπερίμενα ὅλη τὴ νύχτα στὸ δάσος μέσα κρυμμένος... Ἅμα ξημέρωσε τράβηξα κατὰ τὸ μοναστῆρι.

»Πόσος καιρὸς καὶ τί κόπος χρειάζεται, Ἀθανάσιε, γιὰ νὰ γίνῃ κάτι καὶ τί λίγος γιὰ νὰ ρέψῃ καὶ ν' ἀφανιστῆ... Μονάχα ὁ περίβολος ἔστεκε ἀπείραχτος... Τὰ χτίρια καὶ ἡ ἐκκλησιὰ ἦταν γκρεμισμένα καὶ κάπνιζαν ἀκόμα..

—Κι' οἱ πατέρες; ρώτησε ἀνυπόμονα ὁ Ἀθανάσιος.

—Μὲ βοήθησαν δυὸ τρεῖς ἀσκητὲς καὶ σκάψαμε λάκκους καὶ τοὺς θάψαμε. Ἕνα μερόνυχτο δουλεύαμε... Σὰν τελειώσαμε πέσαμε κεῖ, στὸ ἴδιο μέρος, ξεροὶ ἀπὸ τὴν κούραση... Κανένας, κανένας δὲ σώθηκε!».

Τὸ χτύπημα ἦταν πολὺ δυνατό. Ὁ Ἀθανάσιος ἔνοιωσε μιὰ στιγμὴ πὼς δὲν μποροῦσε νὰ κρατηθῆ στὰ πόδια του. Ἕνα χέρι, θαρρεῖς σιδερένιο, ἔσφιγγε τὴν καρδιά του. Ἔπεσε. Τὸ πλῆθος συνάχτηκε γύρω του... Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα διαδόθηκε εὐτὺς ὅλο τὸ περιστατικό, γιατὶ ὁ Παφνούτιος ποὺ ἔφτασε τὴν παραμονὴ τὸ πρωΐ, δὲν εἶχε πῆ ἀκόμα σὲ κανένα τίποτα, παρὰ γύριζε τοὺς δρόμους καὶ τὶς ἀγορὲς ἐλπίζοντας νὰ συναντήσῃ κάπου ἕνα γνωστό. Ἦταν ποὺ ἦταν ὁ ἴδιος ἀγαθούλης... Ἡ κίνηση τώρα τῆς μεγάλης πολιτείας, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἥσυχη ζωὴ τοῦ μοναστηριοῦ τόσα χρόνια, ἐξ ἄλλου ὁ τρόμος καὶ ἡ λύπη ποὺ δοκίμασε, τὸν εἶχαν ἀποκουτιάνει Ἔμοιαζε σκυλὶ ποὺ ἔχασε τὸν ἀφέντη του.

Καὶ σκάψαμε λάκκους καὶ τοὺς θάψαμε.

Ὅταν ἦρθε κάπως στὸν ἑαυτό του ὁ Ἀθανάσιος βρέθηκε στὴν κάμαρά του, στὸ σπίτι τῆς κυρὰ Σταύραινας... Ὁ Γρηγόρης καθόταν στὸ προσκέφαλό του. Ἦταν πολὺ λυπημένος... Νά, ὁ ἄνθρωπος ποὺ φάνηκε γι' αὐτὸν σὰ δεύτερος πατέρας, ποὺ τὸν ἔσωσε μέσα ἀπὸ τὸ θάνατο καὶ μὲ ἀγάπη καὶ ἀκοίμητη φροντίδα τὸν ἀνάθρεψε καὶ τὸν μεγάλωσε, κοίτεται ἐκεῖ καὶ παλεύει ἀνάμεσα ζωῆς καὶ θανάτου... Γιατὶ ὁ γιατρὸς τοῦ τὸ εἶπε... Δὲ θὰ μπορέσῃ ἴσως πιὰ νὰ σηκωθῆ... Θὰ σέρνεται μισερὸς ἄνθρωπος καὶ ὁ Χάρος θὰ στέκῃ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὸ τελευταῖο χτύπημα. Καὶ μήπως ἦταν μονάχα αὐτό; Οὔτε εἶχε πιὰ τὸ μέσο πῶς νὰ συντηρηθῆ στὴ Θεσσαλονίκη. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἔστελνε χρήματα τὸ μοναστῆρι, καθὼς ξέρουμε... Τώρα; Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ κηροπρατεῖο, μ' ὅλο ποὺ τὰ κέρδη του ἦταν ἀχαμνὰ βέβαια, ποιὸς νὰ τὸ φροντίσῃ; Θἄπρεπε λοιπὸν ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὰ μεγάλα ὄνειρα; Νὰ κυττάξῃ πῶς θὰ ζήσῃ; Πῶς θὰ συντηρήσῃ τώρα κι' αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του τὸν Ἀθανάσιο, ποὺ ἀπὸ προστάτης καὶ σύμβουλος κατάντησε σὰ μωρὸ παιδί, ἀνήμπορο καὶ νὰ φάῃ ἀκόμα ἂν δὲν τὸ ταγίσῃς...

Μὰ περισσότερο ἀπ' ὅλα τὸν λύπησε ὁ θάνατος τοῦ πάτερ Εὐτύχιου... Βρέθηκε στὴ μέση τῆς αὐλῆς χτυπημένος κατάστηθα μὲ μιὰ λόγχη... Φαίνεται πὼς μονάχα αὐτὸς προσπάθησε ν' ἀντισταθῆ, γιατὶ στὸ δεξί του χέρι ἔσφιγγε ἀκόμα ἕνα μεγάλο βαρὺ σπαθί... «Εἴδαμε καὶ πάθαμε ν' ἀνοίξουμε τὰ δάχτυλά του ποὺ εἴχανε κοκκαλιάσει ἀπάνω στὴ λαβή... Παρὰ λίγο νὰ τὸν θάψουμε ἔτσι μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι», τοῦ εἶχε πῆ ὁ Παφνούτιος.Πάει! Δὲ θ' ἀκούσῃ ποτὲ πιὰ τὰ σοφά του λόγια... δὲ θ' ἀντικρύσῃ τ' αὐστηρά του μαῦρα μάτια, ὅπου βαθειὰ ἐκεῖ σπίθιζε θαρρεῖς, σὰ κρυμμένο διαμάντι, τὸ ἀκοίμητο πνεῦμα του... Τὸν θυμᾶται ἀκόμα τὴ νύχτα τῆς ἐπιδρομῆς πῶς κατέβηκε ἀναζωσμένος τὰ μακριά του ράσα, πῶς ἀκούστηκε ἡ βαρειά του φωνὴ ἀνάμεσα στὴ χλαλοὴ καὶ πῶς εὐτὺς γύρω του μαζεύτηκαν ὅλοι οἱ ἄλλοι, γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς ἡ κεφαλὴ ποὺ προστάζει καὶ δίνει ρυθμὸ στὸ χάος...

Δυὸ φορὲς οἱ κουρσάροι τὸν ὠρφάνεψαν... Τότε ποὺ σκότωσαν τὸν πα-

τέρα του κι' άρπάζανε τή μάνα του καὶ τὸν ἀδερφό του, καὶ τώρα... Καὶ τὸ τώρα εἶναι πολὺ πικρότερο ἀπὸ τὸ τότε, γιατὶ εἶναι μεγάλος πιά, τὸν δένει ἀγάπη κι' εὐγνωμοσύνη μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ χάνει καὶ ἡ καρδιά του νοιώθει γιὰ πρώτη φορὰ τὴν πίκρα τῆς ὀρφάνειας. Τί νὰ κάνη;

Ξαφνικὰ τοῦ ἦρθαν στὸ νοῦ οἱ τρεῖς σφραγισμένες περγαμηνὲς ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ πάτερ Εὐτύχιος τὴν ὥρα τοῦ χωρισμοῦ. Ἡ μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶχε τὴν ἐπιγραφή: «Σὰν εἶσαι ἀπελπισμένος». Καὶ μήπως δὲν ἦταν; Ὡς τόσο ἔπρεπε νὰ σκεφθῆ τρεῖς μέρες πρῶτα καὶ μόνο ἂν τὸ μυαλό του δὲν εὕρισκε καμμιὰ λύση σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη στιγμή, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ σπάση τὴ σφραγίδα. Νὰ περιμένη λοιπὸν τρεῖς μέρες;Εἶχε ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζη.Οἱ φίλοι δὲν εἴχανε φανῆ καθόλου. Δίχως ἄλλο δὲ θὰ μάθανε τὴ συμφορά του... Θὰ τὸν περιμένανε κι' αὐτοὶ γιατὶ ὁ Δημήτρης γιόρταζε καὶ θ' ἀπορούσανε κιόλας γιὰ τὴν ἀπουσία του. Κι' ἂν ὁ Δομέστικος δειπνοῦσε ἀπόψε στὸ σπίτι τοῦ Πρωτοσπαθάριου; Τί τ' ὄφελος; Αὐτὸς ἦτανε πιὰ δεμένος δίπλα στὸν ἄρρωστο ἄνθρωπο ποὺ τοῦ χρωστοῦσε τὴ ζωή του.

Ὅσο γιὰ τὴν κυρὰ Σταύραινα, ἐξὸν ἀπὸ τὴ μεγάλη στενοχώρια ποὺ τῆς ἔδιναν ὅλα τοῦτα τ' ἀναπάντεχα περιστατικά, εἶχε κι' ἄλλη ξέχωρη, δική της. Ὁ ἀνηψιός της εἶχε φύγει τὸ πρωὶ καὶ δὲν ξαναγύρισε... Τί ἀπόγινε; Μυστήριο!... Ἡ καλὴ γυναῖκα μιὰ ἀνέβαινε ἀπάνω νὰ δῆ ἂν χρειάζεται τίποτα ὁ ἄρρωστος, μιὰ κατέβαινε στὴν πόρτα, ὅπου ἔστεκε ὁλόκληρη ὥρα ἀγναντεύοντας κατὰ τὴν ἄκρη τοῦ δρόμου... Ἡ καρδιά της ἦταν βαρειά. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή της, ἀπὸ τότε ποὺ μέστωσε τὸ μυαλό της κι' ἄρχισε νὰ νοιώθη τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράματα, γιὰ πρώτη φορὰ ἔνοιωθε κάτι παράξενο... σὰν ἐκεῖνον ποὺ δὲν πατεῖ σὲ στέρεα γῆ καὶ φοβᾶται νὰ κάνη ἕνα βῆμα γιατὶ μπορεῖ νὰ σκοντάψη ἢ νὰ πέση σὲ λάκκο. Ἕνας ἄνθρωπος μπῆκε στὴ ζωή της ποὺ ὡς τὰ χτὲς δὲν τὸν ἤξερε... κι' ἦταν σχεδὸν γυιός της... κι' ἕνας ἄλλος ποὺ τὸν θεωροῦσε πιὰ δικό της τόσο ξαφνικὰ πήγαινε νὰ σβήση. Μιὰ τόσο ἀναπάντεχη ἀλλαγὴ στὴ γαλήνη ποὺ τὴν ἐκύκλωνε ὁλοῦθε, πῶς νὰ μὴ τὴν ταράξη;

Ὁ καιρὸς εἶχε ἀλλάξει. Κρύος ἄνεμος φυσοῦσε, μαῦρα σύννεφα ἔτρεχαν στὸν οὐρανὸ κι' ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἔπεφταν χοντρὲς ψιχάλες.

«Ποῦ πῆγε τὸ εὐλογημένο τὸ παιδί;» μουρμούρισε. «Μοῦ εἶχε πῆ πὼς θὰ γυρνοῦσε γιὰ τὸ γιόμα... Πέρασε τὸ μεσημέρι, νύχτωσε πιὰ κι' ἀκόμα νὰ φανῆ».

Τὴ στιγμὴ ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ κλείση πιὰ καὶ νὰ μπῆ μέσα, φτάσανε τρέχοντας ὁ Μιχάλης κι' ὁ Δημήτρης. Ἦσαν ξαναμμένοι ἀπὸ τὴν ταραχή. Μόλις εἶχαν μάθει ἀπὸ τὸν Πρωτοσπαθάρη τὴν καταστροφὴ τοῦ μοναστηριοῦ, ποὺ διαδόθηκε εὐθὺς στὴν Ἐγνατία ἀπὸ στόμα σὲ στόμα κι' ἔφτασε σὲ λίγο στὸ Ἐπαρχεῖο. Τὴν ὥρα ἐκείνη μάλιστα βρισκόταν ἐκεῖ ὅλο τ' ἀρχοντολοΐ, ὅπως συνήθιζε νὰ κάνη ἀνήμερα τ' Ἅη Δημήτρη. Ὕστερα ἤθελε νὰ χαιρετήση ἐπίσημα καὶ νὰ προσφέρη τὰ σεβάσματά του στὸ Δομέστικο.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ [illegible] λίμνην [illegible] καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν [illegible] πλοῖα, ὥστε [illegible] γόντες τὰ [illegible] τες ἅπαντα [illegible]

Ἐνῷ δὲ ὁ ὄχλος τὸν εἶχε περικυκλώσει διὰ νὰ ἀκούη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὸς εἶχε σταθῆ πλησίον τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα νὰ στέκουν εἰς τὴν λίμνην, οἱ δὲ ψαρᾶδες ἀφοῦ ἐξῆλθαν ἀπ' αὐτὰ ἔπλυναν τὰ δίκτυά τους. Τότε ἐκεῖνος ἀφοῦ εἰσῆλθεν εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἦτο τοῦ Σίμωνος, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἀπομακρυνθῆ ὀλίγον ἀπὸ τὴν ξηράν· καὶ ἀφοῦ ἐκάθισεν ἐδίδασκε τὸν λαὸν μέσα ἀπὸ τὸ πλοῖον. Ὅταν δὲ ἔπαυσε νὰ ὁμιλῆ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα: Προχώρησε πιὸ βαθειὰ στὴ λίμνη καὶ ρίψατε τὰ δίκτυα νὰ ψαρέψετε. Τοῦ ἀπεκρίθη τότε ὁ Σίμων καὶ τοῦ εἶπε: Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκουρασθήκαμε δίχως νὰ κάμωμε τίποτε, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ λὲς ἐσὺ θὰ ρίξω τὰ δίκτυα. Καὶ ἀφοῦ πράγματι ἔκαμε τοῦτο ἔπιασε μεγάλο πλῆθος ψάρια, ὥστε τὰ δίκτυα ἤρχισαν νὰ σχίζωνται. Ἔκαμαν τότε νεῦμα εἰς τοὺς συντρόφους των τοῦ ἄλλου πλοίου νὰ ἔλθουν διὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν. Καὶ ἐκεῖνοι ἦλθον καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα ἀπὸ ψάρια, ὥστε αὐτὰ ἤρχισαν νὰ βυθίζωνται. Ὅταν εἶδε αὐτὸ ὁ Σίμων ἔπεσε εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ ἔλεγε: Φεύγα ἀπὸ τὸ πλοῖον μου Κύριε, διότι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός. Διότι καὶ αὐτὸν καὶ ὅλους ποὺ ἦσαν μαζί του κατέλαβε ἔκπληξις διὰ τὰ πολλὰ ψάρια ποὺ ἔπιασαν, ὁμοίως δὲ ἐθαύμασαν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι τοῦ Σίμωνος. Καὶ τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν εἰς τὸν Σίμωνα: Μὴ φοβεῖσαι, ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ αἰχμαλωτίζης ἀνθρώπους καὶ ὄχι ψάρια. Καὶ ἐκεῖνοι ἀφοῦ ἔφεραν τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τὸ ἔβγαλαν ἔξω ἐγκαταλείψαντες ὅλα ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἀπὸ τὸ αὐριανὸν Εὐαγγέλιον διδασκόμεθα ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μόλις ἤρχισε νὰ διδάσκη τὸν Κόσμον διὰ νὰ τὸν σώση ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, πρώτην σκέψιν εἶχε νὰ διαλέξη τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ θὰ τοὺς ἔκανε μαθητάς του. Βέβαια θὰ μποροῦσε νὰ κάμη μαθητάς του ἀνθρώπους μορφωμένους καὶ ἀπὸ εὐγενεῖς οἰκογενείας καταγομένους. Αὐτὸς ὅμως, ὡς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, γνωρίζων καλὰ ποῦ θὰ εὕρισκε τέτοιους ἀνθρώπους ποὺ θὰ ἦσαν ἄξιοι νὰ γίνουν μαθηταί του, ἐπροτίμησε νὰ τοὺς διαλέξη μεταξὺ τῶν πτωχῶν καὶ ταπεινῶν ἀνθρώπων. Ἔκαμε μαθητάς του τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀσήμαντους ψαρᾶδες, οἱ ὁποῖοι μὲ ζῆλο καὶ ἀφοσίωσι ἄφησαν τὶς οἰκογένειες καὶ τὶς μικρές τους περιουσίες καὶ τὸν ἠκολούθησαν. Αὐτοὺς τοὺς ταπεινοὺς ψαρᾶδες μὲ τὴν διδασκαλίαν του καὶ τὰ θαύματά του σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσι ποὺ τοὺς ἔδωκε τοὺς ἔκαμε πραγματικὰ ἀξίους ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Αὐτοὶ ἔχοντες ὡς ὑπόδειγμα τὸν βίον του καὶ ἀκολουθήσαντες κατὰ γράμμα τὴν θείαν του διδασκαλίαν ἀνεδείχθησαν οἱ πιὸ μεγάλοι διδάσκαλοι καὶ καθοδηγηταὶ τοῦ Κόσμου. Οἱ πτωχοὶ καὶ ἀσήμαντοι ψαρᾶδες, ὡς πιστοὶ ἐντολοδόχοι τοῦ Χριστοῦ, ἔσωσαν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Αὐτοὶ μὲ τὴν διδασκαλίαν των ἔγιναν αἴτιοι νὰ διαδοθῆ ἡ θεία τοῦ Χριστοῦ πίστις καὶ θρησκεία εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην. Αὐτοὺς ἔχοντες καὶ ἡμεῖς ὡς παράδειγμα καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν θείαν των διδασκαλίαν, πρέπει ὅσον μᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς μιμηθῶμεν. Μόνον αὐτοὺς ἂν ἀκολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι ἠκολούθησαν τὸν Θεάνθρωπον, θὰ δυνηθῶμεν νὰ σωθῶμεν καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν τὰς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ὑποθήκας. Μόνον μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ κατορθώσωμεν νὰ γίνωμεν ἄξιοι τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ καὶ θὰ καθήσωμεν στὰ δεξιὰ του κατὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν.

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Τό Βασίλειο τοῦ σπιτιοῦ

Θεία Προσφορά

Εἰς ὅλην σας τὴν ζωὴν καὶ εἰς κάθε περίστασιν, εὐτυχῆ καὶ δυστυχῆ, νὰ εἶσθε πάντοτε Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Ἡ τρικυμία ἄρχισε νὰ λυσσομανᾶ ἔξω ἀπὸ τὸ νοικοκυρεμένο μας τώρα σπιτάκι. Ὁ ἀγέρας τραντάζει συθέμελα τὸν γύρω κόσμο καὶ μιὰ βοὴ κι' ἀντάρα φθάνει ὡς τ' αὐτιά μας. Στεκόμαστε πίσω ἀπὸ τὴ γεροδεμένη μας πόρτα κι' ἀκοῦμε μὲ καρδιοχτύπι τὴν καταστροφικὴ του βία.

Ὁ πόλεμος: Ἔπιασε στὰ νύχια του τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν ξεκουνάει συθέμελα. Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγαν ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ὁ πατέρας ὅλων τῶν πραγμάτων. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἀλήθεια, ὅταν ἕνας πόλεμος ζητᾶ νὰ σαρώσῃ τελματώδεις καταστάσεις. Μόλα ταῦτα ὁ συχνὸς πόλεμος δὲν φέρει παρὰ τὴν καταστροφὴ καὶ τὸν ἀφανισμό. Πῶς θὰ μπορέσουν οἱ λαοὶ νὰ ἐπιδοθοῦν στὰ εἰρηνικά τους καὶ τὰ προοδευτικά τους ἔργα, ποὺ θὰ αὐξήσουν τὴν εὐημερία τους καὶ θὰ ἐξυψώσουν τὸν πολιτισμό τους;

Μικρὰ κορίτσια σὰν καὶ σᾶς ζήσαμε τὸν προηγούμενο μεγάλο πόλεμο, ποὺ τράβηξε στὰ ἁρπάγια του τότε ὅλη τὴν οἰκουμένη σχεδόν. Ξέρουμε ἐμεῖς ἀπὸ πεῖρα πόσα βάσανα γεννᾶ μιὰ τέτοια κατάστασι.

Ὅμως ἀγαπημένο κορίτσι, ὅλες οἱ πληγὲς ἐπουλώνουνται καὶ γιατρεύονται ὅταν ἕνας λαὸς ἔχῃ ἄσειστο πίστι στὴν παράδοσι καὶ στὸ μέλλον του. Ὅταν φανταστοῦμε πόσες ἐπιδρομές, πόσοι πόλεμοι, πόσες ἐπιθέσεις ἔγιναν ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες ἐνάντια σ' αὐτὸ τὸ ὡραῖο κομμάτι τῆς γῆς ποὺ λέμε Ἑλλάδα καὶ ποὺ μὲ περηφάνεια ὀνομάζουμε πατρίδα μας, δὲν θὰ δειλιάσουμε μπροστὰ σὲ τίποτα καὶ καμμιὰ θυσία δὲν θὰ μᾶς φανῇ ποτὲ μεγάλη.

Τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα δὲν τὴ δείχνει κανεὶς μόνο στὶς καλὲς μέρες καὶ τὶς εὐτυχισμένες ὧρες, ἀλλὰ περισσότερο μέσα στὴν ἀνάγκη. Ξέρεις καὶ σὺ τὸ σοφὸ λόγο, ὅτι στὴ φωτιὰ δοκιμάζεται τὸ χρυσάφι. Στὶς δύσκολες μέρες χρειάζεται κανεὶς τοὺς φίλους, καὶ μάλιστα τότε μπορεῖ νὰ τοὺς ξεδιαλέξῃ στὰ σίγουρα.

Γι' αὐτὸ στάσου καὶ σὺ μὲ φανατισμὸ καὶ ἐνθουσιασμὸ στὶς δύσκολες αὐτὲς μέρες πολὺ κοντὰ στὴν Ἑλλάδα, στὴν πατρίδα μας. Κλεῖσε την μέσα σου μὲ ὅλες της τὶς λεπτομέρειες. Κάνε της τὴν καρδιά σου μετερίζι καὶ τὴν ψυχή σου κάστρο. Κανεὶς καὶ τίποτε ἂς μὴν μπορῇ νὰ σοῦ ἀγγίξῃ τὸ εἴδωλό σου αὐτό, ποὺ θὰ εἶναι ἡ ἐθνική σου περηφάνεια. Δῶσε γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδος σου μ' ἀπεριόριστη ἀγάπη ὅ,τι μπορεῖς νὰ τῆς προσφέρῃς κι' ὅ,τι ζητήσῃ Ἐκεῖνος, ποὺ τάχθηκε ἀπὸ τὴ Θεία Πρόνοια σήμερα ὁ ἀνώτατος προστάτης της καὶ ἀρχηγός.

Μέσα στὴν ἀπέραντη ψυχική του ἀγκαλιὰ ἔχει κλείσει τὴν Ἑλλάδα φυλάγοντάς την. Μαζὶ μ' αὐτὴ κι' ἐμᾶς ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους.

Ἂς ἀνοίξουμε καὶ μεῖς τὴν ψυχή μας στὸ παράδειγμά του. Ἂς τοῦ δώσουμε τὴν πίστι καὶ τὴν δύναμί μας μὲ τὴ βεβαιότητα πὼς ἔτσι μονάχα θὰ εἴμαστε γνήσιες Ἑλληνίδες, δηλαδὴ μικρὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ αἰωνιότητα.

Σ. Καρ.

Πῶς θὰ πλέκουμε πανεράκια κ.λ.π.

Τὸ νὰ πλέξουμε μόνοι μας ἕνα καλαθάκι ἢ ἕνα πανέρι ἢ κάτι ἄλλο πλεχτὸ μὲ βέργες, συνδυάζει ἀσφαλῶς τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου καὶ μᾶς δίδει καὶ τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι αὐτὸ ποὺ κάναμε εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν μας.

Γιὰ τὴν δουλειὰ αὐτὴ δὲν μᾶς χρειάζονται παρὰ βέργες ἰτιᾶς, ὀξυᾶς ἢ λυγαριᾶς ποὺ λυγίζουν χωρὶς νὰ σπᾶνε.

Τὶς βέργες αὐτὲς ἢ τὶς κόβουμε μόνοι μας ἢ τὶς ἀγοράζουμε ἕτοιμες.

Διαλέγουμε βέργες λεπτές, ἴσιες καὶ μακριὲς καὶ τὶς ξύνομε ἐφ' ὅσον εἶναι χλωρὲς ἀκόμη γιὰ νὰ τοὺς βγάλουμε τὸν φλοιό.

Ἔπειτα τὶς βυθίζομε στὸ νερὸ γιὰ νὰ λυγίζουν χωρὶς νὰ σπᾶνε.

Ἔτσι οἱ βέργες μας εἶναι ἕτοιμες καὶ μποροῦμε ν' ἀρχίσουμε:

Κάθε πλεχτὸ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ βάσι.

Κόβουμε 16 βέργες στὸ ἴδιο μέγεθος, ἀνάλογο μὲ τὸν ἐπιδιωκόμενο σκοπό μας (πανέρι, καλάθι κτλ.) καὶ βάζομε τὶς 8 ὄρθιες καὶ τὶς ἄλλες 8 πλαγιαστὲς σὲ σχῆμα σταυροῦ (εἰκὼν 1)

Ἔπειτα παίρνουμε μιὰν ἄλλη μακριὰ βέργα καὶ τὴν λυγίζουμε στὰ δύο χωρὶς νὰ τὴν σπάσουμε καὶ τὴν περνοῦμε διαγωνίως στὴν ἕνωσι τοῦ σταυροῦ (εἰκὼν 2).

Ἀφοῦ περάσουμε τὴ διπλωμένη βέργα τὴν διασταυρώνουμε καὶ τὴν στρίβουμε στὴν ἀντίθετη γωνιὰ καὶ ἀρ-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1640)

τῶν ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ μας

Νοικοκυριό, Μητρότης, οἰκιακὴ οἰκονομία.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

ΟΜΕΛΕΤΑ

Ἡ ὀμελέτα εἶναι κάτι γλήγορο, φθηνὸ καὶ παρουσιάσιμο φαγητό. Ἔπειτα ἐξυπηρετεῖ θαυμάσια τὸ στομάχι. Ἀκόμα μὲ μαρμελάδα γεμισμένη τρελλαίνει τὰ παιδιά.

Λοιπὸν πάρετε μιὰ καλογεμισμένη κουταλιὰ τοῦ φαγητοῦ ἀλεῦρι, ὄχι πολὺ ψιλὸ καὶ διαλύσετέ το μὲ προσοχὴ μέσα σὲ μισὸ κουπάκι τοῦ τσαγιοῦ γάλα. Ποτὲ μὲ νερό. Τὸ νερὸ εἶναι ἐχθρὸς τῆς ὀμελέτας. Ἐκεῖ μέσα ρίξετε ἕνα φρέσκο αὐγὸ καὶ χτυπήσετέ τα ὅλα καλά. Βάλετε ἁλάτι καὶ πιπέρι ἢ ζάχαρη καὶ βανίλλια, ὅταν θὰ τὴν κάνετε γλυκειά. Ἐλάχιστη σόδα τὴν τελευταία στιγμὴ κάνει τὴν ὀμελέτα πολὺ ἀφράτη.

Μέσα στὸ πολὺ ζεστὸ τηγάνι σας, στὸ ὁποῖο βάλατε ἕνα κουτάλι βούτυρο, ρίξετε τὸ μῖγμα σας. Προσέξετε νὰ εἶναι ἡ φωτιά σας σιγανὴ γιὰ νὰ ροδίσῃ ἀπὸ παντοῦ κανονικὰ ἡ ὀμελέτα καὶ νὰ μὴν παρουσιάσῃ μαυρίλες. Ὅσο ψήνεται σαλεύετε τὸ τηγάνι. Γιὰ νὰ γυρίσετε τὴν ὀμελέτα μεταχειρισθῆτε ἕνα καπάκι χύτρας ἀπὸ ἀλουμίνιο. Σκεπάσετε τὸ τηγάνι κι' ἀναποδογυρίστε το μὲ τὴν ὀμελέτα πάνω στὸ σκέπασμα. Ἔπειτα ἀφῆστε τη νὰ γλιστρήσῃ μὲ προσοχὴ πάλι στὸ τηγάνι γιὰ νὰ ψηθῇ καὶ ἡ ἄλλη της πλευρά. Ρολιάσετέ τη ζεστὴ ἀκόμα γιατὶ τότε εἶναι εὐλύγιστη. Κατὰ τὸ ρόλιασμα ὅταν θέλετε μπορεῖτε νὰ τὴ γεμίσετε μὲ μανιταράκια κομμένα καὶ σὲ βούτυρο τσιγαρισμένα, μὲ σηκωτάκια, μὲ κιμᾶ, μὲ καρότα καὶ μαϊντανό, ὅλα φυσικὰ ἀπὸ πρὶν ἑτοιμασμένα ἢ καὶ μὲ μαρμελάδα, ὅταν τὴν προτιμᾶτε ὡς γλύκισμα.

ΤΟ ΒΟΥΤΥΡΟ ΣΑΣ

Πρὸ πάντων φυλάγετέ το ἀπὸ τὸν ἀέρα γιὰ νὰ μὴν ταγγίζῃ. Ταγγὸ βούτυρο σὲ τσάϊ ἢ φαγητὸ φέρνει ἀηδία. Βάλετέ το σ' ἕνα δοχεῖο καλύτερα πήλινο καὶ σκεπᾶστε το καλὰ μ' ἕνα πανὶ λινὸ βουτηγμένο σὲ γερὴ διάλυσι ἁλατιοῦ. Ἂν παρ' ὅλα αὐτὰ ταγγίσῃ τὸ βούτυρό σας βυθίσετέ το μιὰ ὁλόκληρη νύκτα σὲ παγωμένο νερό, τὸ χειμῶνα σὲ κρύο νερὸ ποὺ θὰ ἔχετε διαλύσει σόδα. Ἔτσι τὸ βούτυρο ἀποβάλλει τὴν ταγγή του γεῦσι.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΜΠΛΟΥΖΑ

Μιὰ τέτοια μπλοῦζα εἶναι πάντα τῆς μόδας, πάντα χαριτωμένη καὶ εὐγενική. Πρωΐ κι' ἀπόγευμα φαίνεται κανεὶς ντυμένος σεμνὰ κι' ἀριστοκρατικά. Ἀπὸ λευκὸ ἢ χρῶμα σὲ παστὲλ μὲ τὰ λεπτά της ἀζοὺρ μὲ τὸ φιογκάκι στὸ λαιμὸ δείχνει καλλιτεχνικὸ γοῦστο καὶ μιὰ μὴ ἐξεζητημένη κομψότητα. Καὶ σήμερα ἀληθινὰ ἡ γυναῖκα σ' αὐτὴ τὴ σοβαρὰ ἐποχὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κινῇ τὴν προσοχὴ μὲ τοὺς ἐξωφρενισμοὺς τῆς μόδας. Πρέπει νὰ τὸ νοιώσωμε καλά, ὅτι ἡ ἐποχὴ ἀπαιτεῖ σὲ ὅλες τῆς ζωῆς μας τὶς ἐκδηλώσεις ἀληθινὴ σοβαρότητα.

Χίλιες δυό γεωργικές καί πρακτικές γνώσεις

Ποῦ παράγονται τὰ περισσότερα καρύδια;

Τὰ περισσότερα καρύδια παράγονται εἰς τὴν Γαλλίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἐτησία ἐσοδεία φθάνει τὰ 55 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα, ἀκολουθεῖ ἡ Ρουμανία μὲ 43, ἡ Ἰσπανία μὲ 30, ἡ δὲ Ἑλλὰς παράγει ἐτησίως περὶ τὰ 2,5 ἑκατομμύρια.

Τί ἀποδίδει μιὰ κυψέλη;

Μία κυψέλη, ἀπὸ τὶς συνηθισμένες, ἀποδίδει ἐτησίως περὶ τὰς 10 ὀκάδας μέλι, τὸ ὁποῖον, ἂν ὑπολογίσωμεν πρὸς 25 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν, φέρει κέρδος 250 δραχμῶν. Ἡ αὐτὴ κυψέλη θὰ ἀποδώση καὶ δύο ὀκάδας κερί, τὸ ὁποῖον πωλεῖται πρὸς 80 δρχ. τὴν ὀκᾶν ἀποδίδει δηλαδὴ 160 δραχμάς. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ τιμαὶ ποὺ παραθέτομεν εἰναι αἱ τιμαὶ τῆς εἰρηνικῆς περιόδου, διότι τώρα μὲ τὸν πόλεμο καὶ τὰ δύο αὐτὰ εἴδη θὰ ὑπερτιμηθοῦν, κυρίως μάλιστα τὸ μέλι, τὸ ὁποῖον μπορεῖ ἄριστα νὰ ἀντικαταστήση τὴν ζάχαρη.

Μία βασίλισσα

Ἡ μέλισσα βασίλισσα εἶναι ἡ μητέρα ὅλων τῶν μελισσῶν μέσα στὴν κυψέλη. Εἶναι μικρότερη ἀπ' τὶς ἄλλες μέλισσες, τὸ δὲ χρῶμα της εἶναι λαμπότερο καὶ ξανθότερο. Εἶναι πολὺ δειλὴ καὶ μπορεῖ νὰ τὴν πιάση κανεὶς ἀκινδύνως.

Ποιὸ εἶναι τὸ βαθύτερο ἀρτεσιανὸ πηγάδι;

Τὸ βαθύτερο ἀρτεσιανὸ πηγάδι βρίσκεται εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Παρισιοῦ παρὰ τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Μπουρζέ. Τὸ πηγάδι αὐτὸ ἔχει βάθος 835 μέτρων καὶ διάμετρο 0,40.

Πῶς ζῆ ὁ ἀρουραῖος;

Μιὰ ἀπὸ τὶς συστηματικώτερες κατοικίες τῶν ζώων εἶναι καὶ ἡ κατοικία τῶν ἀρουραίων, τὴν ὁποίαν σκάπτουν οἱ ἴδιοι μὲ τὴ μούρη τους εἰς βάθος 40—50 ἑκατοστῶν. Τὸ διαμέρισμά των εἶναι κυκλικόν. Παραπλεύρως κάνουν καὶ ἄλλα παρόμοια διαμερίσματα, ποὺ χρησιμεύουν γιὰ ἀποθῆκες. Συγκοινωνοῦν τὰ διαμερίσματα μὲ στοάς, ποὺ τοὺς χρησιμεύουν διὰ νὰ χάνωνται σὲ στιγμὲς κινδύνου. Μία στοὰ χρησιμεύει καὶ γιὰ εἴσοδος. Τὸ θηλυκὸ γεννᾶ 5—7 φορὲς τὸν χρόνο, τὰ παιδιὰ δὲ μποροῦν νὰ γεννήσουν καὶ αὐτὰ μετὰ δίμηνον. Ἀπὸ ἕνα ζευγάρι ἀρχικό, μὲ εὐνοϊκὰς συνθήκας, μποροῦν νὰ παραχθοῦν 300—400 ἀρουραῖοι τὸν χρόνο.

Τί καταστρέφουν αἱ ἀκρίδες!

Αἱ ἀκρίδες εἶναι ἀπὸ τὰ καταστρεπτικώτερα ἔντομα εἰς τὴν γεωργίαν. Ὑπολογίζεται ὅτι, ὅταν πέφτουν εἰς ἕνα ἀγρὸν τρία ἑκατομμύρια ἀκρίδες, καλύπτουν ἕνα ἑκτάριον.

Ἡ θήλεια ἀκρὶς κατὰ τὸν τοκετόν της γεννᾶ 80—90 μικρά. Τὰ εἴδη τῶν ἀκρίδων εἶναι διάφορα, φθάνουν δὲ τὰς 5.000 περίπου.

Μεταναστεύουν πάντοτε κατὰ πολυάριθμα σμήνη, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτελοῦν πραγματικὸν νέφος.

Τὸ κρασὶ σκοτώνει τὰ μικρόβια τοῦ τύφου

Ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου τῶν Παρισίων κ. Κλίγκ δι' ἀνακοινώσεώς του ἐνώπιον τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γαλλίας ὑποστηρίζει ὅτι ὅλα τὰ οἰνοπνευματώδη, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ ἄσπρο κρασί, σκοτώνουν τὰ μικρόβια τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ποὺ ὑπάρχουν μέσα στὸ νερό.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτά, τὸ κρασί, ὅταν ἀνακατωθῆ μὲ τὸ νερό, σκοτώνει καὶ πολλὰ ἄλλα μικρόβια. Ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι γαργάρα μὲ κρασὶ προφυλάττει τὸ λαιμὸ καὶ τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα ἀπὸ τὰ μικρόβια τοῦ κρυοπαγήματος.

Τὰ ἄνθη γίγαντες

1) Βικτωρία ἡ βασιλική. ὑδροχαρὲς φυτὸν ποὺ ἀναπτύσσεται εἰς τὴν Βραζιλίαν καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἄνθος ἔχει διάμετρον μέχρι 40 ἑκατοστῶν. Τὰ ἐπιπλέοντα φύλλα του, ποὺ ἔχουν διάμετρο μέχρι δύο μέτρων, μποροῦν νὰ κρατήσουν μέσα τους ἕνα παιδί. (Σχ. 1).

2) Φουρκρογία ἡ συγκλίνουσα. Ἀνθεῖ δύο καὶ τρεῖς φορὰς τὸ ἔτος, εὑρίσκεται δὲ εἰς τὴν Σικελίαν. Τὸ ἄνθος της φθάνει εἰς ὕψος τὰ 10—13 μέτρ. (Σχ. 2).

3) Ἀμορφόφαλλος ὁ ποτάμιος. Ἀνθεῖ καθ' ὅλην τὴν ἄνοιξιν. Εἶναι ἄνθος τῶν τροπικῶν κλιμάτων, φθάνει δὲ εἰς ὕψος 1 ἢ 1.50 μέτρ. (Σχ. 3).

4) Ραφλεσία ἡ Πατμία. Παρασιτικὸν φυτὸν χωρὶς φύλλα, οὔτε ρίζας. Ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ ἕνα λουλοῦδι χωρὶς μίσχον, ποὺ φύεται ἀπὸ τὴν ρίζαν ἑνὸς ἄλλου φυτοῦ, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ζῆ. Ἡ διάμετρος του φθάνει τὰ 60 καὶ 70 ἐνίοτε ἑκατοστά. (Σχ. 4)

Ἄνω: Ἀπὸ τὸν ἐφετεινὸν παραθερισμὸν Φαλαγγιτισσῶν Π. Δ. Θ. Π εἰς τὸ Στρατόπεδον «[illegible]»
Κάτω: [illegible] Προπαιδεύσεως Φαλ[illegible]

1) Ἀπὸ θαλασσίαι ἐκδρομή
μνης (Κρήτης)
2) Ἀπὸ τὰς ἐκδρομὰς τῆς Ε.
3) Διδασκαλία Φαλαγγιτισσ
«Ἰωάν. Μεταξᾶς».
4) Ἀπὸ τοὺς Αἰγαιοπελαγητ
τοὺς τελεσθέντας ἐν Λέσβ
5) Ἀπὸ τὰς ἑορτὰς Ε. Ο. Ν.
6) Παρέλασις Ε. Ο. Ν. Εὐβοί
7) Ἡ οἰκογένεια Τομβακάκ
εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. (Ἀθηνῶν

θουσιασμὸ στὴ δουλειὰ
τῆς τελευταίας γωνιᾶς
αὐτὴ θὰ φέρῃ τὴν ἐπ
Τόπο μας».

ν Φαλαγγιτισσῶν Ρεθυ-

Ο.Ν Κρυοπηγῆς.
ῶν εἰς τὸ Στρατόπεδοι

κοὺς ἀγῶνας τῆς Ε.Ο.Ν
...
Βάμου (Κρήτης).
ας.
η, ἅπασα ἐγγεγραμμένη
).

*«Ζητῶ νὰ ρι-
χθῆτε ἀπὸ τὴν
στιγμὴ αὐτὴ
μὲ χαρά, μὲ
ὄρεξι καὶ ἐν-
γιὰ τὴν καλλιέργεια καὶ
τῆς γῆς μας, ποὺ μόνο
ιάρκεια τῆς ζωῆς στὸν*

Ελληνικὲς ὀμορφιὲς — Δύο τοπεῖα τῆς Κερκύρας

Ὁ Μοῦστος

Ὁ μοῦστος βραζόμενος, ἐπὶ πολύ, παράγει τὸ γνωστὸν «πετιμέζι», παρ' ἀρχαίοις δὲ «σίραιον» ἢ «ἕζημα» καλούμενον (τουρκιστί: «πετμὲζ»). Τούτου μεγάλη χρῆσις γίνεται εἰς τὴν ζαχαροπλαστικὴν πρὸς οἰκονομίαν ζακχάρεως. Τὸ «πετιμέζι» πίνεται, ὡς ἀναψυκτικόν, διὰ προσθήκης ὕδατος. Διὰ νὰ γίνῃ τὸ «πετιμέζι» πρέπει ὁ μοῦστος νὰ βράσῃ ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν μέχρις ὅτου ἀποκτήσῃ χρῶμα μαῦρο καὶ τὴν πυκνότητα τοῦ μέλιτος. Ἡ διατήρησις τοῦ πετιμεζιοῦ δύναται νὰ γίνῃ, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ μικρῶν ποσοτήτων ἐντὸς φιαλῶν, ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ μεγάλων τοιούτων, τότε γίνεται ἐντὸς δοχείων, εἴτε πηλίνων (κιούπια, πιθάρια), εἴτε ἐκ κασσιτέρου (τενεκέδων).

Ἐκ πετιμεζίου οἱ ἀρχαῖοι παρεσκεύαζον τὰ «σιραιόπηκτα» (ρετσέλια). Ἐντὸς τοῦ πετιμεζίου ἔθετον διάφορα φροῦτα εἰς τεμάχια, ἅτινα διατηρούμενα ἐτρώγοντο κατὰ τὸν χειμῶνα.

Τὸ πετιμέζι ἐχρησίμευεν εἰς τοὺς ἀρχαίους καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν φαγωσίμων ἐλαιῶν. Πρὸς τοῦτο ἐλάμβανον τὰς ἀκεραίας καὶ μεγάλας ὑγιεῖς ἐλαίας τὰς ὁποίας, ἀφοῦ ἐχάραζον πέριξ διὰ μαχαιριδίου, ἔθετον ἐντὸς καινουργοῦς καὶ ἀλειμμένου δοχείου (κιουπάκι, πιθαράκι) καὶ τὰς ἀλάτιζαν ἄνωθεν μὲ τριμμένον ἅλας. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἅλατος τὰς μετέφερον εἰς ἄλλο δοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον προσέθετον πετιμέζι καὶ κιτρόφυλλα ἕως ὅτου αἱ ἐλαῖαι καλυφθοῦν ὑπὸ τοῦ πετιμεζίου. Τινὲς προσέθετον σπόρους μαράθου κομμένου, ἀνίθου καὶ σελίνου, οὕτω δὲ παρεσκεύαζον ἓν ὡραῖον χειμερινὸν ὀρεκτικόν.

Η ΜΟΥΣΤΑΛΕΥΡΙΑ

Τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὴν παρὰ πάντων ἀγαπωμένην «μουσταλευριάν», ἥτις εἶναι ζηλευτὴ καὶ περιζήτητος, ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ μικρὰ παιδιά, ἅτινα διὰ νὰ κυριολεκτήσωμεν τρελλαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους, ὡς καὶ ἀπὸ τὰς γυναῖκας, πολλαὶ τῶν ὁποίων τὸ ἔχουν σὲ κακὸ ἂν δὲν βάλουν μοῦστον εἰς τὸ σπιτικό τους διὰ νὰ κάμουν τὴν σχετικὴν «μουσταλευριάν». Δὲν πρέπει νὰ λείψῃ εἰς τὴν ἐποχήν του ὁ μοῦστος ἀπὸ κάθε καλὴν νοικοκυράν. Αὗται χαλοῦν τὸν κόσμον διὰ νὰ εὕρουν, ἔστω καὶ ὀλίγον μοῦστον, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἁγίου, δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ, σκοποῦ των. Τὸν παλαιὸν καιρὸν εἶχε καθιερωθῆ πλέον ὡς ἔθιμον καὶ ὁ μπακάλης τῆς γειτονιᾶς κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραλαβῆς τοῦ μούστου διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ βαρέλια του εἶχε τὴν συνήθειαν ἀνέκαθεν νὰ μοιράζῃ δωρεὰν ὀλίγον μοῦστον εἰς τοὺς καλοὺς γείτονας καὶ πελάτας του, πρὸς παρασκευὴν τῆς μουσταλευριᾶς ἑκάστης οἰκογενείας.

Ἀνεκτίμητα καὶ σεβαστὰ εἶναι τὰ ἀνέκαθεν καθιερωμένα ἤθη καὶ ἔθιμα, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ μεταπολεμικαὶ περιστάσεις ἐξεμηδένισαν πολλὰ ἐξ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰς ὡραίας συνηθείας τοῦ λαοῦ.

Παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις ἡ μουσταλευριὰ ἐλέγετο «γλυκόπηττα», κοινῶς δὲ «μουστόπηττα». Ἡ μουσταλευριὰ εἶναι ἐκτάκτως θρεπτικὴ καὶ ὑγιεινὴ ἀπὸ πολλὰς ἐπόψεις.

Ἡ μουσταλευριὰ κόπτεται εἰς τεμάχια καὶ ἀποξηραίνεται εἰς τὸν ἥλιον καὶ διατηρεῖται καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα.

Ἡ καλλιτέρα μουσταλευριὰ εἶναι ἐκείνη, ἥτις παρασκευάζεται ἀπὸ μοῦστον ἐξαχθέντα ἐξ ἀσπρων σταφυλῶν. Δὲν ἀποκλείεται καὶ ὁ ἐκ μαύρων σταφυλῶν μοῦστος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ γευστικώτερος, ὡς περιέχων περισσότερα συστατικά, ἀλλ' ὅσον πλέον ξανθὴ εἶναι ἡ μουσταλευριὰ κατὰ τοσοῦτον εἶναι πλέον εὐχάριστος εἰς τὴν ὄψιν. Καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο, πρέπει νὰ εἶναι μοῦστος ἀπὸ ἄσπρα σταφύλια καὶ δὲν φθάνει μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ νὰ προέρχεται ἀπὸ πρωτοπάτι. Λέγοντες δὲ πρωτοπάτι ἐννοοῦμεν τὸν μοῦστον τὸν ἐξαχθέντα ἀπὸ τὸ πρῶτον πάτημα, διότι συνήθως τὰ σταφύλια πατῶνται τρεῖς φορὰς καὶ κατὰ τὴν τετάρτην φορὰν ὑφίστανται τὴν μηχανικὴν πίεσιν διὰ τοῦ σταφυλοπιεστηρίου (τῆς λεγομένης στυφιλιᾶς). Λοιπὸν πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ πρῶτο χέρι πατήματος, νὰ μὴ περιέχῃ δηλαδὴ δεύτερο καὶ τρίτο χέρι, μήτε μοῦστον στυφιλιᾶς. Τότε μόνον εἶναι ξανθὸς καὶ διαυγής, ἡ δὲ μουσταλευριὰ ξανθὴ καὶ εὐχάριστος εἰς τὴν θέαν καὶ τὴν γεῦσιν.

Ἡ μουσταλευριὰ γίνεται ἀπὸ μοῦστον καὶ ἀλεῦρι, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματός της, πολλοὶ ὅμως ἀντὶ ἀλεύρου συνηθίζουν νὰ βάζουν εἴτε κόλλαν εἴτε ἄλλα προϊόντα παραγόμενα ἀπὸ τὸν σῖτον, εἴτε σιμιγδάλι, ἡ κατασκευή της δὲ εἶναι πολὺ εὔκολος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναφέρομεν καὶ τὴν καλλιτέραν τῶν συνταγῶν πρὸς παρασκευὴν καλῆς μουσταλευριᾶς.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου βάζομεν τὸν μοῦστον νὰ βράσῃ μὲ στάκτην καθαρὰν ἢ χῶμα, εἰδικὸν διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην, διὰ νὰ τὸν κόψωμεν. Τὸ κόψιμον τοῦ μούστου συνίσταται εἰς τὸ ὅτι διὰ τῆς προσθήκης τῆς στάκτης ἢ τοῦ χώματος, τοῦτο παρασύρει εἰς τὸ βάθος τοῦ δοχείου ὅλας τὰς ξένας οὐσίας, αἵτινες κατακάθηνται καὶ οὕτω ὁ μοῦστος καθίσταται διαυγής. Ἵνα ἐπιτύχωμεν δὲ τοῦτο ὑπολογίζομεν διὰ 5—6 ὀκάδας μούστου μίαν κουτάλαν τῆς σούπας στάκτην ἀπὸ ξυλάνθρακας κοσκινισμένην. Τὴν ρίπτομεν ἐντὸς τοῦ μούστου ἢ τὴν δένομεν ἐντὸς τουλουπανίου καὶ κρεμῶμεν ἐντὸς τοῦ μούστου κατὰ τὸ βράσιμον. Προσέχομεν ν' ἀφαιρῶμεν τὸν ἀφρὸν κατὰ τὸ βράσιμον καὶ ἀφοῦ πάρῃ 4—5 βράσεις, τὸν ἀποσύρομεν ἀπὸ τὴν φωτιὰ καὶ τὸν ἀφήνομεν νὰ κρυώσῃ καὶ νὰ κατακαθήσουν τὰ ἐντὸς τοῦ μούστου εὑρισκόμενα περιττά. Ἀφοῦ τὸν στραγγίσωμεν, τὸν βάζομεν καὶ πάλιν διὰ νὰ βράσῃ, ἀπηλλαγμένον πλέον πάσης ξένης οὐσίας, προσθέτοντες εἰς 8 ποτήρια μεγάλα μούστου ἓν ποτήριον σιμιγδαλίου ἢ ἀλεύρου ἢ κόλλας· τοῦτο δὲ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συνηθείας τοῦ παρασκευάζοντος τὴν μουσταλευριάν.

Ἀνακατεύομεν μὲ ξυλίνην κουτάλαν μέχρις ὅτου πήξῃ ἐντελῶς καὶ κάμῃ φοῦσκες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Τὴν ἀποσύρομεν ἀπὸ τὴν φωτιὰ καὶ τὴν σερβίρομεν ἐντὸς πιάτων ἢ πιατελῶν. Τρώγεται πάντοτε κρύα. Συνηθίζεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ βρασίματος νὰ προσθέτουν μερικὰ ἀμύγδαλα, καρύδια ἢ κουκουνάρια. Ἐπίσης ὅταν κρυώσῃ ἄλλοι βάζουν ἐπὶ τῆς μουσταλευριᾶς ἀμύγδαλα ἢ καρύδια κοπανισμένα, ὡς καὶ κανέλλαν καὶ σουσάμι. Πάντα ταῦτα ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν διαφόρων συνηθειῶν καὶ ὀρέξεων.

Ἐπίσης ἀπὸ τὸν μοῦστον κατασκευάζομεν τὰ μουστοκούλουρα, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων χρειαζόμεθα ἀρκετὰ ὑλικά, εἶναι ὅμως εὔγευστα καὶ ἀγαπῶνται ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους.

Ὁ μοῦστος μᾶς δίδει καὶ τοὺς γλευκοαλλάντας, κοινῶς σουτζούκια (ἐκ τοῦ τουρκικοῦ «σουτζούκ»), τὰ ὁποῖα γίνονται ἀπὸ μοῦστον καὶ καρύδια, τὰ ὁποῖα περνοῦμεν εἰς μίαν κλωστὴν τὸ ἕνα πλησίον τοῦ ἄλλου, ἀφοῦ τὰ ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν σκληρὰν φλοῦδαν των. Τὰ καρύδια ἐμβαπτίζομεν ἐντὸς μούστου ἐπὶ πολλὰς φοράς, ἀφοῦ ἀφήσωμεν τὸν ἑκάστοτε ἐπικολλώμενον μοῦστον νὰ στεγνώσῃ. Ἀφοῦ ὁ μοῦστος σχηματίσῃ τὸ πάχος ἑνὸς δακτύλου, ἀποκτῶμεν ἓν σύνολον μακρουλόν, τὸ ὁποῖον διατηροῦμεν κρεμασμένον καὶ τρώγομεν τὸν χειμῶνα.

«Ἡ κάθε σπιθαμὴ Ἑλληνικῆς γῆς πρέπει νὰ δώσῃ γρήγορα κάτι. Μιὰ πατάτα ἔστω, μιὰ ὀκᾶ δημητριακῶν καρπῶν, ἕνα κιλὸ σιταριοῦ».

«Ζητῶ ἀπ' ὅλους καὶ ὅλες σας νὰ γίνετ[αι] ἡ πρωτοπορία τοῦ Στρατοῦ γ[ι]α τὴν ἐξασφάλ[ι]σ[η] τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Πατρίδος μας».

Η ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
εἶναι σημαντικώτατος παράγων νίκης στὴν ἐξόρμησί μας

Ὅλα τὰ σπίτια πρέπει νὰ θρέψουν ἔστω κι' ἕνα μικρὸ ἀριθμὸ κόττες

ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΙΑ

Τὸ κοτέτσι. — Ράτσες ὀρνίθων ποὺ συνιστῶμεν γιὰ ἐκτροφὴ

Γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἔχουμε μέσα εἰς τὸ σπίτι μας ἕνα ὀρνιθῶνα, ἔστω καὶ μὲ λίγες μόνον κόττες, ἀλλὰ ἀποδοτικές, πρέπει νὰ ἔχουμε κυρίως τηρήσει ὡρισμένους γενικοὺς κανόνας. Ὅπως γιὰ νὰ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ὑγιής, τὸ ἴδιο καὶ τὰ ζῶα καὶ ἐπομένως καὶ αὐτὲς οἱ κόττες δύο κυρίως πραγμάτων ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην. Καλῆς καὶ ὑγιεινῆς κατοικίας καὶ καθαρᾶς, ἐπαρκοῦς καὶ καταλλήλου τροφῆς.

Οἱ ὀρνιθῶνες λοιπὸν πρέπει νὰ γίνουν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ εἶναι ὑγιεινοί. Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν ἔχωμε λίγες ἢ πολλὲς κόττες. Καὶ γιὰ μιὰ κόττα καὶ γιὰ πολλὲς ὁ ὀρνιθῶνας θὰ εἶναι ὁ ἴδιος, μόνον ποὺ θὰ διαφέρῃ κατὰ τὸ μέγεθος.

Γιὰ τὸν ὀρνιθῶνα μας θὰ ἔχωμε κυρίως ὑπ' ὄψιν μας τὰ ἑξῆς: Νὰ εἶναι τελείως καθαρός. Ὁ ἀερισμός του νὰ εἶναι τέλειος, χωρὶς ὅμως τὰ πουλιὰ νὰ ἐκτίθενται σὲ ρεύματα ἢ σὲ πολὺ κρύο. Τὸ φῶς ποὺ θὰ μπαίνῃ νὰ εἶναι ἀρκετό, διότι εἶναι τὸ καλλίτερο μικροβιοκτόνο. Τέλος, ἡ πρόσοψίς του νὰ εἶναι ἀνατολικὴ ἢ ἀνατολικομεσημβρινή. Μεσημβρινοὶ ὀρνιθῶνες δὲν εἶναι καθόλου κατάλληλοι γιὰ τὸ καλοκαῖρι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐκτάσεως τοῦ ὀρνιθῶνος, πρέπει νὰ ἔχωμε θεμελιωδῶς ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ὑπάρχουν καὶ κακοκαιρίες κατὰ τὶς ὁποῖες τὰ πουλιὰ θὰ μείνουν ὅλην τὴν ἡμέρα μέσα. Πρέπει λοιπὸν καὶ τότε νὰ ἔχουν λίγο χῶρο, γιὰ νὰ κουνηθοῦν, νὰ ταϊσθοῦν, νὰ ποτισθοῦν, νὰ σκαλίσουν. Θὰ πάρουμε ὡς βάσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν 3 ὀρνίθων γιὰ ἕνα τετραγωνικὸν μέτρον.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὕψος τοῦ ὀρνιθῶνος πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα. Κατ' ἀρχὴν λοιπὸν πρέπει ὁ ὀρνιθῶνας νὰ ἔχῃ ὕψος 1.70 μ. στὰ χαμηλότερά του σημεῖα καὶ 2.50 μ. περίπου εἰς τὰ ὑψηλότερα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πλάτος του, αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν πουλιῶν ποὺ θὰ περικλείωνται.

Γιὰ ὑλικὸ κατασκευῆς τῶν ὀρνιθώνων μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε ὁ,τιδήποτε ὑλικόν. Ἀλλὰ τὸ καλλίτερον εἶναι οἱ πλῖθρες, ποὺ συνδυάζουν τὴν πρακτικότητα καὶ τὴν φθήνεια. Βέβαια τὸ ἐσωτερικὸ θὰ σοβαντισθῇ καὶ θὰ ἀσπρισθῇ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στέγη, αὐτὴ μπορεῖ νὰ γίνῃ εἴτε μὲ κεραμίδια εἴτε μὲ πισσόχαρτο, δὲν εἶναι δὲ ἀπαραίτητο νὰ εἶναι δίρριχτη, ἀφοῦ φθηνότερη καὶ πρακτικώτερη εἶναι ἡ μονόρριχτη.

Εἰς τὸ δάπεδον ὅμως χρειάζεται προσοχή. Πρέπει ἀπαραιτήτως αὐτὸ νὰ εἶναι ψηλότερο ἀπὸ τὸ ἔδαφος γιὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ὑγρασία. Μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ χῶμα βρεγμένο καὶ χτυπημένο, ἀλλὰ εἶναι προτιμότερο τὸ μπετόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ πάχος 4—7 ἑκατοστῶν.

Γιὰ τὸν ἀερισμὸ τοῦ ὀρνιθῶνος μιλήσαμε καὶ παραπάνω, ὅπως καὶ γιὰ τὴν ἀποφυγὴ ρευμάτων. Τὸ ἕν τέταρτον τοὐλάχιστον τῆς προσόψεως τοῦ ὀρνιθῶνος θὰ εἶναι παράθυρα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ὑπάρχῃ συρματόπλεγμα. Εἰς τὴν πρόσοψι θὰ εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ πόρτα. Γεῖσα εἰς τὰ παράθυρα καὶ τὴν πόρτα πλάτους 0.50 ἑκατοστῶν θὰ προφυλάξουν τὸν ὀρνιθῶνα ἀπὸ τὴ βροχή. Ἐπίσης ἀναλόγως τοῦ καιροῦ πρέπει νὰ κανονίζουμε καὶ τὸ ἄνοιγμα τῶν παραθύρων, τὰ ὁποῖα κλείουν μὲ λινάτσες.

Ὄρνιθα Βιαντότ.

Κάτω εἰς τὸ δάπεδον ἔστω καὶ ἂν εἶναι μπετὸν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ρίχνουμε καὶ κάτι ἄλλο. Τὸ ἄχυρο εἶναι καλὸ γιὰ τὸ κρύο, ἀλλὰ καὶ τὸ πριονίδι ἂν βάλουμε δὲν πειράζει. Σκουπίζοντας δὲ τὸ πριονίδι θὰ φεύγουν καὶ ὅλες οἱ βρωμιὲς ποὺ θὰ κολλοῦν εἰς τὸ πάτωμα.

Οἱ κουρνιάστρες πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὲς ὥστε νὰ μὴ συνωστίζωνται τὰ πουλιά. Ἐὰν ὑπολογίσουμε 5 κόττες σὲ κάθε μέτρον εἶναι πολὺ καλά. Τοποθετοῦνται εἰς ὕψος 60—80 ἑκατοστῶν, εἶναι δὲ πάντοτε ἴσιες καὶ ποτὲ στρογγυλές, διότι εἰς αὐτὲς τὰ πουλιὰ δὲν ἡσυχάζουν ἀλλὰ κουράζονται διὰ νὰ βροῦν τὴν ἰσορροπία των.

Ἕνα κεφάλαιον, ποὺ πρέπει ὅλως ἰδιαιτέρως νὰ προσέξῃ ὁ ἐρασιτέχνης ὀρνιθοτρόφος, εἶναι τὸ τῆς διατροφῆς τῶν πουλιῶν του. Κατὰ ἕνα μεγάλο ποσοστὸν ἀπὸ τὴν ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλη τροφὴ θὰ ἐξαρτηθῇ τόσον ἡ ὠοτοκία ὅσον καὶ τὸ βάρος τῶν πουλιῶν του. Ἀλλὰ συγχρόνως θὰ πρέπῃ νὰ μπορῇ νὰ κάμῃ συνδυασμὸν ὥστε καὶ τὸ κόστος τῶν αὐγῶν του νὰ εἶναι μικρόν.

Σχετικῶς πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι πρῶτα ἀπ' ὅλα θὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ περισσεύματα τοῦ τραπεζιοῦ του.

Τὸ σιτάρι εἶναι ἡ καλλίτερη τροφὴ γιὰ τὶς κόττες, ἀλλὰ στοιχίζει. Δὲν στοιχίζουν ὅμως τὰ ψίχουλα ποὺ πετάγονται καὶ αὐτὰ θὰ δοθοῦν εἰς τὶς κόττες. Ἐπίσης εἰς αὐτὰς θὰ δοθοῦν καὶ τὰ ζυμαρικὰ ποὺ θὰ περισσέψουν καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι πλούσια εἰς ἄζωτον. Οἱ νεοσσοὶ μάλιστα τὰ ἀγαποῦν πάρα πολύ.

Ἀπὸ ὅλα ὅμως πρέπει νὰ δίδῃ ὁ-

Ὄρνιθα Ρὸντ - Ἄϊλαντ.

λίγα. Ἡ τροφὴ δὲν πρέπει νὰ εἶναι μία. Ἡ ποικιλία ἐνδείκνυται. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνεται μὲ φρόνησι. Τὸ κριθάρι αἴφνης εἶναι μιὰ καλὴ τροφὴ ἀλλὰ μόνον γιὰ τὸ κρέας τῆς κόττας, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ καλαμπόκι. Ἀπὸ τὸ τελευταῖο πρέπει νὰ μὴ χρησιμοποιοῦμε πολύ.

Καὶ τὸν μὲν χειμῶνα δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὴν μισὴ τροφὴ εἰς σπόρους, τὸ δὲ καλοκαῖρι θὰ μειώνεται ἀκόμη περισσότερον. Τὰ πίτυρα μποροῦν νὰ τὸ ἀντικαταστήσουν εὐχερῶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν βρώμη, αὐτῆς πρέπει νὰ προσέχωμε τὴν ποιότητα. Μόνον οἱ σκοῦρες βρῶμες εἶναι κατάλληλες.

Τὰ βρασμένα ὄσπρια ποὺ τὰ ἔχουμε συχνὰ ἀπὸ περισσεύματα φαγητῶν εἶναι πολὺ παχυντικὰ καὶ μποροῦν ν' ἀντικαταστήσουν ἐν μέρει τὸ κρέας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον αὐτὸ τὸ δίδομεν εἰς τὶς κόττες κατὰ προτίμησιν βρασμένο ἢ τοὐλάχιστον ζεματισμένον. Ἔτσι καὶ τὸ κρέας κόβεται εὐκολώτερα καὶ κάθε κίνδυνον μολύνσεως ἀποφεύγομεν.

Γιὰ κρέας χρησιμοποιοῦμε τὶς πατσές, τὰ ἔντερα καὶ τὰ πνευμόνια. Ὅλα αὐτὰ ποὺ συνήθως πετιοῦνται ἀπὸ τὸ σπίτι εἶναι καλὴ τροφὴ γιὰ τὶς κόττες. Ἀρίστη τροφὴ ἐπίσης εἶναι καὶ τὰ ἔντομα ποὺ ἐνισχύουν τὴν ὠοτοκία. Ἀπὸ αὐτὰ μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε ἀκρίδες τὶς ὁποῖες μαζεύομε κατὰ τὴν ἐπιδρομήν τους καὶ τὶς ξηραίνουμε εἴτε στὸ φοῦρνο εἴτε γιὰ εὐκολία μας εἰς τὸν ἥλιο. Διατηροῦνται ἐπὶ πολλοὺς μῆνας.

Πρέπει ἀκόμη κυρίως διὰ κλωσσόπουλα νὰ δίδωμε λίγο γάλα νερωμένο μὲ τὸ ὁποῖο βρέχουμε τὰ ψίχουλα. Πολὺ τονωτικὸ γιὰ τὰ κλωσσόπουλα εἶναι καὶ τὸ μουρουνόλαδο, τὸ ὁποῖον ὠφελεῖ καὶ τὶς γεννοῦσες. Θὰ ὑπολογίζουμε μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας γιὰ 30 γεννοῦσες.

Γιὰ νὰ ἔχωμε καλὲς γεννοῦσες πρέπει ἐπίσης νὰ χρησιμοποιοῦμε πρασινάδα. Τὰ λαχανόφυλλα δὲν θὰ πεταχτοῦν. Ἐπίσης χρησιμοποιήσιμα εἶναι τὰ φύλλα τῆς μουριᾶς, τῆς ἀκακίας, τῆς λεύκας καθὼς καὶ τὰ ἀμπελόφυλλα. Τὸν χειμῶνα μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε ἐν ἀνάγκῃ καὶ φύλλα ποὺ μαζέψαμε τὸ καλοκαῖρι καὶ ξηράναμε. Πρὶν τὰ δώσουμε αὐτὰ τὰ μουσκεύουμε καὶ τὰ κόβουμε. Ἐπίσης ἂς ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ τσουκνίδα καὶ τὸ κρεμμύδι εἶναι ὀρεκτικά, τὸ δὲ σκόρδο καθαρίζει τὰ ἔντερα.

Χρήσιμα ἐπίσης εἰς τὴν κόττα εἶναι τὰ ὄστρακα, ἡ σβησμένη ἄσβεστος καὶ τὸ ξυλοκάρβουνο, τὸ ὁποῖο δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λείπῃ ἀπὸ τὸν ὀρνιθῶνα. Ἐπίσης μιὰ κουταλιὰ τοῦ καφὲ ἁλάτι γιὰ 15 κόττες ἡμερησίως εἶναι ἀπαραίτητο.

Γενικὰ πρέπει νὰ κάμνωμεν ὑπολογισμὸν τοῦ κόστους τῶν τροφῶν καὶ νὰ δοῦμε τί μποροῦμε νὰ δώσωμε ποὺ νὰ στοιχίζῃ λιγώτερο καὶ νὰ ἀποδίδῃ περισσότερον. Καὶ ἡ σκέψις ποὺ θὰ πρυτανεύῃ πάντα θὰ εἶναι ἀπὸ τὸ φαγὶ μας νὰ μὴ πετάγεται τίποτε.

Κ. Α.

ΟΙ ΡΑΤΣΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΛΕΞΟΥΜΕ ΓΙΑ ΕΚΤΡΟΦΗ

Οἱ ντόπιες ὄρνιθες εἶναι ἀνομοιογενεῖς. Κάθε πουλὶ ἔχει καὶ δικό του φτέρωμα καὶ σχῆμα.

Μόνο ἐλλείψει ἄλλης ράτσας μποροῦμε νὰ καλλιεργήσωμε τὴν ντόπια. Καὶ τοῦτο γιατὶ ἡ αὐγοπαραγωγή της εἶναι πολὺ μικρὴ ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλες ράτσες γιὰ τὶς ὁποῖες μιλοῦμε παρακάτω.

Μ' αὐτὰ δὲν θέλουμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ἀποδιοπομπαία ἡ ντόπια, ἀλλὰ ἀφοῦ οὕτως ἢ ἄλλως πρόκειται νὰ ἐκτρέφωμε καὶ νὰ ὑφιστάμεθα τὴν δαπάνην καὶ τὰς ἰδίας φροντίδας τῆς ἐκτροφῆς, ἂς ἐκλέξουμε ἂν μποροῦμε μιὰ δοκιμασμένη ράτσα.

Λεγκόρν

Ἡ Λεγκόρν εἶναι ἡ πιὸ αὐγοπαραγωγὸς ράτσα τοῦ κόσμου. Εὐδοκιμεῖ σὲ ὅλα τὰ κλίματα. Εἶναι γυρίστρα καὶ βρίσκει μόνη της μέγα μέρος τῆς τροφῆς της. Κλωσσᾷ σπανίως καὶ τὰ μικρά της μεγαλώνουν εὔκολα. Ἡ αὐγοπαραγωγή της εἶναι θαυμαστή. Φθάνει στὰ 300—320 αὐγὰ τὸ χρόνο.

Εἶναι ἡ οἰκονομικώτερη ράτσα γιατὶ γεννᾷ τὰ περισσότερα αὐγά, ἐνῷ ἡ ποσότης τῆς τροφῆς ποὺ καταναλίσκει εἶναι ἐλαχίστη. Γεννᾷ πρώϊμα καὶ εἶναι ἰσχυρᾶς κράσεως. Ἔχει πτέρωμα λευτότατο, λειρὶ μεγάλο γυρτὸ στὴν κόττα καὶ ὄρθιο στὸν πετεινό, παρώτια ὑποκίτρινα καὶ πόδια κίτρινα.

Ὄρνιθα Λεγκόρν.

Ἀπὸ χρόνια καλλιεργεῖται ἐδῶ καὶ τὴν βρίσκουμε σχεδὸν σ' ὅλα τὰ κοττέτσια τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν.

Τὴν συνιστοῦμε θερμότατα γιὰ ἐκτροφή.

Ὄρνιθα Φαβερόλ.

Ρὸντ - Ἄϊλαντ

Εἶναι πολὺ ὄμορφο μεγαλόσωμο πουλὶ χρώματος κόκκινου ἀκαξοῦ. Ἔχει ἁπλὸ λειρί, μικρὰ κίτρινα πόδια καὶ εὐδοκιμεῖ σὲ ὅλα τὰ κλίματα. Ἡ αὐγοπαραγωγή της φθάνει ὡς τὰ 260 αὐγὰ ἀρκετὰ μεγάλα σκοῦρα τὸ χρόνο, εἶναι δὲ κατ' ἐξοχὴν κρεατοπαραγωγός, γι' αὐτὸ καταναλίσκει καὶ περισσότερη τροφὴ ἀπὸ τὴν Λεγκόρν. Εἶναι κι' αὐτὴ φαρδειὰ διαδεδομένη στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά μας.

Βιαντὸτ

Ἡ πιὸ διαδεδομένη ποικιλία της εἶναι ἡ λευκή. Ἔχει ράμφος καὶ πόδια κίτρινα, εἶναι πιὸ μεγαλόσωμη ἀπὸ τὴν Λεγκόρν. Οὐρὰ κοντή, κεφάλι ἔξυπνο καὶ μικρό.

Εἶναι ἐπίσης καλὴ αὐγοπαραγωγός, εἶναι σκοῦρα καὶ μικρότερα ἀπὸ τῆς Λεγκόρν. Ἡ αὐγοπαραγωγή της φτάνει τὰ 260 αὐγὰ καὶ εἶναι ἐξ ἄλλου ἀρκετὰ καλὴ παραγωγὸς κρέατος. Γεννᾷ συχνὰ καὶ τὰ μικρά της εἶναι δυνατὰ καὶ μεγαλώνουν πολὺ γρήγορα. Καταναλίσκει καὶ αὐτὴ περισσότερη τροφή.

Τὴν συνιστοῦμε ἐπίσης πολὺ γιατὶ γεννᾷ κυρίως τὸν χειμῶνα ποὺ οἱ ἄλλες ράτσες ἀργοῦν.

Φαβερὸλ

Εἶναι κόττα βαρειὰ μὲ σχῆμα ὀγκῶδες. Οἱ φαβορῖτες καὶ ὁ λαιμός της τῆς δίνουν μιὰ ἰδιαίτερη φυσιογνωμία. Τὸ κρέας της εἶναι ἐκλεκτό. Τὰ κοττόπουλά της εἶναι πρώϊμα: ζυγίζουν 250 δράμια σὲ δυὸ μῆνες καὶ 1 ½ ὀκᾶ στοὺς τέσσερες. Ἡ ἀνατροφή της εἶναι εὔκολη.

Αὐγὰ παράγει ὀλιγώτερα τῶν ἄλλων ποικιλιῶν. Εἶναι ὅμως ἡ καλλίτερη καὶ ἀποκλειστικὴ γιὰ παραγωγὴ πουλερικῶν.

Ν. Π.

Τὸ Σιτάρι

Τὸ σιτάρι καθαρὸ εἴτε ἀνακατωμένο μὲ κριθάρι ἢ σίκαλι ἢ καλαμπόκι ἀποτελεῖ τ ὸ ψ ω μ ί μ α ς. Τὰ σιτάρια ποὺ καλλιεργοῦνται στὴν Ἑλλάδα διαιροῦνται ἀναλόγως τοῦ σπόρου των σὲ σ κ λ η ρ ά, σὲ μ ι σ ό σ κ λ η ρ α καὶ σὲ μ α λ α κ ά.

Σιτάρι «Ντεβὲς» σχ. 1

Ἑλληνικὰ σκληρὰ σιτάρια

ΝΤΕΒΕΣ:

Τὸ σπουδαιότερο ἀπ' αὐτὰ εἶναι ὁ ν τ ε β ὲ ς (σχ. 1). Εἶναι σιτάρι σκληρὸ φθινοπωρινὸ καὶ σπέρνεται ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ φθινοπώρου ὡς στὶς ἀρχὲς τοῦ χειμῶνα. Καλλιεργεῖται πιὸ πολὺ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα σιτάρια στοὺς Θεσσαλικοὺς κάμπους, στὴ Βοιωτία, στὴ Φθιώτιδα, στὴν Κεντρικὴ Μακεδονία καὶ στὴ Χαλκιδική.

Θέλει καλὴ καλλιέργεια, περιποίησι καὶ λιπάσματα καὶ μπορεῖ νὰ δώσῃ μεγάλη παραγωγή: 150—180 ὀκ. στὸ στρέμμα.

Σιτάρι «Τριμῆνι» σχ. 2

ΤΡΙΜΗΝΙ:

Εἶναι σιτάρι σκληρὸ (σχ. 2) καὶ σπέρνεται στὸ τέλος τοῦ χειμῶνα ἢ ἐνωρὶς τὴν ἄνοιξι καὶ ὡριμάζει λίγο ἀργότερα ἀπὸ τὰ ἄλλα σιτάρια. Τὸ ἀλεῦρι τοῦ σιταριοῦ αὐτοῦ εἶναι καλῆς ποιότητος, ὄχι ὅμως σὰν τοῦ ντεβέ.

Ἑλληνικὰ μισόσκληρα σιτάρια

ΑΡΝΑΟΥΤΙ:

Τὸ πιὸ ἄξιο λόγου ἀπὸ αὐτὰ εἶναι τὸ Ἀρναοῦτι (σχ. 3). Εἶναι σιτάρι φθινοπωρινὸ καὶ ἔχει μακριὰ κοκκινωπὰ ἄγανα. Τὸ ἀλεῦρι του πολὺ καλό· 10 ὀκ. σπόρου μποροῦν νὰ δώσουν μὲ καλὸ ζύμωμα 14 ὀκ. ψωμί. Φθάνει εἰς ὕψος 1½ μέτρου καὶ ἔχει τὴν ἴδια πρωϊμότητα μὲ τὸν ντεβέ.

ΜΑΥΡΑΓΑΝΙ:

(Σχ. 4). Εἶναι κι' αὐτὸ φθινοπωρινὸ σιτάρι. Ἔχει μακριὰ μαῦρα ἄγανα κι' ἀπὸ κεῖ καὶ τὸ ὄνομά του. Ἀπόδοσι σὲ σιτάρι καὶ ψωμὶ ἔχει τὴν ἴδια μὲ τὸ Ἀρναοῦτι καὶ καλλιεργεῖται στὰ ἴδια χωράφια μ' αὐτό. Ἀντέχει πιὸ πολὺ στὴν ὑγρασία καὶ στὸ λίβα. Στὴν Κρήτη συναντᾶται σὲ πολλὲς παραλλαγές.

Μαλακὰ σιτάρια

Τὰ κυριώτερα εἶναι:

ΡΑΨΑΝΙ:

(Σχ. 5). Εὐδοκιμεῖ σὲ ἐδάφη ὑγρὰ ἢ ἑλώδη. πνίγεται δε δύσκολα ἀπ' τὰ ζιζάνια. Καλλιεργεῖται στοὺς κάμπους τῆς Βοιωτίας, τοῦ Ἁλμυροῦ, τῆς Καρδίτσης, Τρικκάλων, Κατερίνης, Βοδενῶν, Βερροίας. Τὸ ἀλεῦρι του εἶναι κατωτέρας ποιότητος. Σπέρνεται τὸ φθινόπωρο. Ἀντέχει στὸ κρύο καὶ στὴ σκωρίασι.

ΓΚΡΙΝΙΑΣ:

(Σχ. 6). Εἶναι ἐπίσης φθινοπωρινὸ σιτάρι καὶ καλλιεργεῖται πολὺ στὴν Πελοπόννησο. Εἶναι τὸ καλύτερο ἀπὸ τὰ μαλακὰ σιτάρια. Δὲν ἀδελφώνει ὅμως πολὺ καὶ πλαγιάζει εὔκολα. Γι' αὐτὸ καλλιεργεῖται μαζὶ μὲ τὸ μαυραγάνι. Δὲν ἀντέχει ἐπίσης στὴ σκωρίασι.

Σιτάρι «Ἀρναοῦτι» σχ. 3

ΚΟΥΤΡΟΥΛΙΑΣ:

(Σχ. 7). Κι' αὐτὸς φθινοπωρινὸ σιτάρι. Ρίχνει ἐνωρὶς τὰ ἄγανά του καὶ ὅταν ὡριμάσῃ εἶναι φαλακρός. Προκόβει στὰ χωράφια ποὺ πλημμυροῦν τὸν χειμῶνα. Καλλιεργεῖται στὰ ὀρεινὰ τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας καὶ ἀντέχει πολὺ στὸ κρύο.

ΣΚΥΛΟΠΕΤΡΙΤΗΣ:

(Σχ. 8). Καλλιεργεῖται στὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Εὔβοια ἀνακατωμένος μὲ ἄλλα σιτάρια. Ἀντέχει στὴν ὑγρασία καὶ στὰ ἄγονα χωράφια.

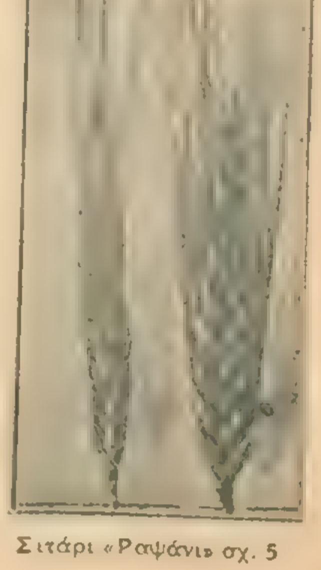
Σιτάρι Μαυραγάνι σχ. 4

Ξενικὰ σιτάρια

Ἀπὸ τὰ ξένα σιτάρια ποὺ ἐκαλλιεργήθησαν στὴν Ἑλλάδα μὲ καλὰ ἀποτελέσματα εἶναι:

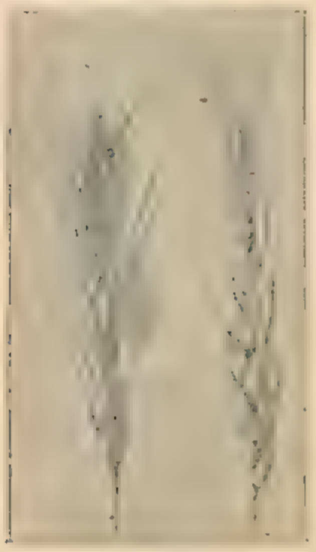
ΜΕΝΤΑΝΑ:

(Σχ. 9). Ἡ καταγωγή του εἶναι Αὐστραλιανὴ καὶ εἶναι διασταύρωσις σιταριοῦ καὶ κριθαριοῦ. Ἔχει

Σιτάρι «Ραψάνι» σχ. 5

Σεῖς, ποὺ ξέρετε πῶς ὅταν ζητῶ κάτι, πρέπει νὰ γίνῃ, γιατὶ ὅ,τι ζητῶ νὰ γίνῃ εἶναι μιὰ Ἐθνικὴ ἀνάγκη, εἶμαι βέβαιος πῶς τὴν ἐντολή μου αὐτὴ νὰ μεταβάλωμε γρήγορα τὴν Ἑλλάδα μας σ' ἕνα Ἀγροτικὸ Στρατόπεδο, ποὺ δεν θάχῃ οὔτε μιὰ γωνιὰ ἀκαλλιέργητη, θὰ τὴν ἀγκαλιάσετε, ὅπως πάντα, μὲ ὅλο σας τὸν ενθουσιασμὸ καὶ ὅλη σας τὴ δύναμι καὶ δὲν θὰ ἀφήσετε οὔτε μιὰ στιγμὴ νὰ σᾶς φύγῃ άσκοπα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ σκοποῦ μας αὐτοῦ.

Σιτάρι «Γκρινιᾶς» σχ. 6

στάχυ κόκκινο χωρὶς ἄγανα. Ξεσταχιάζει 10—15 ἡμέρες πρωτήτερα ἀπὸ τὰ ντόπια σιτάρια. Γιὰ τὸ σιτάρι αὐτὸ θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερα σὲ προσεχῆ τεύχη.

ΚΑΜΠΕΡΑ:

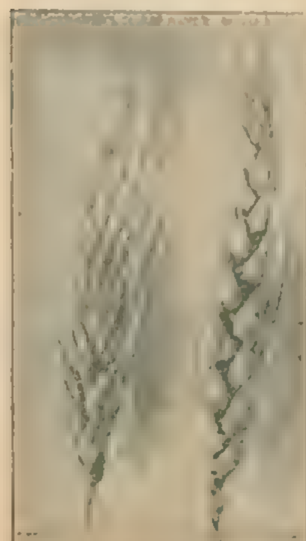
(Σχ. 10). Εἶναι σιτάρι Ἰταλικό. Εἶναι πρωϊμώτερο καὶ ἀπὸ τὴν καμπέρα καὶ ἔχει καλλίτερη ἀπόδοσι ἀπ' αὐτήν. Καὶ γιὰ τὸ σιτάρι αὐτὸ θὰ μιλήσωμεν ἐκτεταμένα ἄλλοτε.

Σιτάρι «Κουτρουλιᾶς» σχ. 7

Σπορὰ τοῦ σιταριοῦ

Ἡ πρώϊμη σπορὰ εἶναι καλλίτερη. Πρέπει νὰ γίνεται ἔπειτα ἀπὸ τὶς πρῶτες βροχὲς τοῦ φθινοπώρου ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριο ἴσα μὲ τὸ Δεκέμβριο. Ἐνωρίτερα στὰ ὀρεινὰ χωράφια, ἀργότερα στὰ πεδινὰ (κάμπους). Οἱ ἀνοιξιάτικες ποικιλίες σπέρνονται τὸν Φλεβάρη ἢ Μάρτη. Τὸ ποσὸν τοῦ σπόρου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ βλαστικὴ δύναμι καὶ τὴν ποιότητα

Σιτάρι «Σκυλοπετρίτης» σχ. 8

τοῦ σπόρου, τὴν ἐποχὴ τῆς σπορᾶς, τὴν προετοιμασία καὶ τὴ δύναμι τοῦ χωραφιοῦ. Ὅσο καλλίτερος ὁ σπόρος τόσο ἐνωρίτερα σπέρνομε, ὅσο πλουσιώτερο τὸ χωράφι καὶ καλλίτερα ὡργωμένο τόσο λιγώτερος σπόρος χρειάζεται. Συνήθως γιὰ ἕνα στρέμμα χρειάζονται 8 ἕως 12 ὀκάδες σπόρου. Ἂν τὸ ἔδαφος εἶναι πλούσιο, ὅπου τὸ ἀδέλφωμα γίνεται καλά, δροσερὸ καὶ καλὰ ὡργωμένο ἑπτὰ ὀκάδες σπόρος εἶναι ἀρκετές. Ἂν τὸ ἔδαφος εἶναι ὑγρό, ἀδύνατο, ὅπου δὲν ἀδελφώνει καλὰ ἢ ὅπου ἕνα μέρος τοῦ σπόρου δὲν θὰ φυτρώσῃ, καθὼς καὶ στὰ πολὺ ἀκάθαρτα χωράφια, ποὺ θέλομε νὰ καταπνίξωμε τὰ πολλὰ ζιζάνια, χρειάζεται πολὺς σπόρος ἴσα μὲ 15 ὀκάδες. Ἂν τὸ ἔδαφος εἶναι πολὺ ὑγρὸ πηγαίνουν καὶ 20 ὀκάδες σπόρος στὸ στρέμμα. Ὁ σπόρος σκεπάζεται σὲ βάθος ἀπὸ 5 ὥς 8 πόντους. Στὰ ξερὰ χωράφια καὶ στὶς ἀμμουδιὲς (κουμσάλες) βαθύτερα, στὰ ὑγρὰ λιγώτερο βαθειά. Στὰ πολὺ ὑγρὰ ἀργιλλώδη χωράφια (γερένια, γλίνες) ὁ σπόρος μόλις θὰ σκεπασθῇ. Ὅταν σπέρνωμε πρώϊμα πρέπει νὰ πηγαίνῃ βαθύτερα ὁ σπόρος, παρὰ ὅταν σπέρνωμε ὄψιμα. Τὸ φύτρωμα γίνεται σὲ 10 — 30 ἡμέρες ἀναλόγως τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς θερμότητος. Καμμιὰ φορὰ ὅταν σπέρνωνται πολὺ ἀργὰ ἢ κάνῃ πολὺ ξηρασία φυτρώνει ἀργὰ καὶ τὸ Φλεβάρη ἀκόμη.

Ἡ σπορὰ γίνεται στὰ πεταχτὰ ἢ σὲ γραμμές. Ἡ σπορὰ στὰ πεταχτὰ γίνεται μὲ τὸ χέρι (ἕνας καλὸς ἐργάτης μπορεῖ νὰ σπείρῃ 25—30 στρέμματα τὴν ἡμέρα) ἢ μὲ μηχανή. Ἡ σπορὰ σὲ γραμμὲς γίνεται μόνο μ' ἐπιτηδες μηχανές, ποὺ καθὼς θὰ ἰδοῦμε ρίχνουν τὸ σπόρο κανονικὰ σὲ γραμμὲς καὶ τὸν σκεπάζουν.

Ὅταν ἡ σπορὰ γίνεται στὰ πεταχτά, ὁ σπόρος παραχώνεται μὲ τὸ ἄροτρο ἢ μὲ σκαριφῆρα. Μὲ τὸ ἄροτρο σκεπάζεται ὅταν θέλομε νὰ πάῃ βαθειά, πάνω ἀπὸ 5 πόντους στὰ ξερὰ ἐδάφη, ὅπως τὰ περισσότερα σὲ μᾶς. Στὰ ὑγρὰ κι' ὅταν ἡ σπορὰ γίνεται ὄψιμα ποὺ τότε θὰ εἶναι ὑγρὸ τὸ χωράφι, μπορεῖ νὰ σκεπασθῇ μὲ σβάρνισμα ἁπλὸ ἢ καλλίτερα διπλό. Πολλὲς φορὲς μεταχειρίζονται τὸ ξύλινο (ἡσιόδειο) ἄροτρο γιὰ τὸ σκέπασμα τοῦ σπόρου, γιὰ νὰ μὴ πᾶνε βαθειά. Μερικοὶ νομίζουν πῶς δὲν κάνει τὸ σιδερένιο ἄροτρο γιὰ τὴ σπορά· αὐτὸ γίνεται ὅπου δὲν μποροῦν νὰ κανονίσουν καλὰ τὸ σιδερένιο ἄροτρο κι' ἔτσι ἡ δουλειὰ δὲν γίνεται καλὰ καὶ ἡ σπορὰ δὲν πετυχαίνει, γι' αὐτὸ ὅμως δὲν φταίει τὸ ἀθῶο σιδερένιο ἄροτρο.

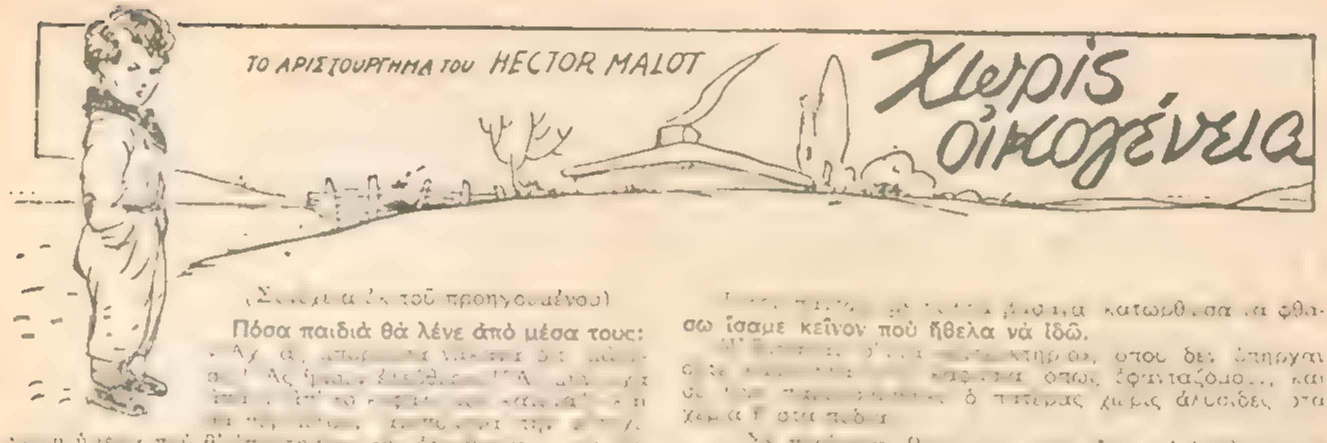
Σιτάρι «Καμπέρα» σχ. 9

Γιὰ τὸ σκέπασμα τοῦ σπόρου προτιμότερα εἶναι τὰ δίυνα καὶ τὰ τρίυνα ἄροτρα. Ἡ δουλειὰ γίνεται καλλίτερα καὶ πολὺ γρηγορώτερα.

Γ. Παλ. . . ς
Γεωπόνος

Σιτάρι «Μεντάνα» σχ. 10

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πόσα παιδιὰ θὰ λένε ἀπὸ μέσα τους: «Ἄχ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] θ' ἀποκτήσουν τὴν [illegible] [illegible] [illegible].

Ἐγὼ ὅμως ἔλεγα: «Ἄχ καὶ νὰ εἶχα κανέναν νὰ μὲ **συμβουλεύση, νὰ μὲ ὁδηγῆ!»**

Γιατὶ ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνα τὰ παιδιὰ καὶ σὲ μένα ὑπῆρχε **μιὰ πολὺ μεγάλη διαφορά: Ἐκεῖνα, ἂν κάνουν ἀνοησίες,** ἔχουν κάποιον ἀπὸ πίσω τους νὰ τοὺς δίνη [illegible] [illegible] χάμω· ἐγὼ ὅμως δὲν εἶχα κανένα. Ἂν ἔπεφτα [illegible], θὰ ἔπρεπε νὰ φθάσω ἴσαμε κάτω κι' ἀπὸ 'κεῖ νὰ σηκωθῶ μονάχος μου, ἂν δὲν τσακιζόμουν. Κι' εἶχα ἀρκετή [illegible] γιὰ νὰ ξέρω πῶς μποροῦσε καὶ νὰ τσακιστῶ.

Παιδί, ναί, μὰ εἶχα ἤδη καὶ πάθει τόσα στὴ ζωή μου, ὥστε ἔγινα πιὸ συνετὸς καὶ πιὸ μετρημένος ἀπ' [illegible] [illegible], τὰ παιδιὰ τῆς ἡλικίας μου. Ἕνα πλεονέκτημα ποὺ τὸ εἶχα ἀκριβοπληρώσει.

Γι' αὐτό, πρὶν ἀρχίσω τὴν περιπλάνησί μου, θέλησα νὰ πάω νὰ ἰδῶ ἐκεῖνον ποὺ τὰ δυὸ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, στάθηκε γιὰ μένα πατέρας· ἂν ἡ θεία Κατερίνα δὲν μὲ πῆρε μὲ τ' ἄλλα της, μπορούσα νὰ πάω ἐξάπαντος μονάχος μου, μὲ τὰ πόδια μου, νὰ τὸν φιλήσω κι' ἐγώ!

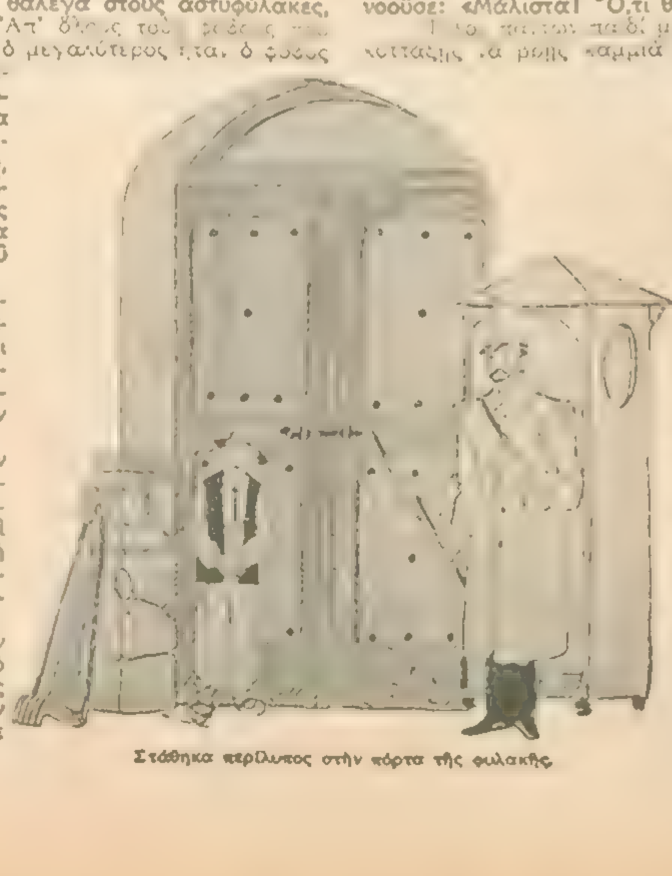
Ἂν καὶ δὲν εἶχα πάει ποτὲ στὴ φυλακὴ τῶν «κρατουμένων διὰ χρέη», ἤξερα ὅμως ἀπάνω - κάτω ποῦ βρίσκεται, γιατὶ τὸν τελευταῖον αὐτὸν καιρὸ πολλὲς φορὲς ἄκουσα νὰ μιλᾶνε γι' αὐτή. Θὰ ἔπαιρνα τὸ δρόμο τῆς Μαδλαινῆς ποὺ θὰ τὸν ἤξερα κατά, κι' ἐκεῖ θὰ ρωτοῦσα. Ἀφοῦ ἡ θεία Κατερίνα καὶ τὰ παιδιὰ μπόρεσαν νὰ ἰδοῦν τὸν πατέρα θὰ μ' ἄφηναν βέβαια νὰ τὸν ἰδῶ κι' ἐγώ. Παιδί του δὲν ἤμουν;

Δὲν ἐτόλμησα νὰ διασχίσω τὸ Παρίσι μὲ τὸν Κάπη **ἐλεύθερο στὸ πλάϊ μου. Τί θάλεγα στοὺς ἀστυφύλακες,** ἂν μοῦ κάνανε παρατήρηση; Ἀπ' ὅλους τοὺς φόβους ποὺ μοῦ εἶχ' ἐμπνεύσει ἡ πεῖρα, ὁ μεγαλύτερος ἦταν ὁ φόβος τῆς ἀστυνομίας· δὲν εἶχα ξεχάσει τὴν Τουλούζα... Γι' αὐτὸ ἔδεσα τὸν Κάπη μ' ἕνα σχοινί, — πρᾶγμα ποὺ πλήγωνε πολὺ τὴ φιλαυτία του, τὸ ἔβλεπα, μὰ τί νὰ τοῦ ἔκανα; — κι' ἔτσι κρατῶντας τον ἀπ' αὐτὸ τὸ σχοινί, πῆρα τὸ δρόμο γιὰ τὴ φυλακὴ τοῦ Κλισύ.

Ὑπάρχουν σ' αὐτὸ τὸν κόσμο πολλὰ θλιβερὰ πράγματα ποὺ ἡ ὄψι τους σὲ βυθίζει σὲ μελαγχολία· μὰ δὲν γνωρίζω ἀσχημότερο καὶ θλιβερώτερο πρᾶγμα ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς φυλακῆς.

Στάθηκα μιὰ στιγμὴ πρὶν τολμήσω νὰ μπῶ στὴ φυλακὴ τοῦ Κλισύ, σὰ νὰ φοβόμουν μὴ μὲ κρατήσουν καὶ μένα, καὶ μὴ ἡ πόρτα, ἡ φρικτὴ ἐκείνη πόρτα, ἅμα ἔκλεινε πίσω μου δὲν ξανανοιγε πιά.

Φανταζόμουν πὼς ἦταν δύσκολο νὰ βγῆ κανεὶς ἀπὸ μιὰ φυλακή, δὲν ἤξερα ὅμως πὼς ἐπίσης δύσκολο ἦταν καὶ νὰ μπῆ. Τὸ ἔμαθα τότε κι' αὐτό.

Στάθηκα περίλυπος στὴν πόρτα τῆς φυλακῆς

[illegible] [illegible] μόνο μὲ [illegible] κατώρθωσα νὰ φθάσω **ἴσαμε κεῖνον ποὺ ἤθελα νὰ ἰδῶ.**

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὅπως δὲν ὑπῆρχαν [illegible] [illegible] [illegible] ὅπως ἐφανταζόμουν, καὶ [illegible] [illegible] ὁ πατέρας χωρὶς ἁλυσίδες στὰ χέρια [illegible].

— Σὲ περίμενα, Ρεμή μου, μου εἶπε, κι' ἐμάλωσα τὴ θεία Κατερίνα ποὺ δὲν σὲ πῆρε μὲ τ' ἄλλα...

Ἀπὸ τὸ πρωΐ ἤμουν μελαγχολικός, σὰν ἄρρωστος· τὰ **λόγια αὐτὰ μὲ ζωογόνησαν.**

— Ἡ κυρία Κατερίνα, εἶπα, δὲν ἤθελε νὰ μὲ πάρη **μαζί της.**

— Αὐτὸ δὲν ἦταν δυνατό, καημένο μου παιδί. Σ' αὐτὸ τὸν κόσμο δὲν κάνει καθεὶς ὅ,τι θέλει. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ δούλευες κάλα καὶ θάβγαζες τὸ ψωμί σου· ὁ Σουρλουώς, ὁ γαμπρός μου, δὲν θἄχε νὰ σοῦ δώση δουλειά [illegible] [illegible] στὸ κανάλι τοῦ Ν[illegible] κι' οἱ [illegible] [illegible] [illegible] δὲν χρειάζονται κηπουρόπουλα. Τὰ παιδιὰ [illegible] [illegible] [illegible] νὰ ξαναγίνης τραγουδιστής [illegible] [illegible]. Ξέχασες λοιπὸν πὼς λίγο ἔλειψε νὰ πεθάνης ἀπὸ τὸ κρύο κι' ἀπὸ τὴν πεῖνα στὴν πόρτα μας;

— Ὄχι, δὲν τὸ ξέχασα...

— Καὶ τότε δὲν ἤσουν μονάχος· εἶχες τὸ γέρο ποὺ σὲ ὡδηγοῦσε. Τώρα ὅμως δὲν ἔχεις κανένα...

— Ἔχω τὸν Κάπη.

Ὅταν ἄκουσε, ὁ Κάπη, ἀκούγοντας τ' ὄνομά του, ἀπο[illegible] [illegible] [illegible] σὰ νάλεγε: «Παρών! Ἂν **μὲ χρειάζεσθε, ἐδῶ εἶμαι!».**

— Ναί, ὁ Κάπης εἶναι καλός, μὰ δὲν εἶναι παρὰ σκύλος. Πῶς θὰ [illegible] [illegible] τὸ ψωμί σου;

— Ἐγὼ θὰ τραγουδῶ κι' ὁ Κάπης θὰ παίζη θέατρο.

— Ὁ Κάπης δὲν μπορεῖ νὰ παίζη μόνος του.

— Θὰ τοῦ μάθω διάφορα παιχνίδια. Ἀλήθεια, Κάπη, δὲν θὰ μάθης ὅ,τι θέλω;

Ὁ Κάπης ἔβαλε τὸ πόδι του στὸ στῆθος. Μ' αὐτὸ ἐν**νοοῦσε: «Μάλιστα! Ὅ,τι θέλετε!».**

— Ἂν ἤσουν τρανὸ παιδί μου, ἐγὼ θὰ σὲ συμβούλευα νὰ κοιτάξης νὰ βρῆς καμμιὰ θέσι. Εἶσαι καλὸς δουλευτὴς καὶ θἄκανες πολὺ πιὸ φρόνιμα νὰ μὴ γυρίζης ἔτσι στοὺς δρόμους μ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα τῶν τεμπέληδων.

— Δὲν εἶμαι τεμπέλης, τὸ ξέρετε καλά. Οὔτε μ' ἀκούσατε ποτὲ νὰ παραπονεθῶ γιὰ δουλειά. Σὲ σᾶς θὰ δούλευα ὅσο μποροῦσα καὶ θάμενα γιὰ πάντα μαζί σας· δὲν θέλω ὅμως νὰ μπῶ στὴν ὑπηρεσία ἄλλωνῶν.

Τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια θὰ τὰ εἶπα μὲ ἰδιαίτερο τρόπο, γιατὶ ὁ πατέρας μὲ κύτταξε μιὰ στιγμὴ χωρὶς ν' ἀπαντήση. Ἔπειτα μοῦ εἶπε:

— Κάποτε μᾶς ἔλεγες πὼς ὁ Βιτάλης, πρὶν μάθης ποιὸς ἦταν, σ' ἔκανε συχνὰ ν' ἀπορῆς μὲ τὸν τρόπο ποὺ κύτταζε τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὲ τὸ ὕφος ποὺ ἔπαιρνε, σὰν νἄταν κύριος ἀληθινός. Τὸ ξέρεις λοιπὸν πὼς κι' ἐσὺ ἔχεις τοὺς ἴδιους τρόπους καὶ τὸ ἴδιο ὕφος;... Δὲν θέλεις νὰ μπῆς στὴν ὑπηρεσία ἄλλωνῶν. Πολὺ καλά! κάμε, παιδί μου, ὅ,τι θέλεις. Ἐγὼ γιὰ τὸ καλό σου στὸ εἶπα, γιὰ

κανένα ἄλλο λόγο. Εἶσαι αὐτεξούσιος, ἀφοῦ δὲν ἔχεις γονεῖς κι' ἀφοῦ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι πιὰ πατέρας σου. Ἔπειτα, ἕνας δυστυχισμένος ἄνθρωπος σὰν καὶ μένα, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προστάζη.

Αὐτὰ ποὺ μοῦ εἶπε ὁ πατέρας μὲ τρόμαξαν φοβερά· γιατὶ κι'ἐγὼ πρωτήτερα τὰ εἶχα πεῖ μέσα μου, καὶ σχεδὸν μὲ τὰ ἴδια λόγια.

Ναί· ἦταν πολὺ βαρὺ νὰ γυρίζω ὁλομόναχος στοὺς δρόμους, τὸ ἤξερα, τὸ ἔβλεπα, τὸ αἰσθανόμουν. Ὅποιος ἔζησε, σὰν καὶ μένα, τὴν τραχειὰ αὐτὴ ζωή· ὅποιος πέρασε νύκτες σὰν ἐκείνη ποὺ οἱ λύκοι ἔφαγαν τὰ σκυλιά μας ἢ σὰν τὴν ἄλλη στὰ λατομεῖα τοῦ Σεντιγύ· ὅποιος ὑπέφερε ἀπὸ κρύο κι' ἀπὸ πεῖνα ὅπως ἐγώ· ὅποιος γύρισε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ κερδίση πεντάρα, ὅπως τὅπαθα ἐγὼ τότε ποὺ ὁ Βιτάλης ἦταν στὴ φυλακή, αὐτὸς ξέρει καλὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὶς ἀθλιότητες τῆς ζωῆς ποὺ ἑτοιμαζόμουν νὰ ξαναρχίσω.

Ἕνας μόνο τρόπος ὑπῆρχε γιὰ νὰ τὴν ἀποφύγω, ἐκεῖνος ποὺ μοῦ εἶπε κι' ὁ πατέρας: νὰ βρῶ μιὰ θέσι, νὰ πιάσω δουλειά. Δὲν μποροῦσα ὅμως νὰ τὸ κάμω, χωρὶς νὰ παραβῶ τὴν ὑπόσχεσι ποὺ εἶχα δώσει στὴ Στεφανία, στὸν Ἀλέξη, στὸν Βενιαμὶν καὶ στὴ Λίζα, δηλαδὴ χωρὶς νὰ τοὺς ἐγκαταλείψω. Ἀλήθεια, ἡ Στεφανία κι' ὁ Ἀλέξης κι' ὁ Βενιαμὶν δὲν εἶχαν τόσο τὴν ἀνάγκη μου, μποροῦσαν νὰ γράφουν. Ἡ Λίζα ὅμως; Ἡ Λίζα δὲν ἤξερε νὰ γράφη, οὔτε ἡ θειὰ-Κατερίνα. Ἂν τὴν ἄφινα λοιπὸν ἔτσι, δὲν θἄχε καμμιὰ [illegible] μὲ τ' ἀδέλφια της. Καὶ τί θέλετε γιὰ μένα. [illegible] αὐτὴ ποὺ μοῦ εἶχε δείξει τόση ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ μὲ εἶχε κάμει τόσο εὐτυχισμένο. Ἀδύνατο!

— Δὲν θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς φέρνω εἰδήσεις ἀπὸ τὰ παιδιά σας; εἶπα στὸν πατέρα.

— Ναί, τὰ παιδιά μου μίλησαν γι' αὐτὸ τὸ σχέδιο. Ἐμεῖς, ἀλήθεια, θἄχαμε συμφέρο νὰ ξαναρχίσης τὴν παληά σου ζωή· καὶ ὅμως, εἶδες, σὲ συμβούλεψα νὰ τὴν ἀφήσης. Δὲν πρέπει νὰ συλλογίζεται κανεὶς τὸν ἑαυτό του, πρὶν συλλογισθῆ τοὺς ἄλλους.

— Σωστό! Καὶ μ' αὐτὸ ποὺ μοῦ λέτε τώρα μοῦ δεί-[illegible] ποὺ ἔδωσα, γιὰ ν' ἀποφύγω τοὺς κινδύνους ποὺ μοῦ λέτε, θὰ συλλογιζόμουν τὸν ἑαυτό μου κι' ὄχι ἐσᾶς, ὄχι τὴ Λίζα!

Μ' ἐκύτταξε πάλι, μιὰ περισσότερη ὥρα· ἔπειτα, ἄξαφνα, πιάνοντας τὰ δυό μου χέρια:

— Ἔλα νὰ σὲ φιλήσω, παιδί μου, γι' αὐτὸ ποὺ εἶπες! ἐφώναξε. Ἔχεις καρδιὰ ἐσὺ κι' εἶναι βέβαιο πὼς δὲν σοῦ τὴ δίνει ἡ ἡλικία!

Καθὼς ἤμαστε μόνοι στὸ ἐντευκτήριο, καθισμένοι πλάϊ-πλάϊ σ' ἕνα πάγκο ἔπεσα στὴν ἀγκαλιά του.

— Ἕνα μόνο λόγο θὰ σοῦ πῶ τώρα, [illegible] ὁ πατέρας: Ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάη, καλό μου παιδί!

Μείναμε κι' οἱ δυὸ λίγες στιγμὲς σιωπηλοί. Ἡ ὥρα ὅμως εἶχε περάσει κι' ἦλθε ἡ στιγμὴ τοῦ χωρισμοῦ.

Ἄξαφνα ὁ πατέρας ἔψαξε στὴν τσέπη τοῦ γελέκου του κι' ἔβγαλε ἕνα μεγάλο ἀσημένιο ρολόϊ, δεμένο ἀπὸ μιὰ κομπότρυπα μ' ἕνα πέτσινο λουράκι.

— Δὲν θέλω νὰ χωρισθοῦμε, μοῦ εἶπε, χωρὶς νὰ σοῦ δώσω κι' ἐγὼ κάτι τί, γιὰ νὰ μὲ θυμᾶσαι. Νά, πᾶρε τὸ ρολόϊ μου, σοῦ τὸ χαρίζω.

Τὸ κύτταξε μιὰ στιγμὴ κι' ἐπρόσθεσε μελαγχολικά:

— Δὲν ἔχει μεγάλη ἀξία, γιατί, [illegible] εἶχε, θὰ μ' ἀνάγκαζαν νὰ τὸ πουλήσω. Οὔτε πηγαίνει τόσο καλὰ καὶ κάπου-κάπου πρέπει νὰ τὸ σπρώχνη κανεὶς μὲ τὸ δάχτυλο. Μ' ἀδιάφορο! Αὐτὸ ἔχω κι' αὐτὸ σοῦ χαρίζω.

Μιλῶντας ἔτσι, μοῦ τὄβαλε στὸ χέρι. Κι' ἐπειδὴ ἐνὼ δυσκολευόμουν νὰ δεχθῶ ἕνα τόσο ὡραῖο δῶρο, ἐπρόσθεσε μελαγχολικά:

— Ἐννοεῖς ὅτι δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ βλέπω ἐδῶ τὴν ὥρα· ὁ καιρὸς ἐδῶ μέσα εἶναι πολὺ ἀργοκίνητος· θὰ πέθαινα ἂν τὸν μετροῦσα... Στὸ καλό, Ρεμῆ μου! Φίλησε με ἄλλη μιὰ φορά. Εἶσαι καλὸ παιδί. Κι' ἔτσι πρέπει νὰ εἶσαι πάντα!

Μοῦ φαίνεται πὼς μ' ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι, γιὰ νὰ μὲ πάη ὣς τὴν πόρτα. Μὰ ὅ,τι ἔγινε, ὅ,τι εἴπαμε τὴν τελευταία στιγμή, ἡ μνήμη μου δὲν τὰ κράτησε. Ἤμουν τόσο συγκινημένος!

Τὸ μόνο ποὺ θυμοῦμαι ἀπ' αὐτὸν τὸν χωρισμό, εἶναι μιὰ ἀποχαύνωσις, ἕνας ἐκμηδενισμός, ποὺ μ' ἐκυρίευσε ὁλόκληρο, ὅταν βρέθηκα πάλι στὸ δρόμο.

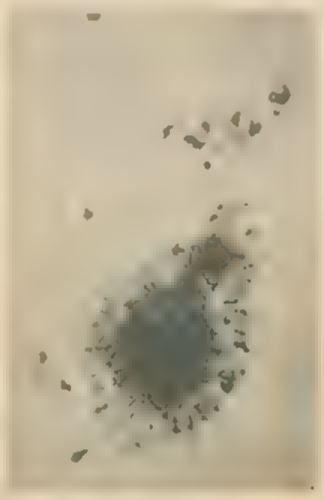
(Ἀκολουθεῖ)

ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

Ἕνας ἐξωτερικὸς παράγων

Τὸ σύνθημα ποὺ ἔδωκεν ὁ Ἀρχηγὸς διὰ νὰ ἀναλάβωμεν ὅλοι μίαν ἐκστρατείαν ποὺ θὰ μᾶς φέρη πλησιέστερα πρὸς τὴν Γῆν, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐνδιαφερθοῦμε διὰ τὴν ἐντατικωτέραν καλλιέργειαν αὐτῆς, δίδει ἀφορμὴν νὰ σημειώσωμεν μερικὰ λόγια διὰ τὸν ρόλον ποὺ παίζει ὁ Ἥλιος εἰς τὴν καιρικὴν κατάστασιν τῆς γηΐνης ἀτμοσφαίρας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατὰ μέγα μέρος ἐξαρτᾶται καὶ ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ μιᾶς χώρας.

Ἡ πηγὴ τῆς ἀναπτύξεως καὶ διατηρήσεως κάθε εἴδους ζωῆς ἐπάνω στὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ Ἥλιος. Αἱ θερμαντικαί, αἱ φωτιστικαὶ καὶ αἱ χημικαὶ ἢ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες ποὺ διαρκῶς σκορπᾶ εἰς τὸ ἀχανὲς διάστημα καὶ ποὺ εἰς μεγάλας ποσότητας δέχεται καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς, ἐπιδροῦν κατὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους τρόπους εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν [illegible] καὶ τὴν [illegible] ὀργανικοῦ καὶ ἀνοργάνου κόσμου, ποὺ [illegible] εἰς τὴν Γῆ. [illegible] ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας αὐτῆς τὸ ποσὸν τῆς θερμότητος ποὺ λαμβάνει σὲ κάθε δευτερόλεπτο ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς ἀπὸ τὸν Ἥλιον εἶναι πολὺ μεγάλο, ἀφοῦ ὁ Ἥλιος, ποὺ εἶναι 1.300.000 φορὲς μεγαλείτερος τοῦ πλανήτου μας, ἔχει στὴν ἐπιφάνειάν του 6000° θερμοκρασία καὶ εἰς τὸ κέντρον του φθάνει τὰ 50.000.000° !

Κηλῖδες ἡλίου.

* * *

Εἶναι λοιπὸν φυσικὸν τὸ τεράστιον αὐτὸ ποσὸν τῆς ἡλιακῆς θερμότητος νὰ ἐπιδρᾶ καὶ νὰ κανονίζη οὐσιαστικὰ τὰς κινήσεις τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Γῆς καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ρυθμίζη, μαζὶ μὲ ἄλλους τοπικοὺς παράγοντας, τὸ κλῖμα κάθε τόπου τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανήτου μας. Ἀλλὰ μὲ τὰς κλιματικὰς συνθήκας ποὺ ἐπικρατοῦν εἰς μίαν χώραν συνδέεται ἀναποσπάστως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν φυτῶν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον, καὶ ὡς συνέπεια οὕτως εἰπεῖν τοῦ πρώτου, καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων ποὺ ζοῦν εἰς κάθε χώραν.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ περιστροφὴ τῆς Γῆς περὶ τὸν ἄξονά της καὶ ἡ περιφορά της περὶ τὸν Ἥλιον ποὺ μεταβάλλουν κανονικῶς τὸ ποσὸν τῆς θερμότητος ποὺ δέχεται ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς σὲ κάθε ἡμέρα καὶ σὲ κάθε χρόνο. Εἶναι καὶ ἡ λεγομένη κλίσις τοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἰσημερινοῦ ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐκλειπτικῆς, ἡ ὁποία παίζει τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν τεσσάρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους, ἑπομένως καὶ εἰς τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ἑκάστοτε καιρικῶν συνθηκῶν ποὺ λαμβάνουν χώραν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Γῆς. Ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ κλίσις αὐτή, ποὺ τὴν λέμε εἰς τὴν Κοσμογραφίαν λόξωσιν τῆς ἐκλειπτικῆς, τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε καμμιὰ μεταβολὴ εἰς τὸ κλῖμα τῆς Γῆς. Εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειάν της θὰ ἦτο ἡ αὐτὴ [illegible] μονομερὴς καὶ ἐκ [illegible], ὥστε δὲν θὰ εἶχε καμ-[illegible] τῶν ἀνθρώπων ([illegible] ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς.

Σείριος

ΠΟΙΚΙΛΑΙ
ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Το σταφυλόμελι.

Τὸ σταφυλόμελι εἶναι ἕνα-δύο χρόνια ποὺ παρουσιάστηκε στὴν ἀγορά.

Εἶναι προϊὸν τῆς σταφίδας ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξάγεται δι' ἀποφλοιώσεως καὶ κατεργασίας ὥστε νὰ γίνη ὑγρὸ πυκνόρρευστο.

Εἶναι δηλαδὴ ἡ ψίχα τῆς σταφίδας καταλλήλως δουλευμένη. Εἶναι γνωστότατο χωρὶς τὴ βαρειὰ μυρωδιὰ τῆς σταφίδας, μὲ τὴν θρεπτικὴ ἀξία της καὶ φτηνὸ (15—16 δραχ. ἡ ὀκᾶ). Μπορεῖ κι' αὐτό, καλλίτερα μάλιστα ἀπὸ τὸ πετιμέζι νὰ ἀντικαταστήση τὴ ζάχαρι.

Ἡ μπανάνα.

Τὸ φυτὸ αὐτὸ θέλει ζέστη, ἀτμοσφαιρικὴ ὑγρασία καὶ εὔφορο ἔδαφος. Εἶναι πολὺ ἀπαιτητικὴ εἰς κάλι πρῶτον, καὶ εἰς ἄζωτον κατόπιν. Δοκιμάσετε ἐὰν πωλῆται αὐτοῦ τὸ νιτρικὸν κάλι. Βέβαια κοντὰ εἰς τοὺς τοίχους πρὸς νότον ἐπιτυγχάνει πολὺ καλύτερα,διότι ἡ προστασία τοῦ τοίχου ἀπὸ τὸν βορηᾶ καὶ ἡ ἀντανάκλασις τῆς θερμότητος βοηθοῦν τὴν ἀνάπτυξιν. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα εὐπαθῆ φυτά.

Ὁ σκαντζόχοιρος.

Ὁ σκαντζόχοιρος κατοικεῖ σὲ φωληὰ ποὺ σκάβει σὲ μικρὸ βάθος στὴ γῆ τὴν ὁποία κρύβει μὲ σωροὺς φύλλων. Εὔκολα ἀναγνωρίζεται. Τὸ τρίχωμα τῆς ράχης του καὶ τῶν πλευρῶν του μετατρέπεται σὲ αἰχμηρὲς βελόνες. Ὅταν ἀπειλῆται ἀπὸ κάποιον κίνδυνο γίνεται στρογγυλὴ σφαῖρα καὶ γίνεται ἀκατανίκητος. Εἶναι μεγάλος καταστροφεὺς τῶν ἐχιδνῶν, τῶν

ἀρουραίων, τῶν ἐντόμων καὶ τῶν ἐμβρύων των. Ποτέ, λοιπόν, δὲν πρέπει νὰ σκοτώνουμε τὸν σύμμαχο αὐτὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ σκόρδο καὶ τὸ κρεμμύδι.

Ὅσοι κρατοῦν τὶς παληὲς παραδόσεις συνηθίζουν κατὰ τὸν Μάϊο νὰ «καθαρίζουν τὰ αἵματα» τρώγοντες σκόρδο. Ἡ συνήθεια εἶναι σοφή, ὅπως καὶ τόσες ἄλλες συνήθειες τοῦ λαοῦ. Τὸ σκόρδο ἐλαττώνει τὴν πίεσι τοῦ αἵματος, ποὺ εἶναι μεγάλη κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτή. Ἡ σκορδαλιὰ εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν φαγητὸ τοῦ Μαΐου.

Καὶ ὄχι μόνο τὸ σκόρδο ἀλλὰ καὶ τὸ κρεμμύδι εἶναι ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες τροφὲς τοῦ ἀνθρώπου, τῶν ὁποίων ἡ ὑγιεινὴ ἀξία εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Ἡ ὑγιεινὴ δὲ ἀξία τοῦ κρεμμυδιοῦ καὶ τοῦ σκόρδου ἦταν πολὺ πρωτήτερα γνωστὴ στὸν λαὸ παρὰ στὴν ἐπιστήμη.

Ὁ Διοσκουρίδης, διάσημος Ἕλλην βοτανολόγος τῆς ἀρχαιότητος, γράφει ὅτι τὸ συνάχι θεραπεύεται ἅμα ἀλείψη κανεὶς τὴν μύτη του μὲ χυλὸ κρεμμυδιοῦ, ὅτι οἱ λεβίθες φεύγουν ἅμα τρώγει σκόρδο, ὅτι ἀκόμη λυωμένα σκόρδα, ἅμα ἐπιτεθοῦν σὲ πληγὴ ἀπὸ δάγκωμα λυσσασμένου σκύλου, ἀμέσως προλαμβάνεται ἡ λύσσα. Τὸ κρεμμύδι ἔχει ἀναγραφὴ ὅτι θεραπεύει τὸ σκορβοῦτο καὶ πολὺ φυσικὰ ἀφοῦ περιέχει τὶς κατάλληλες βιταμῖνες. Εἶναι ἐπίσης διουρητικὸ καὶ σκωληκοκτόνο, κάμνει πολὺ καλὸ ὡς κατάπλασμα στοὺς δοθῆνας (καλογήρους), στοὺς μώλωπας, τὶς συνθλάσεις κλπ.

Πολὺ περισσότερες ὅμως εἶναι οἱ θεραπευτικὲς ἰδιότητες τοῦ σκόρδου. Σκόρδο ψιλοκομμένο μέσα σὲ γάλα δίδεται κατὰ τῆς ταινίας τοῦ ἐντέρου, λαμβανόμενο δὲ τακτικὰ προλαμβάνει καὶ θεραπεύει πολλὲς καχεξίες καὶ ἀσθένειες τοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ σκορδέλαιο καὶ κρεμμυδέλαιο ἐχορηγήθησαν ἀκόμη καὶ ἐναντίον τῆς φυματιώσεως. Ἕνα ἀνέκδοτο ἀναφέρει ὅτι ὅταν τὰ Ὑδραίικα καὶ Ψαριανὰ καράβια πρωτοπῆγαν σ' εὐρωπαϊκὰ λιμάνια, οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἀνέγραψαν ὡς γεγονὸς παράδοξο ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ καράβια ἐβρωμοῦσαν κρεμμυδίλα καὶ σκορδίλα. Τόσο πολὺ ἐχρησιμοποιοῦσαν τὸ σκόρδο καὶ τὸ κρεμμύδι οἱ Ἕλληνες ναυτικοί. Καὶ ἔκαναν πολὺ καλά, γιατὶ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐπάθαιναν ποτὲ ἀπὸ σκορβοῦτο, ποὺ ἐθέριζε τοὺς ἄλλους ναυτικούς, λόγῳ τοῦ ὅτι ταξιδεύοντες ἐπὶ ὁλόκληρους μῆνες, χωρὶς νὰ προσεγγίζουν πολλὲς φορὲς σὲ λιμάνι, δὲν μποροῦσαν νὰ τρώγουν νωπὲς τροφές. Τὸ σκόρδο καὶ τὸ κρεμμύδι ἀντικαθιστοῦν κατὰ μέγα μέρος τὴν ἔλλειψι τῶν νωπῶν τροφῶν, ἀφοῦ εἶναι, μπορεῖ νὰ πῆ κανείς, μονίμως νωπὲς τροφές, ποὺ διατηροῦν τὶς βιταμῖνες των, τῶν ὁποίων ἡ ἔλλειψις προκαλεῖ τὸ σκορβοῦτο.

Μὲ λίγα λόγια τὸ σκόρδο καὶ τὸ κρεμμύδι εἶναι, ὅπως εἴπαμε, πανάκεια. Δὲν ἀξίζει νὰ τὰ στερῆται κανεὶς ἐξ αἰτίας τῆς μυρωδιᾶς των. Ἄλλως τε ἂς τὰ τρώγη τὸ βράδυ κι' ἂς μὴ πλησιάζη τὴν ἄλλη μέρα πολὺ κοντὰ τοὺς ἄλλους.

Καλάμια μπαμπού.

Τὰ μπαμποῦ εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα, δὲν εἶναι δὲ τόσον εὐπαθῆ ὅσον νομίζετε. Τὰ περισσότερα μποροῦν νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὸ κλῖμα τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ εἶδος Macrocuimis εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα. Τὸ πάχος του φθάνει τὸν μηρὸν ἀνθρώπου. Δὲν εἶναι ὅμως πολὺ ἀνθεκτικὸν εἰς τὸ κρύο καὶ καλλιεργεῖται εἰς τὴν Μεσόγειον μᾶλλον ὡς καλλωπιστικόν, διότι εἶναι ὡραῖον καὶ ἀειθαλέστατον. Πολὺ περισσότερον χρήσιμον διὰ τὴν Μεσόγειον εἶναι τὸ εἶδος Mitis, χονδρὸν ὡς ὁ βραχίων, εἶναι ὅμως πολὺ ἀνθεκτικὸν καὶ εὔφορον. Εἰς τὰ ὑγρὰ ἐδάφη ἀντέχει μέχρι 5—7 ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ πρὸ πάντων εἶναι ἐξαιρετικὰ στερεόν. Τὸ ὕψος του περίπου 5—7 μέτρα. Χρησιμοποιεῖται διὰ χίλιες δυὸ δουλειὲς καὶ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς στερεώτερον ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλον ξύλον ἴσου πάχους.

Ἡ χελώνη.

Ἡ χελώνη ἀνοίγει βαθειὲς τρῦπες στὴ γῆ, ὅπου στεγάζεται κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ χειμῶνος. Τὸ σῶμά της εἶναι σκεπασμένο ἀπὸ ὄστρακο καὶ ὁ κορμός της στὸ κλῖμα μας δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὰ δεκαπέντε ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Κατὰ τὴν ἄνοιξι καὶ ὅσο διαρκοῦν οἱ θερμὲς ὡραῖες ἡμέρες κάμνει μεγάλην κατανάλωσιν κάθε εἴδους σκουληκιῶν, καταστροφέων τῶν δια-

φόρων ριζῶν καὶ βολβῶν. Εἶναι λοιπὸν καὶ ἡ χελώνη ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ζῶα ποὺ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στοὺς ἀγρούς μας.

Τρώγετε πολλὰ σταφύλια.

Τὴν ἐποχὴν αὐτή, κατὰ τὴν ὁποία ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα καὶ φθηνότερα ἑλληνικὰ ὀπωρικά, τὰ σταφύλια, ὑπάρχουν σὲ μεγάλη ἀφθονία, τρώγετε ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα.

Διότι τὰ σταφύλια δὲν εἶναι μόνο φροῦτο. Εἶναι μιὰ θρεπτικωτάτη τροφὴ καὶ ταυτοχρόνως ἕνα θαυμάσιο καὶ εὐχάριστο φάρμακο γιὰ ὡρισμένες παθήσεις.

Ἡ πλουσία περιεκτικότης των εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίνας ἐπιβάλλει νὰ τρώγετε ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα.

Ἐκτὸς ἂν ὑπάρχη ειδικὴ περίπτωσις ποὺ τότε τὰ σταφύλια ἀντὶ νὰ ὠφελοῦν βλάπτουν. Καὶ ἡ περίπτωσις αὐτὴ εἶναι ὁ ζαχαροδιαβήτης. Ἡ μεγάλη ποσότης ζακχάρεως ποὺ περιέχεται στὰ σταφύλια ἐπιδεινώνει τὴν πάθησι αὐτὴ τῆς θρέψεως, ποὺ εἶναι ἀρκετὰ ἐπικίνδυνος.

Ἀντιθέτως σ' ἕνα ὑγιᾶ ὀργανισμὸ τὰ σταφύλια ὠφελοῦν ἀφαντάστως. Ἡ μεγάλη ποσότης κυτταρίνης καὶ τανίνης ποὺ περιέχονται στὸ φλοιὸ καὶ τὰ κουκούτσια ἐνεργοῦν εὐεργετικῶς ἐπὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος καὶ καταπολεμοῦν ἀποτελεσματικῶς τὴν δυσκοιλιότητα.

Τὰ σταφύλια ἀποτελοῦν πρώτης τάξεως ἀντιτοξικὸν καὶ εἶναι λίαν εὐεργετικὰ γιὰ τοὺς ρευματισμοὺς καὶ τοὺς τρώγοντας χονδρὰ κρέατα (βοδινά).

Ἡ ἀναλογία 80 % ὕδατος ποὺ περιέχουν στὴν ψίχα των τὰ καθιστᾶ διουρητικὰ καὶ ἀπολυμαντικὰ τῶν νεφρῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ γλυκόζη (σάκχαρον) τονώνει τὴν λειτουργίαν τοῦ καρδιακοῦ συστήματος.

Δι' ὅλους λοιπὸν τοὺς ἀνωτέρω λόγους, θρεπτικοὺς καὶ θεραπευτικούς, ἐπιβάλλεται νὰ τρώγετε ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα σταφύλια, ὥριμα ὅμως καὶ κατὰ προτίμησιν λευκά.

Ὁ καθηγητὴς Labbé τονίζει ὅτι τὰ σταφύλια στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ ἔχουν τὰ ἴδια ἀποτελέσματα ποὺ ἔχει καὶ ἕνας φυσιολογικὸς ὀρός.

Δυστυχῶς, ἀπὸ μίαν στατιστικὴν ποὺ δημοσιεύεται σὲ Γαλλικὸ περιοδικό, καταφαίνεται ὅτι οἱ Ἕλληνες ποὺ ἔχουμε τόσο ἄφθονα καὶ τόσο φθηνὰ τὰ σταφύλια δὲν τρῶμε ἐπαρκῶς ἀπ' αὐτά.

Οὕτω ἡ ἀναλογία καταναλώσεως σταφυλιῶν κατ' ἄτομον στὰ διάφορα κράτη εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Βουλγαρία 20 κιλά, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι 14.500, Ἰταλία 10.500, Ἱσπανία 9.300, Πορτογαλία 8.900, Αὐστραλία 7.600, Ἑλλὰς 6.900, Ἀγγλία 6.800 κλπ.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς Ἄγγλους, ποὺ ἀκριβοπληρώνουν τὸ θαυμάσιο αὐτὸ φροῦτο, τὸ ὁποῖον στὸν τόπο τους ἀναπτύσσεται μόνο μέσα σὲ θερμοκήπια καὶ σὲ ἐλάχιστες ποσότητες, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους λαούς, τρώγομεν πολὺ λίγα σταφύλια. Ἂς αὐξήσωμεν λοιπὸν τὴν ποσότητα ποὺ τόσο θρεπτικὰ καὶ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα ἔχει στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό.

Η ΣΤΗΛΗ τοῦ Γιατροῦ

Πῶς θὰ τραφοῦμε μὲ τὰ προϊόντα μας.

Σ' αὐτὴ τὴ σταυροφορία ποὺ κάνει σήμερα ὁ Ἀρχηγός μας γιὰ τὴν αὐτάρκεια τῆς Χώρας μας νομίζω πὼς ὁ γιατρὸς πρέπει νὰ γίνη ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους συντελεστὰς γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ. Πρέπει πρῶτον ὁ γιατρὸς τοῦ χωριοῦ, ποὺ ἔρχεται σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν οἰκογένεια τοῦ ἀγρότου καὶ μὲ τὴν ἐπιρροὴ ποὺ ἔχει ἀπὸ τὴ μόρφωσί του καὶ ἀπὸ τὶς πολλὲς καὶ θετικὲς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει στὸ κόσμο, νὰ πείση τὸν πατέρα, τὴ μάνα, τὸ κορίτσι καὶ τὸ παιδὶ τοῦ χωριοῦ νὰ πέσουν μὲ τὰ μοῦτρα στὴ γῆ. Πρέπει νὰ τοὺς δώση νὰ καταλάβουν ὅτι κάθε διαταγὴ ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, πρέπει νὰ εἶναι ἐκτελεστή, ὅπως ἡ διαταγὴ τοῦ πατέρα μιᾶς οἰκογενείας. Γιατί τί διαφέρει τὸ σημερινὸ κράτος μας ὅπως τὸ διεμόρφωσε ἡ 4η Αὐγούστου, ἀπὸ μιὰ οἰκογένεια ὁμονοοῦσα καὶ γνωρίζουσα νὰ σέβεται καὶ νὰ ὑπακούη πιστὰ στὸν καλὸ πατέρα ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν εὐημερία της; Πρέπει ὁ γιατρὸς νὰ τοὺς δώση νὰ καταλάβουν ὅτι τὸ σημερινὸ κράτος δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὶς προηγούμενες καταστάσεις. Ἀνήκει σὲ ὅλους μας, ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς, ὅπως ἐξαρτώμεθα ἐξ αὐτοῦ. Οἱ διευθύνοντες δὲ τὰς τύχας τοῦ Ἔθνους μας δὲν εἶναι οἱ πολιτικοὶ τῆς ἄλλοτε, οἱ ὁποῖοι ὑπελόγιζαν, θεραπεύοντες προσωπικὰ συμφέροντα καὶ μικροφιλοδοξίας τὰς αὐριανὰς ἐκλογάς, εἶναι ἁπλοῖ ὑπηρέται τοῦ Ἔθνους, οἱ ὁποῖοι ὡς μόνην φιλοδοξίαν ἔχουν τὴν βελτίωσιν καὶ ἀναγέννησιν τοῦ συνόλου. Τοὺς σημερινοὺς ἡγέτας πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς τοὺς Ἀριστείδας καὶ Θεμιστοκλεῖς τῆς Νέας Ἑλλάδος καὶ ὡς τοιούτους πρέπει ὅλοι μας νὰ τοὺς βοηθήσωμεν εἰς τὴν ἰδανικὴν των προσπάθειαν τῆς ἐξυγιάνσεως καὶ ἀναγεννήσεως τῆς Χώρας μας. Ἑπομένως οἱ συνεισφέροντες εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν καὶ ἰδίως οἱ ἀγρόται καὶ ἐργάται εἶναι ἄξιοι τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου, ἐνῷ οἱ ἀντιδρῶντες ἢ ἔστω καὶ ἀδιαφοροῦντες ἁπλῶς, πρέπει νὰ θεωρῶνται καὶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα συνθήκας προδόται τῆς μεγάλης ἰδέας καὶ ἑπομένως ἄξιοι περιφρονήσεως. Ἔπειτα ὁ γιατρὸς θὰ ἀποδείξη μὲ ἁπλᾶ λόγια πὼς εἶναι εὔκολον νὰ ζήση καὶ νὰ τραφῆ καλὰ ὁ ἄνθρωπος τοῦ χωριοῦ ἢ τῆς πόλεως μὲ τὰ προϊόντα τῶν χεριῶν μας, χωρὶς νὰ περιμένη τὰ βαπόρια καὶ τὰ τραῖνα νὰ τοῦ φέρουν φασόλια Σερβίας, πατᾶτες βελγικὲς καὶ πολωνέζικα μοσχάρια. Ἕνα σπίτι χωριάτικο ποὺ ἔχει μυαλὸ νοικοκυρίσιο καὶ θέλησι μπορεῖ νὰ ἔχη ὅ,τι τοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ τραφῆ ὅλο τὸ χρόνο ἀπὸ τὰ προϊόντα του.

Τὸ κρέας 1—2 φορὲς τὴν ἑβδομάδα θὰ προέρχεται ἀπὸ τὶς κόττες του, τὰ κουνέλια του καὶ ἀπὸ τὰ κατσίκια του, 2 τὸ χρόνο ἂν ἔχη μιὰ κατσίκα καὶ 4—5 ἂν ἔχη δύο. Γιὰ τὶς κατσίκες θὰ κάνη φαντάζομαι καὶ τὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας μικρὰ ὑποχώρησι στὸν αὐστηρὸ νόμο περὶ αἰγῶν.

Ἔπειτα τὸ πρωΐ τὰ μὲν παιδιὰ θὰ πίνουν γάλα ἐφ' ὅσον ἔχουν οἱ κατσίκες καὶ οἱ προβατῖνες καὶ τὸν ἄλλο καιρὸ θὰ πίνουν τσάϊ τοῦ βουνοῦ ὅπως οἱ μεγάλοι, μὲ ψωμὶ καὶ πετιμέζι ἢ μέλι. Τὰ μεγαλύτερα παιδιὰ καὶ οἱ μεγάλοι ποὺ δουλεύουν γιὰ πρωϊνὸ φαγητὸ θὰ τρῶνε τραχανᾶ ποὺ ἀποτελεῖ ἰδεώδη τροφὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἢ κουρκοῦτι μὲ καλαμποκάλευρο ὅπως κάνουν σὲ πολλὰ μέρη μας. Γιὰ κολατσιὸ τὰ μὲν παιδιὰ θὰ φᾶνε ψωμὶ μὲ τυρί, πετιμέζι, καρύδια καὶ μύγδαλα μὲ σταφίδες, ποὺ εἶναι θερμαντικὲς τροφές, ἰδίως γιὰ τὸ χειμῶνα ἢ μιὰ σούπα μὲ χυλοπῆττες, τραχανᾶ ἢ ζουμὶ ἀπὸ τὸ φαγητὸ ποὺ βράζει ἡ μητέρα γιὰ τὸ μεσημέρι μὲ ψωμάκια καὶ λαδάκι καὶ κατόπιν λίγες σταφίδες ἢ λίγη μουσταλευριὰ ξηραμένη, σουτζούκια ἢ κομπόστα κυδῶνι μὲ πετιμέζι. Οἱ δὲ μεγάλοι ψωμί, τυρί, ἐληὲς ἢ μιὰ ρηγανάδα μὲ ξεροκόμματα βρεμμένα μὲ λάδι, ξεῖδι καὶ ρήγανη ἢ λίγο κρέας παστό, ὅπως κάνουν σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ λίγο κρασὶ ποὺ δίνει δύναμι καὶ ὄρεξι γιὰ δουλειά. Τὸ κρασὶ κυρίως δὲν πρέπει νὰ λείπη ἀπὸ κανένα σπίτι χωρικοῦ, εἶναι ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς τροφῆς. Εἶναι δὲ εὔκολον νὰ τὸ προμηθευθοῦν αὐτὴ τὴν ἐποχή, ποὺ ὁ μοῦστος εἶναι φθηνός, μὲ ἀνταλλαγὴ προϊόντων, ἐὰν δὲν περισσεύουν λεπτά. Τὸ μεσημέρι τὴ Δευτέρα φασόλια μὲ ἐληές, τὴν Τρίτη χυλοπῆττες μὲ τυρί, τὴν Τετάρτη ρεβίθια ἢ φάβα, τὴν Πέμπτη τραχανᾶ γιαχνί, τὴν Παρασκευὴ φασόλια, τὸ Σάββατο πατᾶτες γιαχνὶ καὶ τὴν Κυριακὴ κρέας.

Ἔχω ὅμως νὰ δώσω μιὰ συμβουλὴ στὶς νοικοκυρὲς καὶ ἰδίως ὡρισμένων περιοχῶν ποὺ δὲν ἔχουν προοδεύσει ἀρκετά. Πρέπει νὰ μαγειρεύουν καλά, μὲ κάθε τρόπο θὰ φκιάνουν ἕνα φαγητὸ νόστιμο καὶ εὐχάριστο τόσο γιὰ τὸ παιδὶ ὅσο καὶ γιὰ τὸν μεγάλο ποὺ ἀναγκάζεται πολλὲς φορὲς νὰ πηγαίνη στὸ μαγειρειό. Ἂς διαβάσουν τὶς γραμμὲς αὐτὲς τὰ παιδιὰ τῶν Μεσογείων ἢ ἄλλων περιοχῶν στὶς μητέρες τους. Τὸ μαγείρεμα δὲν εἶναι ἀγγαρεία, εἶναι ἡ σπουδαιότερη δουλειὰ τοῦ σπιτιοῦ. Τὸ καλομαγειρεμένο φαγητὸ θὰ φέρη τὴν ὄρεξι στὸ μίζερο παιδάκι καὶ θὰ μαζέψη τὸν πατέρα ἀπὸ τὴν ταβέρνα. Τί κάνουν ὅμως οἱ πιὸ πολλὲς χωρικές; Βάζουν τὸ φαγητὸ στὴ φωτιὰ καὶ φωνάζουν τὴ γειτόνισσα νὰ ἔχη τὸ νοῦ της ἢ ἀφήνουν ἕνα κοριτσάκι 5 χρόνων νὰ μαγειρεύη, γιατί αὐτὲς ἢ [illegible] ἢ [illegible]

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 1640)

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ «Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ»

Φαλαγγίτισσαι χορεύουσαι εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς»

Τὴν Κυριακὴν 10 τρέχοντος εἰς τὸ Στρατόπεδον παρετηρεῖτο ζωηρὰ κίνησις ἀπὸ τὸ πρωΐ. Ὅλαι αἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Π.Δ.Θ.Π. εἶχαν μεταβληθῆ σὲ ἀεικίνητα, βρίσκοντας σὲ κάθε τί κάτι νὰ διορθώσουν, κάτι νὰ δημιουργήσουν.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ χαρὰ ἐβασίλευαν παντοῦ, τόσο ποὺ εἶχε πάρει κάποιο τόνο τους καὶ ἡ φύσις, ποὺ εἶχε φθάσει στὸ κατακόρυφο τῆς ὀμορφιᾶς της.

Κι' ἦτανε ἑπόμενο αὐτό, ἔπειτα ἀπὸ τὴν εἴδησι ὅτι θὰ ἐπεσκέπτετο τὸ Στρατόπεδον ὁ Δημιουργός τους, ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός μας.

Αἱ 20 μέρες τῆς παραμονῆς τῶν ἀξιωματικῶν μας εἰς τὸ Ζούμπερι πέρασαν γοργὰ καὶ τὴν Τρίτην 12 τρέχ. ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς θέσεις των. Ἠθέλησαν ὅμως πρὶν φύγουν ἀπὸ τὸν τόπο αὐτό, ποὺ γνώρισαν τὴν χαράν, τὴν συναδέλφωσι καὶ τὸν πραγματικὸν προορισμό τους, ποὺ ὠφελήθηκαν ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας καὶ πνεύματος, νὰ διοργανώσουν μιὰ γιορτή. Μιὰ γιορτὴ στὴν ὁποίαν νὰ προσκαλέσουν τὸν Ἀρχηγό, τὸν Κ. Ε. Ν., τὰς Διοικητρίας τῆς Π.Δ.Θ.Π. καὶ τῆς Δ.Θ.Α.Σ. καθὼς καὶ ὅλους τοὺς συνεργάτας, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν εἰς τὴν πληρεστέραν μόρφωσίν των. Καὶ ἐκεῖ, μέσα στὴν ἡσυχία τῆς φύσεως, τὸ ἁπλὸ μὰ καὶ θαυμαστὸ περιβάλλον, νὰ ἐξωτερικεύσουν τὰ βαθύτατα συναισθήματα πίστεως, σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης ποὺ πλημμυρίζουν τὶς ψυχές τους.

Κάθε μιὰ προσπαθοῦσε νὰ προσφέρη ὅ,τι τῆς ἦτο δυνατὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὑποδοχῆς. Εἰς τοὺς θαλάμους ὁ συναγωνισμὸς εἶχε φθάσει στὸ ἀνώτατον σημεῖο. Κάθε βαθμοφόρος ἤθελεν ὁ δικός της νὰ εἶναι καλλίτερος καὶ ὡραιότερος. Μιὰ εὐγενικὴ ἅμιλλα ἀνεπτύχθη μεταξύ τους καὶ μιὰ προθυμία γιὰ ἐργασία ἐξαιρετική.

Μὰ οἱ ὧρες περνοῦν γρήγορα καὶ ἔρχεται τὸ βράδυ.

Σὲ λίγο ὁ Ἀρχηγὸς θὰ φανῇ. Μιὰ συγκίνησις καταλαμβάνει τὶς 250 συναγωνίστριες, ποὺ ρίχνουν τὰ τελευταῖα βλέμματα στὸ Στρατόπεδον, γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι [illegible] τακτικὰ καὶ ὡραῖα. [illegible] μὲ ἀνυπομονησίαν στρεφονται στὴν εἴσοδο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸν δρόμο.

Αὐτοκίνητα ἀκούγονται. Αἱ ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς στέκονται εἰς προσοχὴν καὶ σὲ λίγο οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα χαιρετίζουν τὴν εἴσοδον τοῦ στοργικοῦ τῆς Νεολαίας Πατέρα στὸ Στρατόπεδο, τοῦ Κ. Ε. Ν. καὶ τῆς Διοικητρίας τῆς Π.Δ.Θ.Π.

Ἀκούραστος ἐπισκέπτεται ὅλους τοὺς θαλάμους ἐκδηλώνοντας τὴν ἱκανοποίησίν του στὸ φωτεινὸ χαμόγελο καὶ τὸ γεμᾶτο ἀγάπη βλέμμα, ποὺ μὲ προσοχὴ καὶ ἐνδιαφέρον ἐστήριξε στὸ κάθε τι.

Κι' ἦταν ὅλα πραγματικὰ ὡραῖα. Ἡ στρατιωτικὴ τῶν θαλάμων ἁπλότης, αὐστηρὴ μὰ καὶ χαρούμενη ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς γυναικείας φιλοκαλίας, ἔδειχνε πολὺ καλὰ πόσο αἱ ἀξιωματικοὶ μας κατάλαβαν τὸν σκοπὸ τῆς 20ημέρου παραμονῆς στὸ Στρατόπεδο, τὸν ἐνεστερνίσθησαν, χωρὶς νὰ χάσουν τὴν ἀτομικότητά τους.

Πράσινες γιρλάντες καὶ ἀνθοδέσμες στόλιζαν τοὺς θαλάμους, ἐνῶ στὸν περίβολό τους οἱ διάφορες ἐνωμοτίες εἶχαν σχηματίσει μὲ ἄμμο καὶ λευκὰ πετραδάκια πελώρια στέμματα, σημαῖες, σήματα τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ πλάϊ σ' αὐτὰ δύο μικρογραφίες χαρακτηριστικές: τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς Κεφαλληνίας.

Κοντὰ στὰ ἔργα τους συγκεντρωμέναι αἱ ἀξιωματικοὶ περίμεναν ἀνυπόμονα νὰ περάση ὁ Ἀρχηγὸς γιὰ νὰ τὸν ζητωκραυγάσουν καὶ νὰ τοῦ ἐκφράσουν τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμό τους.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησι ἐπηκολούθησε τὸ γεῦμα μέσα στὴν μεγάλη τραπεζαρία τοῦ Στρατοπέδου, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀκράτητου ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς ποὺ προκαλοῦσεν ἡ παρουσία τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου.

Τελειώνει καὶ αὐτὸ καὶ μέσα στὴν ἡσυχία τῆς νύκτας ἀκούγεται ἐπιβλητικὰ ἡ σάλπιγξ νὰ προσκαλῇ τὶς συναγωνίστριες ἐμπρὸς στὸ Διοικητήριο, ποὺ ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ ἐπίσημοι γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ προγράμματος τῆς ψυχαγωγίας.

Φαλαγγίτισσαι παρακολουθοῦσαι ὁμιλίαν ἀξιωματικοῦ των

Γραφικώτατο τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζεται τώρα στὰ μάτια μας. Οἱ Φαλαγγίτισσες σὲ ἡμικύκλιο κάθονται στὴν ἄμμο καὶ προσηλώνουν τὰ βλέμματά τους σ' Ἐκεῖνον ποὺ κάθεται ἀπέναντί τους... Στὸν Ὁδηγό τους...

Ἐπηκολούθησεν ἡ ψυχαγωγία. Τραγούδια καὶ ποιήματα — ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συναγωνιστριῶν — ἀκολουθοῦν τὴν προσφώνησι: ἀναφορὰ τῆς Στρατοπεδάρχου καὶ τὰ λίγα λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ, ποὺ, βγαλμένα ἀπὸ τὴν μεγάλη ψυχή του, ἐφανέρωναν τὸν πόθο τῆς συναδελφώσεως. Ἐτόνισε στὰς ἀξιωματικούς μας νὰ μὴ λησμονήσουν ποτὲ αὐτὴ τὴν ἰδιότητα τοῦ Στρατοπέδου. Νὰ μὴ δίνουν σημασίαν στὰς προλήψεις τῶν τάξεων, ποὺ γίνονται ἀφορμὴ πολλῶν κακῶν καὶ γιὰ τὸ ἴδιο τὸ ἄτομο καὶ γιὰ τὴν Πατρίδα.

Λόγια χαρούμενα, εὐγνωμοσύνης ξέσπασμα καὶ ἀπέραντης λατρείας ἦταν τὰ ποιήματα ποὺ ἀπηγγέλθησαν.

Σὲ κάθ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ ἔβλεπε κανεὶς τὴν φιλοπατρία, τὴν ἀγάπη καὶ προσήλωσι στὴν Ε.Ο.Ν. καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς Φυλῆς μας.

Κι' Ἐκεῖνος μὲ ἱκανοποίησι τὰ παρακολουθοῦσε καὶ δυὸ δάκρυα φανέρωσαν τὴ δυνατὴ συγκίνησί του.

Ἔβλεπε ἐμπρός του νὰ τοῦ προσφέρωνται οἱ Ἑλληνικὲς αὐτὲς ψυχές, ἕτοιμες στὸ κάλεσμά του νὰ δράσουν καὶ ν' ἀναδειχθοῦν νικήτριες ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τὸ καθῆκον θὰ τὶς ὡδηγοῦσε.

Ἀντίκρυζε ἐκεῖ μιὰ νέα γενιά, ποὺ βαδίζει περήφανα γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς Νέας Ἑλλάδος, ἑνὸς Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Μὲ τὰ τραγούδια καὶ τὰ ποιήματα ἡ ὥρα πέρασε καὶ ἡ ὡραία αὐτὴ γιορτὴ ἔκλεισε μὲ ἐθνικοὺς χορούς, τὸν ὕμνο τῆς Νεολαίας καὶ τὸν Ἐθνικόν μας.

Ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ. Ὅλοι συγκεντρωνόμεθα ἐμπρὸς στὸ βωμὸ γιὰ τὴ νυκτερινὴ προσευχή.

Ἡ βαθειὰ γαλήνη, ποὺ τὴ διέκοπτε μόνον τοῦ κύματος ὁ ρόχθος, ποὺ ἀφρισμένο ἔφθανε στὴν ἀμμουδιὰ καὶ τὸ τρεμάμενο φῶς τοῦ καντηλιοῦ, ἐξαΰλωναν τὶς ψυχὲς ποὺ ὑψώθηκαν ἁγνὲς στὸν Θεό, παρακαλῶντας Τον γιὰ τὸν Ἀρχηγό, ποὺ μετεμόρφωσε τὴν Πατρίδα μας καὶ γιὰ ὅλους, ὅσους συντελοῦν στὴν ἐξύψωσί μας.

Αἱ ἀξιωματικοὶ καληνύχτισαν τὸν Πατέρα μας καὶ οἱ ζητωκραυγὲς — εὐχαριστήρια φωνὴ τῆς Ἑλλάδος — τὸν ἀκολούθησαν στὴν ἐπιστροφή.

Καίτη Σβορώνου

Κοσμάς Μπούφος του Αθανασίου

ΕΝΑΣ ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΑΚΟΣ ΜΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Στὸ σπίτι τοῦ θείου Πίπη ὁ Κοσμᾶς γνωρίστηκε μὲ τὴ θεία του τὴν Ἀσημίνα καὶ μὲ τὰ δύο ξαδερφάκια του: τὸν Γιῶργο ποὺ εἶχε τὴν ἴδια ἡλικία μ' αὐτὸν καὶ τὴν Κατινίτσα ποὺ ἦταν ἐνάμιση χρόνο μικρότερή του.

Ἡ πρώτη ἐρώτησι ποὺ τοὺς ἔκανε ἦταν ἂν ἤξεραν νὰ παίζουν βώλους. Ὁ Γιῶργος ἤξερε, ἀλλὰ ἡ Κατινίτσα δὲν εἶχε ἰδέα. Κατόπιν αὐτοῦ ὁ νεαρὸς Μποῦφος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἔπαιζε μόνο μὲ τὸ Γιῶργο καὶ ὅτι δὲν θὰ εἶχε καμμιὰ κουβέντα μὲ τὴν Κατινίτσα.

Αὐτὸ καὶ ἔγινε. Κατὰ τὶς πέντε τὸ ἀπόγευμα ὅμως ἡ Κατινίτσα ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της στὴν αὐλὴ κρατῶντας στὸ χέρι μιὰ μεγάλη φέτα ψωμὶ ἀλειμμένη μὲ βούτυρο καὶ μέλι. Ὁ Κοσμᾶς... συγκινήθηκε.

— Τί... εἶν' αὐτό; τὴ ρώτησε δειλά.

Ἐκείνη δὲν καταδέχτηκε νὰ τοῦ ἀπαντήση καί, τελικῶς, χρειάστηκε νὰ ὁμολογήση ὁ Κοσμᾶς ὅτι εἶχε φερθῆ σὰν... γαϊδοῦρι, γιὰ νὰ μοιραστῆ τὴν φιλία καὶ — πρὸ πάντων — τὴ φέτα τῆς Κατινίτσας!

Ἔτσι οἱ σχέσεις τῶν τριῶν μικρῶν ἐξαδέλφων ἔγιναν ἀπὸ τὴν πρώτη κι' ὅλας ἡμέρα πολὺ φιλικὲς καὶ ἐγκάρδιες.

• • •

Λίγες ἡμέρες ἀργότερα ὁ Κοσμᾶς κι' ὁ Γιῶργος γύρισαν ἀπὸ τὸ σχολεῖο πολὺ ζωηροί. Πέταξαν τὶς σάκκες στὸ δωμάτιο καὶ κατέβηκαν ἀμέσως στὴν αὐλή, χωρὶς νὰ περάσουν καθόλου ἀπὸ τὴν κουζίνα καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ καταλάβουν ἀπὸ τὴ μυρουδιὰ τί μαγείρευε ἡ θεία Ἀσημίνα.

Στὴν αὐλὴ ὑπῆρχεν ἕνας μικρὸς κῆπος κι' ἐκεῖ στράφηκε ἡ προσοχὴ τῶν δυὸ πιτσιρίκων.

— Ἐδῶ, ἔλεγε ὁ Κοσμᾶς, δείχνοντας μιὰ γωνιὰ τοῦ κήπου, θὰ φυτέψουμε πατάτες.

— Κι' ἐδῶ, ἔλεγε ὁ Γιῶργος, δείχνοντας ἄλλο σημεῖο, θὰ ρίξωμε φασόλια.

— Κι' ἐκεῖ μπιζέλια.

— Κι' ἐδῶ φακή.

Ἔτσι μοίρασαν τὸν κῆπο σὰν καλοὶ νοικοκυραῖοι κι' ἀνέβηκαν μετὰ στὴν τραπεζαρία γιὰ τὸ φαΐ.

• • •

Ἀπὸ τὶς κρυφὲς ματιές, ποὺ ἔρριχνε ὁ Κοσμᾶς στὸ Γιῶργο καὶ ὁ Γιῶργος στὸν Κοσμᾶ, ὁ θεῖος Πίπης κατάλαβε ὅτι ὁ γυιός του καὶ ὁ ἀνεψιός του κάτι τοῦ ἔκρυβαν. Αὐτὸ δὲν ἄργησε νὰ τὸ μυριστῆ καὶ ἡ θειὰ Ἀσημίνα.

— Κάτι ἑτοιμάζουνε αὐτοὶ οἱ δυό, εἶπε στὸν ἄνδρα της.

— Καὶ πρέπει νὰ τὸ μάθουμε, παρετήρησε ὁ θεῖος Πίπης.

— Δὲν εἶναι δύσκολο, εἶπεν ἡ θεία Ἀσημίνα. Θὰ βάλωμε τὴν Κατινίτσα νὰ τοὺς παρακολουθήση καὶ νὰ μᾶς πῆ.

Πραγματικὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ Κατινίτσα ἔπαιρνε ἀπὸ τὴ μαμά της τὴ διαταγὴ νὰ μὴν ἀφήση ἀπὸ τὰ μάτια της τὸν ἀδελφὸ καὶ τὸν ξάδελφό της.

• • •

Τὸ μυστήριο, ὅμως, δὲν διαλύθηκε. Ἀντιθέτως τὸ ἀπόγευμα στὶς κρυφὲς συνεννοήσεις τῶν δυὸ ἀγοριῶν πῆρε μέρος καὶ ἡ Κατινίτσα. Ὁ θεῖος Πίπης ἄρχισε νὰ ἀνησυχῆ. Καὶ ἀπεφάσισε νὰ ξεδιαλύνη μόνος τὰ πράγματα, κατεβαίνοντας ὁ ἴδιος στὴν αὐλή.

Πρὶν ὅμως προφθάση νὰ βγῆ ἀπὸ τὴν πόρτα εἶδε τοὺς τρεῖς... ὑπόπτους νὰ ἔρχωνται πρὸς τὸ μέρος του. Τὰ δύο ἀγόρια κρατοῦσαν δυὸ τσαπιὰ καὶ ἡ Κατινίτσα κάτι χαρτοσακκοῦλες. Κι' οἱ τρεῖς ἦσαν γεμᾶτοι χώματα καὶ λάσπη ἀπὸ τὸ κεφάλι μέχρι τὰ πόδια.

Ἀπότομα βγῆκε μπροστά τους ὁ θεῖος Πίπης, ἀλλὰ τὰ τρία παιδιὰ δὲν τρόμαξαν. Σταμάτησαν καὶ τὸν κύτταξαν χαμογελῶντας.

— Τί χάλια εἶν' αὐτά, βρὲ παληόπαιδα; ρώτησε ὁ θεῖος Πίπης.

— Τελειώσαμε! τοῦ ἀπάντησε μὲ θριαμβευτικὸ ὕφος ὁ Κοσμᾶς.

Ἀπόρησε ὁ θεῖος.

— Τί τελειώσατε; εἶπε.

— Τὰ φυτέψαμε! ἐξήγησε ὁ Κοσμᾶς.

— Ποιά;

— Τὶς πατάτες, τὰ φασόλια καὶ τὰ μπιζέλια!

Ἡ κατάπληξι τοῦ θείου Πίπη μεγάλωσε. Εὐτυχῶς ὁ Γιῶργος, ποὺ μιλοῦσε καλλίτερα ἀπὸ ὅλους, ἀνέλαβε νὰ τὸν διαφωτίση.

— Τὸ πρωΐ, μπαμπᾶ, τοῦ εἶπε, μᾶς εἶπε ὁ δάσκαλος

— Ἐδῶ μπιζέλια... Ἐκεῖ πατάτες.

μας ὅτι σύμφωνα μὲ τὴ συμβουλὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως Ἰωάννου Μεταξᾶ πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ φυτέψουν ὅπου μποροῦν ὅ,τι μποροῦν. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο — μᾶς εἶπε ὁ δάσκαλος — θὰ βοηθήσωμε καὶ τοὺς ἑαυτούς μας καὶ τὴν πατρίδα μας. Εἴπαμε, λοιπόν, μὲ τὸν Κοσμᾶ νὰ σκάψωμε καὶ νὰ φυτέψωμε στὸν κῆπο μας ἀντὶ γιὰ λουλούδια πατάτες, φασόλια καὶ μπιζέλια. Ἡ Κατινίτσα, ποὺ τῆς ἐμπιστευθήκαμε τὸ μυστικό, δέχτηκε νὰ πάρη ἀπὸ τὴ κουζίνα καὶ νὰ μᾶς φέρη αὐτὰ ποὺ θέλαμε νὰ σπείρουμε. Δὲν θελήσαμε νὰ σᾶς τὸ ποῦμε γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἐμποδίσετε...

— Νὰ σᾶς ἐμποδίσω; ρώτησε συγκινημένος ὁ θεῖος Πίπης. Νὰ μὴ σᾶς ἀφήσω, δηλαδή, νὰ κάνετε τὸ καθῆκόν σας σὰν Ἕλληνες; Ποτὲ δὲν θὰ σᾶς ἐμπόδιζα!

Τοὺς κύτταξε τρυφερὰ καὶ πρόσθεσε:

— Θέλω νὰ σᾶς φιλήσω καὶ τοὺς τρεῖς, ἀλλὰ δὲν μπορῶ μ' αὐτὴ τὴ... βρῶμα ποὺ ἔχετε! Καὶ τὸ σπουδαῖο εἶναι πὼς καιοι κὰ δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ πλυθῆτε, γιατὶ ἔτσι ὅπως εἴσαστε μπορεῖ μιὰ χαρὰ νὰ σπείρη κανεὶς ἀπάνω σας ὁλόκληρο στρέμμα... σπανάκι!...

— Θέλω νὰ σᾶς φιλήσω ἀλλὰ δὲν μπορῶ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ ἐμπορικὸ πνεῦμα τοῦ Κοσμᾶ.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρικὴ Διοίκησις

Η Ε. Ο. Ν. ΔΙΑ ΤΗΝ Α. Β. Υ. ΤΗΝ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑΝ ΣΟΦΙΑΝ

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος ἀπέστειλεν ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας, τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα πρὸς τὰς Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. τὸν Διάδοχον Παῦλον καὶ τὴν Πριγκήπισσαν Φρειδερίκην.

«Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὸν Διάδοχον Παῦλον καὶ Ἀρχηγὸν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐνταῦθα

Εὐλαβῶς ὑποβάλλω παράκλησιν Ὑμετέραν Βασιλικὴν Ὑψηλότητα ὅπως Αὐτὴ εὐδοκοῦσα δεχθῇ ἐπὶ τῇ σημερινῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Αὐτῆς Βασιλικῆς Ὑψηλότητος πριγκηπίσσης Σοφίας διαπύρους εὐχὰς Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων, Σκαπανισσῶν Ἑλλάδος καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας

Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος».

Ἡ ἑορτάζουσα Πριγκήπισσα.

«Πρὸς τὴν Αὐτῆς Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὴν πριγκήπισσαν Διαδόχου Φρειδερίκην, ἐπίτιμον Διοικήτριαν Σχηματισμῶν Θηλέων Ε. Ο. Ν.

Ἐνταῦθα

Εὐλαβῶς ὑποβάλλω παράκλησιν Ὑμετέραν Βασιλικὴν Ὑψηλότητα ὅπως Αὐτὴ εὐδοκοῦσα δεχθῇ ἐπὶ τῇ σημερινῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Αὐτῆς Βασιλικῆς Ὑψηλότητος πριγκηπίσσης Σοφίας διαπύρους εὐχὰς Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων, Σκαπανισσῶν Ἑλλάδος καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας

Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος».

Μετὰ τῶν ἀνωτέρω εὐχῶν καὶ τῶν εὐχῶν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ αἵτινες συνώδευσαν τὴν ἑορτὴν τῆς τρυφερᾶς Πριγκηπίσσης, τὸ περιοδικὸν «Ἡ Νεολαία», συμμετέχον πάντοτε εἰς τὰς χαρὰς τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, ἀπευθύνει εὐλαβῶς καὶ αὐτὸ πρὸς τοὺς Ὑψηλοὺς γεννήτορας τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας τὰς εὐχάς του καὶ ὅλων τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ὑπὲρ εὐτυχίας τῆς χαριτωμένης Πριγκηποπούλας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς

Ἁπάσας τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις

Ἀρρένων — Θηλέων.

Ὅλα τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. θὰ ἐλάβατε γνῶσιν τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἐντατικὴ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας μέχρι καὶ τῆς τελευταίας καλλιεργησίμου γωνιᾶς. Ὁ περίβολος τοῦ σπιτιοῦ σας, ἡ αὐλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ κῆπος τοῦ Σχολείου, πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ δώσῃ ἐφέτος κάτι: μιὰ πατάτα, μιὰ ὀκᾶ δημητριακῶν, ἕνα κιλὸ σιταριοῦ. Εἶναι μιὰ Ἐθνικὴ ἀνάγκη, λέγει ὁ Ἀρχηγός. Δι' ἄλλης του Ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς βαθμοφόρους καὶ τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. τὴν τιμὴ τῆς Προπαγάνδας γιὰ τὴν αὔξησι τῆς καλλιεργείας ἀνέθεσε κατὰ πρῶτον λόγον στὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεώς μας. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο. Ὁ Ἀρχηγός μᾶς ἐκάλεσε νὰ βοηθήσουμε πραγματικὰ γιὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς προσπαθείας, ποὺ ἂν σὲ ἐποχὴ εἰρηνικὴ ἀποτελοῦσε ἀνάγκη, σήμερα ἀποτελεῖ πρωτίστη Ἐθνικὴ ἀνάγκη καὶ στοιχειώδη ὑποχρέωσι τοῦ καθενός μας. Εἶναι περιττὸ νὰ ἀναπτύξουμε περισσότερο τὴ σημασία τῆς προσπαθείας αὐτῆς, γιατὶ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι δὲν διαφεύγει τῆς προσοχῆς οὐδενός. Ὡς τόσο τονίζουμε ὅτι ἡ ὑπακοὴ στὴν κλῆσι τοῦ Ἀρχηγοῦ, πρώτιστο καθῆκον μας ὡς μελῶν τῆς Ὀργανώσεώς μας, θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία στὰ μέλη ποὺ ζοῦνε στὰς πόλεις καὶ εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἔξω ἀπὸ ἀγροτικὲς ὑποχρεώσεις, νἄρθουνε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴ μάνα γῆ, τὴν πηγὴ παντὸς πλούτου καὶ τοὺς δουλευτάδες της, τοὺς ἀγρότες μας, πάνου στοὺς ὁποίους ὁ Ἀρχηγὸς στηρίζει τὴν ὅλη του Παραγωγικὴ Πολιτικὴ καὶ νὰ ἀναβαπτισθοῦνε ἔτσι ψυχικά. Εἶναι γνωστὸ σ' ὅλους ὅτι ἡ ζωὴ στὸ ὕπαιθρο, ἡ ζωὴ ἀνάμεσα στοὺς ἁγνοὺς ἀγρότες μας ἀποτελεῖ ψυχικὸ βάπτισμα καὶ δίδει πνευματικὴ διαύγεια ἱκανὴ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι κάθε προβλήματος. Ἐκτὸς αὐτοῦ θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσωμε τὴν Ἑλληνικὴ ὕπαιθρο, τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους, τὰ ποτάμια καὶ τὰ δάση, τὴ θάλασσα, τὸ γαλάζιο αὐτὸ κάμπο, ποὺ ὅπως ἔχουν τὴν ἱστορία τους καὶ τὴν ξέχωρη ὠμορφιὰ καὶ νὰ γιγαντωθῇ ἔτσι μέσα μας περισσότερο ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας ποὺ ὅπως εἶπε κι' ὁ Ἐθνικός μας ποιητής: «Ἂν τὴν κλείσῃ κανεὶς μέσα του εἶναι σὰν νὰ νοιώθῃ τὸν κόσμο ὅλο».

Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους εἴμαστε βέβαιοι πὼς δὲν θὰ ὑπάρξῃ κανεὶς Φαλαγγίτης, ποὺ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ βοηθήσῃ στὴν καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ ἔτσι τὴν ἀγροτική του θητεία, ὅπως ἡ Ὀργάνωσίς μας θὰ ὀνομάσῃ τὴν βοήθεια κάθε μέλους της πρὸς καλλιέργεια τῆς γῆς.

Πρὸς πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Ἀρχηγοῦ καθορίζομε τὰ ἑξῆς:

Κάθε Σχηματισμὸς τῆς Ὀργανώσεώς μας, ποὺ βρίσκεται σὲ Δῆμο ἢ Κοινότητα, θὰ καλέσῃ τὰ μέλη του

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρικὴ Διοίκησις

καὶ ἀφοῦ τοὺς ἀναπτύξη τὴν Ἐγκύκλιο τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τὴν ὑποχρέωσι πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης καὶ τῆς παρούσης μας, θὰ τοὺς καλέση νὰ δηλώσουν πόσοι θέλουν νὰ προσφέρουν τὴν προσωπική τους ἐργασία γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς, πότε εἶναι εὔκαιροι πρὸς τοῦτο καὶ γιὰ πόσο χρόνο. Ὅλους αὐτοὺς θὰ τοὺς καταγράψη σὲ μιὰ κατάστασι, ξεχωρίζοντάς τους σ' ἐκείνους ἢ ἐκεῖνες ποὺ μποροῦν νὰ προσφέρουν τὴν προσωπικήν τους ἐργασίαν κάτω τῶν δέκα (10) ἡμερῶν καὶ ἄλλους ἢ ἄλλες ποὺ μποροῦν ἐπὶ δέκα (10) ἡμέρας, σ' ἄλλους ἢ ἄλλες ποὺ μποροῦν ἐπὶ εἴκοσι (20) ἡμέρες ἢ τριάντα (30) καὶ σ' ἄλλους ἢ ἄλλες ποὺ μποροῦν πάνω ἀπὸ τὸν μῆνα, ἀναγράφοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἕκαστος ἢ ἑκάστη μπορεῖ νὰ ἐργασθῇ. Πάλιν αὐτοὺς θὰ τοὺς ξεχωρίση σ' ἐκείνους ἢ ἐκεῖνες ποὺ μποροῦν νὰ προσφέρουν τὴν προσωπικήν τους ἐργασία μακρὰν τῆς κατοικίας τους καὶ σ' ἐκείνους ἢ ἐκεῖνες ποὺ δὲν μποροῦν ν' ἀπομακρυνθοῦν μακρὰν τῆς κατοικίας των.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. ποὺ ἀνήκουν σὲ Σχηματισμοὺς Ἀγροτικῆς Κοινότητος, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην προσωπικῆς ἐργασίας, δὲν πρόκειται ν' ἀπομακρυνθοῦν τῆς κατοικίας τους. Τὰ μέλη ταῦτα θὰ φροντίσουν κατὰ πρῶτον λόγον γιὰ τὴν παροχὴ τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας εἰς τὰς Ἀγροτικὰς Οἰκογενείας τῆς Κοινότητός των. Ἐὰν ἀνήκουν δὲ εἰς Ἀγροτικὴν Οἰκογένειαν θὰ βοηθήσουν πρωτίστως τὴν οἰκογενειάν των διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἰδιοκτησίας των καὶ μόνον ἐὰν ἐξαντληθῇ ἡ καλλιέργεια τῆς ἰδιοκτησίας τῆς οἰκογενείας των μποροῦν νὰ διατεθοῦν καὶ γιὰ τὴν καλλιέργεια κι' ἄλλης ἀγροτικῆς οἰκογενείας τῆς Κοινότητός των. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ μίαν Ἀγροτικὴν Κοινότητα εἶναι δυνατὸν νὰ διατεθοῦν μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὴν παροχὴν προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ἐκτὸς τῆς Κοινότητός των, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ συνεννοηθῇ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Σχηματισμοῦ μὲ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Σχηματισμοῦ τῆς Κοινότητος, ἡ ὁποία τυχὸν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἀγροτικῶν χειρῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τούτων ἐκεῖ.

Δὲν παραλείπομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἐπ' αὐτοῦ πρέπει ν' ἀναπτύξουν πρωτοβουλίαν οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν., ὥστε συνεννοούμενοι μεταξύ των νὰ διαθέσουν πράγματι καὶ κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν Φαλαγγιτῶν. Ἐπίσης τονίζομεν ὅτι κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως ὁδηγούμενα ἀπὸ τὸν κατὰ τόπους Κοινοτικὸν Γεωπόνον ἢ ἄλλον ειδικόν, θὰ ἐπιμελοῦνται διὰ προσωπικῆς των ἐργασίας τῆς καλλιεργείας χώρων ἀνηκόντων εἰς Ἐκκλησίας, Σχολεῖα, Μοναστήρια, Νοσοκομεῖα, Κοινωφελεῖς Ὀργανισμοὺς ἢ Κοινότητας, ὥστε πράγματι οὔτε σπιθαμὴ γῆς νὰ μὴ μείνῃ ἀκαλλιέργητος ἐφέτος.

Ἐπίσης κάθε Σχηματισμὸς τῆς Ε.Ο.Ν. καλούμενος νὰ παράσχῃ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν μελῶν του πρὸς καλλιέργειαν γαιῶν, ἀπὸ Κρατικὰς Ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν Κρατικῶν ὀργάνων, θὰ πράττῃ τοῦτο μετὰ προθυμίας, ὡς ἄλλως τε καθορίζει καὶ ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Πάντως καὶ πρὸς καλλιτέραν συμμετοχὴν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὴν ἀρξαμένην μάχην, κάθε Διοικητὴς Σχηματισμοῦ Ε. Ο. Ν. ἀγροτικῆς Κοινότητος, συνεννοούμενος μὲ τὸν κοινοτικὸ Γεωπόνο, μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, τοὺς Προέδρους τῶν Συνεταιρισμῶν, τὸν δάσκαλο καὶ τὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ, θὰ ἐξακριβώσῃ πόσες Ἀγροτικὲς οἰκογένειες τῆς Κοινότητός του ἔχουν ἀνάγκη ἐργατικῶν χεριῶν πρὸς βοήθειαν διὰ τὴν καλλιέργειαν, γιὰ πόσο χρονικὸ διάστημα ἑκάστη καὶ πότε.

Αὐτὸ θὰ τὸ ἀναφέρῃ ἱεραρχικῶς εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν τῆς περιφερείας του. Ἡ Ὑποδιοίκησις τῆς περιφερείας, ἔχουσα καταγράψει προηγουμένως τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας τὰς ἄνω τῶν 15 ἐτῶν, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ διατεθοῦν διὰ τὴν παροχὴν τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας εἰς τὰς Ἀγροτικὰς οἰκογενείας, θὰ ἀποστείλῃ ἐκ τούτων ἀνάλογον ἀριθμὸν εἰς ἑκάστην Κοινότητα.

Ἐπίσης θὰ ἐρωτηθῇ ἑκάστη οἰκογένεια ἐκ τῶν ἐχουσῶν ἀνάγκην ἐνισχύσεως, ἂν θέλῃ νὰ ἐνισχυθῇ δι' ἐργατικῶν χειρῶν, τὰς ὁποίας θὰ τοὺς διαθέσῃ ἡ Ε. Ο. Ν., ὑπὸ τὸν ὅρον εἰς τὰ μέλη ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐθελοντικῶς θὰ προσφέρουν τὴν προσωπικήν τους ἐργασίαν, θὰ τοὺς παρασχεθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐργασίας ὕπνος καὶ φαγητὸν ὅμοιον καθ' ὅλα μὲ τὸ φαγητόν, τὸ ὁποῖον θὰ παρασκευάζεται καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας της.

Τονίζομεν δὲ ὅτι θὰ πρέπῃ νὰ ἐπιστήσετε εἰς τὰ μέλη, τὰ τυχὸν χρησιμοποιηθησόμενα ὑπὸ ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς των εἰς τὰς Ἀγροτικὰς οἰκογενείας θὰ ἐπιδείξουν φιλεργίαν, θὰ προσαρμοσθοῦν ἀπολύτως πρὸς τὰς συνθήκας καὶ τὸ περιβάλλον τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας καὶ δὲν θὰ δεχθοῦν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οὐδεμίαν ἐξαιρετικὴν περιποίησιν πλέον τῆς παρεχομένης καὶ εἰς τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογενείας. Πιστεύομεν θὰ εἶναι [illegible] καὶ θὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς εὐκαιρίας νὰ προπαγανδίσουν τοὺς σκοποὺς τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν Ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν, θὰ προτιμηθοῦν αἱ Ἀγροτικαὶ οἰκογένειαι αἱ ὁποῖαι ἔχουν μεγαλειτέραν ἀνάγκην καὶ δὴ αἱ οἰκογένειαι αἱ ὁποῖαι ἐστερήθησαν τῶν ἐργατικῶν χειρῶν τῶν μελῶν των, λόγῳ ἐπιστρατεύσεως τούτων. Οἱ οὕτω ἐργαζόμενοι θὰ ἀναχωρήσουν δι' ἑκάστην Κοινότητα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς [illegible] μὲ τὴν ἰδέαν νὰ παράσχουν πραγματικὴν ἐργασίαν εἰς τὰς Ἀγροτικὰς Οἰκογενείας, νὰ προσαρμοσθοῦν ἀπολύτως εἰς τὸ περιβάλλον αὐτῆς καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ κάτι νὰ δώσουν καὶ κάτι νὰ πάρουν ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ τὴ δική τους καὶ τῶν ἀγροτῶν. Εἰς τὴν Κοινότητα θὰ διαχωρισθοῦν εἰς ἑκάστην ἀγροτικὴν οἰκογένειαν ἀπὸ τὸν ἐκεῖ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Σχηματισμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τὸν ὁποῖον θὰ καταφεύγουν διὰ πᾶν ζήτημά των.

Στὰς πόλεις ἐκτὸς τούτων νὰ γίνῃ καλλιέργεια γεωργικῶν προϊόντων στοὺς Σχολικοὺς κήπους καὶ στοὺς λοιποὺς ὑπάρχοντας ἐλευθέρους χώρους, τῶν ὁποίων τῇ βοηθείᾳ τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν νὰ γίνῃ λεπτομερὴς καὶ ἐπακριβὴς καθορισμός.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλα τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν., ποὺ λόγῳ συνθηκῶν ζοῦν εἰς τὰς πόλεις, θὰ ἀντιληφθοῦν τὴ σημασία τῆς παρούσης μας καὶ πρόθυμα θὰ παράσχουν τὴν προσωπικήν τους ἐργασίαν εἰς τὰς Ἀγροτικὰς Οἰκογενείας. Εἰς περίπτωσιν ποὺ λόγοι ἄσχετοι μὲ τὴν θέλησί τους δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ἀπομακρυνθοῦν τῆς κατοικίας των, θὰ παράσχουν τὴν προσωπικήν τους ἐργασίαν εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν μένουν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ προσωπική τους ἐργασία δὲν παρέχεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς γῆς, ἀλλὰ εἰς τὸ σύνολον, εἰς τὴν Ἑλλάδα μας, καὶ ἀποτελεῖ ὕψιστον Ἐθνικὸν καθῆκον.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Πρωτευούσης

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο τὰς ἑορτὰς ἢ τὰς διακοπὰς τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. ποὺ εἶναι μαθηταί, θὰ πρέπῃ νὰ παράσχουν τὴν προσωπικήν τους ἐργασίαν εἰς τὰς Ἀγροτικὰς Οἰκογενείας.

Κάθε ἀποστολὴ μελῶν εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας θὰ ἀναφέρεται ἱεραρχικῶς καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἔτσι ἡ Ε. Ο. Ν. συμβάλλει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Πατρίδος κατὰ τὸν πλέον ἐμφανῆ τρόπον καὶ δικαιοῦται τῆς στοργῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας

Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος

Πρὸς

Ἁπάσας τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις

Ἀρρένων καὶ Θηλέων.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς κοινοποιηθείσης ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 15/38 9.9.1939Δ' ἐγκυκλίου τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., περὶ αὐξήσεως εἰς τὸ μεγαλείτερον δυνατὸν ὅριον τῆς ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας οὐ μόνον ἡ ἄμεσος των ἐργαζομένων ἀπολαυὴ θὰ αὐξήσῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ Πατρὶς ὁλόκληρος θὰ ἐνισχυθῇ ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐργασίας τούτων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως ἐκ παραλλήλου δώσητε εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Σχηματισμοὺς τὰς δεούσας ὁδηγίας διὰ τὴν μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπίδοσιν τῶν μελῶν αὐτῶν εἰς τοὺς κλάδους τῆς ἐν γένει οἰκιακῆς οἰκονομίας.

Ἡ πτηνοτροφία, κονικλοτροφία, σηροτροφία, μελισσοκομία καὶ λοιποὶ κλάδοι τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, ἂν καὶ οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα ἔξοδα καὶ χρόνον διὰ τὴν καλλιέργειάν των ἀπαιτοῦσι, ἰδίᾳ εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν, ὅπου ἀδαπάνως ὑπάρχουσι τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς ὑλικά, ὄντα πολλὲς φορὲς ὑπολείμματα ἄλλων κυρίων καλλιεργειῶν, παρέχουν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ αὐτὰς ἐξαιρετικὰ οἰκονομικὰ ὠφελήματα καὶ συντείνουν εἰς τὴν αὐτάρκειαν τῆς Χώρας, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν προϊόντων τούτων.

Πλὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων ἡ ἐπίδοσις τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τοὺς ἀνωτέρω κλάδους τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, ἀποτελοῦσα μίαν ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον ἀπασχόλησιν, θὰ δημιουργήσῃ καὶ μίαν ἅμιλλαν μεταξύ των, διὰ τὴν ποιοτικὴν καὶ ποσοτικὴν ἀπόδοσιν ἑκάστου, τῆς ὁποίας τὰ γενικώτερα ἀποτελέσματα εἶναι περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν.

Ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα παρακαλοῦμεν, ὅπως δώσητε εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Σχηματισμοὺς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διὰ τὴν ταχυτέραν ἔναρξιν τῆς ἐξορμήσεως ταύτης, τονίζοντες ἰδιαιτέρως τὰ ἐξαιρετικὰ καὶ διὰ τοὺς ἰδίους καὶ διὰ τὴν Χώραν μας ἀποτελέσματα αὐτῆς, παρακολουθῆτε δὲ κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις σας ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐξαίρητε πᾶσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπίδοσιν.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας

κ. ἀ. α.

Σοφοκλῆς Παπανικολάου

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΕΙΣΑΚΤΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Κατόπιν τῆς ἐπιστρατεύσεως πλείστων στελεχῶν τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων καὶ τῶν συνεπείᾳ ταύτης δημιουργηθέντων κενῶν, ἀπεφασίσθη ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων μαθητῶν τοῦ μὲν πρώτου τμήματος εἰς 120, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς 150.

Ταὐτοχρόνως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν νεωτέρων ἡλικιῶν δημιουργουμένων δυσχερειῶν, ηὐξήθη τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας τῶν γινομένων εἰς τὴν σχολὴν δεκτῶν ὡς Σπουδαστῶν, ὁρισθέντος διὰ μὲν τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Α' τμήματος ὡς ὁρίου ἡλικίας τῶν 40 ἐτῶν, διὰ δὲ τοῦ Β' τμήματος τῶν 30 ἐτῶν.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Δ. Α. Σ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν διενεργουμένου διαγωνισμοῦ, καθιερώνει τὴν στήλην αὐτὴν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν διαγωνισθησομένων.

Εἰς τὴν στήλην τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς Δ. Α. Σ. θα ἀναγράφεται κάθε λεπτομέρεια, ἐπίσης **θὰ ἀναφέρωνται καὶ αἱ ἐργασίαι αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν,** βεβαίως ὄχι διὰ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ ἀποστολέως, **ἀλλὰ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ ρητοῦ ὡς ὁρίζει ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ.**

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς **Φαλαγγίτας μας, ὅτι ἡ προθεσμία ἀποστολῆς τῶν ἐργασιῶν των λήγει τὴν 1ην Νοεμβρίου ἑ. ἔ.**

Κώστα Μ. Αὐγουστιανό.

Πλατανιά—Κυδωνίας, Κρήτης. Εἶναι δυνατόν. Δὲν ἐθέσαμε περιορισμοὺς εἰς τὰ βοηθήματα ποὺ θὰ ἐκλέξετε. Ἀπεναντίας ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν ἡ βιβλιογραφία τῶν διαγωνισθησομένων νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν πλουσιωτέρα, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ καλὴ χρῆσις αὐτῆς.

Δ. Κ. Κ. Γιατὶ ἀμφιβάλλετε;

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΟΥ ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

Ἡ ἐργασία —«Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς»—«Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης».

Δ. Α. Σ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΝΑΡΞΙΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Πρωτοβουλίᾳ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης καὶ τοῦ Δήμου Νέας Κοκκινιᾶς ἐγένετο προχθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Πλατεῖαν τῶν Πολυκατοικιῶν Νέας Κοκκινιᾶς ἡ πανηγυρικὴ ἔναρξις τῆς καλλιεργείας πατάτας ὑπὸ Φαλαγγιτῶν τῆς Νέας Κοκκινιᾶς.

Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Ν. Κοκκινιᾶς κ. Θεοφανίδης, ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πρωτευούσης, ὁ Διοικητὴς τῆς Φάλαγγος Ν. Κοκκινιᾶς, ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντής, μέρος τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης, τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς, τὰ Συμβούλια τῶν διαφόρων Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων μετὰ τῶν Σημαιῶν καὶ Λαβάρων των καὶ πλῆθος κόσμου.

Τιμὰς ἀπέδωσε Τμῆμα Φαλαγγιτῶν τῆς Ν. Κοκκινιᾶς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς ἐπαιάνιζε ἡ Φιλαρμονικὴ του Δημου.

Τὴν 10.30' ἐτελέσθη ἁγιασμός, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ Δικηγόρος κ. Ἀστρουλάκης, ὑπογραμμίσας τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ νέας ἐξορμήσεως διὰ τὴν αὐτάρκειαν τῆς Χώρας.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν, ὁ Διοικητὴς τῆς Φάλαγγος Νέας Κοκκινιᾶς κ. Θεοφανίδης ἐξάρας τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τονίσας τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς αὐταρκείας.

Τὴν 11ην π. μ. ἡ φύτευσις ὑπὸ τοῦ κ. Δημαρχου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἤρξατο, εἰς ἔκτασιν ἐκσκαφεῖσαν ὑπὸ Φαλαγγιτῶν καὶ συνεργείων τοῦ Δήμου.

Ἡ ἑορτὴ ἔληξε μὲ τοὺς Ὕμνους τῆς Νεολαίας καὶ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

τῆς 4ης Αὐγούστου, ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἡ καλλιεργητικὴ κίνησις τῆς Ε.Ο.Ν. λόγῳ τῆς ἀφιερώσεως τοῦ τεύχους εἰς τὴν γεωργικήν μας ἐξόρμησιν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς «Νεολαίας», ἡ πράγματι καταπληκτικὴ κίνησις τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ὅμως τεύχους θὰ δημοσιεύεται ἐκτὸς τῆς συνήθους κινήσεως καὶ ἡ καλλιεργικὴ τοιαύτη ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τοῦ χώρου.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. — Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων, εἰς συγκέντρωσιν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν, ὡμίλησεν ἡ δεσποινὶς Χατζηανέστη ἀναπληρώτρια τῆς Περιφερειακῆς Διοικητρίας μὲ θέμα: «Ἡ πειθαρχία». Ἡ ὁμιλία της, ἁπλῆ καὶ ὡραία, ἐκράτησεν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν μελῶν της. Ἀνέπτυξε τὴν ἔννοιαν τῆς πειθαρχίας, τῆς τάξεως, τὰ καλὰ ποὺ ἔχει αὐτὴ στὸ ἄτομο καὶ περισσότερο σὲ ἕνα ὠργανωμένο σύνολο, καταχειροκροτηθεῖσα. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν ἐψάλη ὁ ὕμνος τῆς Νεολαίας.

Ἀπὸ τὴν Δευτέραν 11 τρέχοντος ἤρχισαν τὰ συστηματικὰ μαθήματα τῆς σχολῆς νοσοκόμων εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. Θηλέων. Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θὰ φοιτήσωσι πλεῖστα μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. Θηλέων ὡς καὶ πολλαὶ κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, αἵτινες ἐθελοντικῶς προσῆλθον καὶ ἐνεγράφησαν. Τὴν διοργάνωσιν τῶν μαθημάτων ἀνέλαβε τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Ἰωαννίνων, τὸ ὁποῖον καὶ διώρισε τρεῖς πολιτικοὺς ἰατροὺς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀνατομίας, χειρουργικῆς κλπ., καθ' ὅσον οἱ πρὸ πολλοῦ διορισθέντες εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. Θηλέων στρατιωτικοὶ ἰατροὶ ἀπουσιάζουν δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους.

ΒΕΡΡΟΙΑ. — Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Βέρροιαν ἐγένετο ἡ ἐνσωμάτωσις τῶν Προσκόπων τῆς Ὑποδιοικήσεως Βερροίας, Ναούσης μὲ τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν. Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐνσωματώσεως ἀνεγνώσθη πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Προσκόπους ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Σώματος Προσκόπων καὶ κατόπιν ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου Ε. Ο. Ν.

ΛΕΣΒΟΣ. — Τὴν Κυριακὴν 27ην Αὐγούστου ἡ 186η Φάλαγξ ἐξέδραμε δι' αὐτοκινήτων εἰς τὴν Κοινότητα Μεγαλοχωρίου, ὅπου ἔτυχεν ἐνθέρμου ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, τοῦ Σχηματισμοῦ Ε. Ο. Ν. καὶ τῶν κατοίκων τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος.

Οἱ Φαλαγγῖται ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὴν οἰκίαν ὅπου ἐγεννήθη ὁ Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος, ἔνθα ἀνεγνώσθη ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Φάλαγγος, ἀναφέρουσα τὸν βίον καὶ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν τοῦ μεγάλου τούτου τέκνου τῆς Λέσβου καὶ κατετέθη δάφνινος στέφανος εἰς ἔνδειξιν τιμῆς.

ΣΠΑΡΤΗ. — Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα ἡ κίνησις τῶν Σχηματισμῶν τῆς Διοικήσεως ὑπῆρξε λίαν ἱκανοποιητικὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἅπαντες οἱ Σχηματισμοὶ ἔκαμον τακτικῶς τὰς συγκεντρώσεις των εἰς τὰς ὁποίας προσήρχοντο προθύμως Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς.

ΣΕΛΛΑΣΙΑ. — Ἡ κίνησις τοῦ Σχηματισμοῦ ἀρκούντως ἱκανοποιητική. Τακτικὰ γίνονται συγκεντρώσεις τῶν μελῶν καὶ διάφοροι ὁμιλίαι. Πρὸ ἡμερῶν πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τινα οἰκίαν τοῦ χωρίου ἀπειλοῦσα καὶ ἄλλας γειτονικὰς οἰκίας, κατεσβέσθη ὑπὸ τῶν προσδραμόντων Φαλαγγιτῶν, οἵτινες καὶ διέτρεξαν σοβαροὺς κινδύνους. Διὰ τὴν πρᾶξιν των ταύτην ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῶν παθόντων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἁπάντων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου ἀφ' ἑτέρου.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΠΟΜΠΟΣ Ε. Ο. Ν.

Μῆκος Κύματος (Βραχέα κύματα)
Μέτρα 37 ἢ 8.100 χιλιόκυκλοι.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ :

Δοκιμαστικαὶ ἐκπομπαὶ ἀπὸ τὰς 6 - 8.30΄ μ. μ. καθ' ἑκάστην. Τὰς Κυριακὰς καὶ ἐξαιρεσίμους ἑορτὰς ἀπὸ τὰς 9.30΄ π. μ.—1 μ. μ.

Περιλαμβάνει: πλουσίαν κλασσικὴν καὶ ἐλαφρὰν μουσικήν, διάφορα ἐμβατήρια καὶ δημώδη ᾄσματα, ἀπαγγελίας Ἑλληνικῶν ποιημάτων, ἱστορικὰς καὶ πολεμικὰς διηγήσεις, περιγραφὰς Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ φυσικῶν καλλονῶν, ἐντυπώσεις ἀπὸ ταξίδια ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν περιοχῶν, διαλέξεις ἱστορικὰς καὶ κοινωνιολογικάς, πολιτικὰς καὶ ἐγκυκλοπαιδικὰς ὁμιλίας, ρεπορτὰζ ἀπὸ τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὴν κίνησιν ὅλων τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. κλπ.

ΟΣΟΙ ΘΕΛΟΥΝ :

1) Νὰ γίνουν ἐκφωνηταὶ (Σπῆκερς) τοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. πρέπει νὰ εἶναι μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ νὰ ὑποβάλουν αἴτησιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν (Δ/σιν Ραδιοφωνίας) τὸ ἀργότερον μέχρι τέλους τρέχοντος μηνός.

Νὰ εἶναι δὲ τοὐλάχιστον τελειόφοιτοι Γυμνασίου.

2) Νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν σήματος πρέπει νὰ προετοιμάζωνται διότι ὁ διαγωνισμὸς θὰ γίνῃ τὸν Ὀκτώβριον.

3) Νὰ γράψουν ὁμιλίες καὶ διαλέξεις διὰ νὰ μεταδοθοῦν ἀπὸ ραδιοφώνου, νὰ γράφουν καὶ νὰ μᾶς στέλλουν εὐανάγνωστα τὰ χειρόγραφά των εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

4) Νὰ ἀκούσουν στὸ ραδιόφωνον τὴν ἐκδρομήν τους ἢ γενικὰ τὴν κίνησιν τοῦ Σχηματισμοῦ των πρέπει νὰ στέλλουν ἀνελλιπῶς καὶ ἐν ἐκτάσει τὰς σχετικὰς περιγραφὰς (εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας).

5) Νὰ γράψουν καὶ νὰ μεταδώσουν ἀπὸ τὸ Σταθμό μας κωμικοὺς διαλόγους κλπ. ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ κίνησι τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως, νὰ τὰ ἀποστέλλουν ἐπίσης εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν.

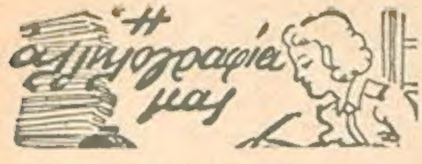
Κάθε τι ποὺ θὰ στέλλετε νὰ περιέχῃ καθαρογραμμένο τὸ ὀνοματεπώνυμό σας γιὰ νὰ τὸ βάζωμε στὸ Πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θ' ἀρχίσωμε νὰ δημοσιεύωμε σὲ λίγες ἡμέρες.

6) Νὰ ὑποδείξουν ἢ καὶ νὰ παρατηρήσουν τὶ σχετικὸν μὲ τὴν λῆψιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. ἢ καὶ μὲ τὸ ἐκπεμπόμενον πρόγραμμα (ὕλη, μουσικὴ κλπ.) δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας Ἐθν. Ὀργαν. Νεολαίας Κεντρικὴν Διοίκησιν, ὅπου αἱ παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις των θέλουσι γίνει εὐμενῶς δεκταί.

Προπαγανδίζετε :

Ὅπου καὶ ἂν βρεθῆτε, τὸ Σταθμό μας. Τοῦ ἀξίζει τέτοια τιμὴ καὶ ὅσοι τὸν ἀκούσουν θὰ σᾶς δικαιώσουν.

ΑΚΟΥΕΤΕ — ΑΓΑΠΑΤΕ — ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν τῆς Ε.Ο.Ν.

ΒΑΣ. ΠΑΖΑΡΑΝ, Σωσάνδραν. Ἡ ἀπάντησις μὲ τὴν ἐκδρομὴ πολὺ μακροσκελὴς καὶ τὸ περιοδικὸν δυστυχῶς δὲν διαθέτει ἀνάλογον χῶρον. Ἡ φωτογραφία θὰ δημοσιευθῇ ἐν καιρῷ. Γιὰ τὴν κίνησι τοῦ Σχηματισμοῦ σας δὲν γράφετε τίποτε παραδόξως. Γιατί;— ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΝ, Προυσσόν. Δυστυχῶς τὸ θέμα σας πολὺ βαρὺ γιὰ παιδιά. Κατάλληλο ὅμως γιὰ διάλεξι. — Χ. ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ, Κερατσίνι. Πολὺ καλὰ ὅσα μᾶς στείλατε. Δυστυχῶς ἕνεκεν στενότητος χώρου δὲν μποροῦμε νὰ τὰ δημοσιεύσωμε. — ΣΠ. ΓΟΥΡΜΟΝ, Κ. Ἀχαΐαν Πάτρας. Σᾶς συγχαίρομεν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ὡραία σας ἐπιστολή. Τέτοια παιδιὰ σὰν καὶ σᾶς θέλει ἡ 4η Αὐγούστου. — Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΝ, Πειραιᾶ. Θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴ σειρά του. — Κ. ΝΙΚΟΛΑΐΔΗΝ καὶ Ε. ΓΑΓΑΝΗΗΝ, Φυλακὰς Ἀβέρωφ. Μᾶς συνεκίνησαν καὶ τὰ γράμματά σας καὶ τὰ ποιήματά σας. Θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν καταλλήλως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Γ. Θ. ΕΡΜΗΛΙΟΝ, Τρίπολιν. Ἀπορρίπτονται (Ἰσαὰκ καὶ ὄχι Ἰσάκ). — ΘΕΟΔ. ΜΠΕΡΣΕΝΤΕΝ. Ἀνεπιτυχή.— Γ. Ε. ΚΑΛΑΜΑΡΑΝ, Ἀγ. Εὐθυμίαν. Ἐγκρίνεται.— Ν. Κ. ΣΙΜΟΝ, Κωνστάντζαν. Καλὸ τὸ σταυρόλεξό σας, ἀλλὰ ἔχει πολλὰ μαῦρα τετραγωνίδια. — ΙΩ. καὶ ΣΩΤ. ΜΗΛΙΟΝ, Πειραιᾶ. Ἄδικος ὁ κόπος σας, γιατὶ ὁ «ἄνθρωπος» τοῦ σταυρολέξου σας ἦτο πολὺ ἀκαλαίσθητος. Ἂν στείλετε τίποτα ἄλλο — ἀπὸ τὰ κοινὰ σταυρόλεξα — νὰ προσέξετε στὴν ὀρθογραφία τῶν λέξεων. — ΑΘ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΝ, Ἰωάννινα. Τὰ σταυρόλεξα μέτρια. Κι' ἀπὸ τὶς ἀσκήσεις, οἱ περισσότερες γνωστές. — ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΑΣ, Θεσπιάς. Ἐγκρίνεται τὸ δικτυωτόν. — ΔΣ. καὶ ΧΚ., Ἐρημόκαστρον. Ἀνεπιτυχές (δ έ χ α, δ ξ ε ά λ κλπ.). — Δ. Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Ν. Ἰωνίαν. Ἡ ισοῦ; Ὄχι, πρὸς Θεοῦ! Ἀπὸ τὶς ἄλλες ἀσκήσεις πιθανὸν νὰ δημοσιευθοῦν μερικές. — ΔΗΜ. Η. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Καλάμας. Αὐτὸ ποὺ μᾶς ἔστειλες δὲν εἶναι σταυρόλεξο. Μοιάζει ὀλίγον. — ΙΩ. ΣΚΟΥΡΗ, Ἀργοστόλιον. Ἐφ' ὅσον εἶναι κοινὸ σχῆμα, σχεδιάστε το μὲ μολύβι, ἂν εἶναι εἰκονογραφημένο, μὲ σινική. Τὴ λύσι μὲ μολύβι μέσα στὸ ἴδιο σχῆμα. Τὸ περιμένουμε. — Γ. Κ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΝ καὶ Β. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ, Κορφιώτισσα. Ἔχει ὡραῖες διασταυρώσεις τὸ σταυρόλεξό σας, ἀλλὰ ἀνορθόγραφες (ἰχῶ, ὦτε) καὶ ἀκατάλληλες λέξεις. Τὰ ἄλλα δὲν ἐκρίθησαν, γιατὶ ὅπως ἐγράψαμε ἐπανειλημμένως, τὰ εἴδη αὐτὰ δὲν γίνονται προσωρινῶς δεκτά. — ΑΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, Ν. Κοκκινιά. Μᾶς ἐλύπησες πολύ, ποὺ ἔκοψες τὸ περιοδικὸ γιὰ νὰ στείλῃς τὶς λύσεις τῶν ἀσκήσεων. Μὴ τὸ ξανακάνῃς. — ΜΙΧ. Μ. ΠΑΝΤΟΥΒΑΚΗΝ, Ἄμυρα Βιάννου. Ὅλα καλά, ἀλλὰ οἱ ἀσκήσεις ποὺ μᾶς ἔστειλες, δὲν εἶναι, ὁπωσδήποτε, νέου τύπου... — ΣΤ... ΣΤ. Γ. Κ., Κορωπί. Καλὸς ὁ ρόμβος. — ΑΘ. ΣΠΕΤΣΕΡΗΝ καὶ Δ. ΠΑΛΗΟΓΙΑΝΝΗΗΝ, Μεσσολόγγιον. Ἐγράψαμε: Δὲν δεχόμεθα τρίγωνα καὶ ἀκροστιχίδας. — ΣΤ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ. Ἡ ἀγάπη σου γιὰ τὸ περιοδικὸ περιορίζεται μόνο σὲ λόγια, γιατὶ σχίζεις τὸ φύλλο γιὰ νὰ στείλῃς τὶς λύσεις. Οἱ λύσεις σωστές, ἀλλὰ ἂν ἀγαπᾷς τὸ περιοδικὸ πραγματικά, πρέπει νὰ τὸ φυλάγῃς, σὰν κάτι πολύτιμο. — ΑΠ. ΦΑΣΟΥΛΑΝ, Καλαρρύτας. Δὲν δεχόμεθα τετράγωνα. — ΣΠ. ΓΟΥΡΜΟΝ, Κάτω Ἀχαΐα. Μέτριο τὸ σταυρόλεξο. — ΑΝ. ΝΙΚΟΓΛΟΥ, Παλ. Φάληρον. Θὰ τὸ δημοσιεύαμε, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔχει πολλὲς ἀνεπιτυχεῖς καὶ ἀνορθόγραφες λέξεις. Γιὰ ἀρχὴ πάντως εἶναι καλό. Τὸ καλὸ σταυρόλεξο θέλει πολὺ κόπο καὶ ὑπομονή. — ΑΝ. Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ. Γιατὶ γράφετε ἀπὸ τὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ; Ἀπορρίπτεται καὶ κυρίως γιὰ τὰ πολλὰ «σκάρτα». — Θ. ΚΑΡΟΥΣΗΝ, Χίον. Οἱ περισσότερες ἀπ' τὶς ἀσκήσεις σας γνωστές. — Δ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Καλοθρόνιον. Δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν χειρόγραφα τόσον ἀκατάστατα. — ΧΡ. Κ. ΜΠΟΥΝΙΑΝ. Ἐγκρίνονται. — Γ. Κ., Ἰστιαίαν. Καλά, ἀλλὰ ὄχι καὶ δημοσιεύσιμα. Νὰ γράφετε ἀπὸ τὴ μιὰ ὄψι τοῦ χαρτιοῦ.

ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔ. «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος Μιχαὴλ Σαλιβέρου προσέφερε διὰ τὸν πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ περιοδικοῦ «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» πεντήκοντα ἐκλεκτοὺς τόμους, ἐκ τῆς σειρᾶς τὴν ὁποίαν κυκλοφορεῖ τελευταίως ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ βιβλίον τῆς ἡμέρας».

Ἐπίσης εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» τὰ βιβλία αὐτῆς τῆς σειρᾶς προσφέρονται ἀπὸ τὸν Οἶκον Σαλιβέρου μὲ ἔκπτωσιν 10%.

Ἡ συνέχεια τῆς «Δεύτερης Πατρίδας» — «Σπαζοκεφαλιές» — «Λίγη εὐθυμία» — «Γιὰ νὰ διασκεδάζετε» — «Ὁ Ἀθλητισμὸς» λόγῳ τῆς ἀφιερώσεως τοῦ παρόντος τεύχους εἰς τὴν ἐξόρμησίν μας, ἀναβάλλονται εἰς τὸ προσεχές.

ΠΩΣ ΘΑ ΤΡΑΦΟΥΜΕ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1633)

νουν στὸν ἀργαλειό. Ἀποτέλεσμα: Ἢ καίγεται τὸ κοριτσάκι ἢ καίγεται τὸ φαγητὸ ἢ τῆς γειτόνισσας δὲν τῆς καίγεται καρφὶ γιὰ τὸ ξένο φαγητὸ καὶ ἔτσι ἡ φασουλάδα, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ νόστιμο φαγητὸ καὶ πλουσιώτερο σὲ θρεπτικὲς οὐσίες ἀπὸ τὸ κρέας, γίνεται ἀντιπαθὲς φαγητὸ ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία τῆς νοικοκυρᾶς.

Κατόπιν τὸ ἀπόγευμα τὰ παιδιὰ θὰ φᾶνε ἕνα αὐγό, τυρί, ψωμὶ μὲ λάδι ἢ φαγητὸ ἀπὸ τὸ μεσημέρι, τὸ δὲ βράδυ τὸ φαγητὸ τῆς οἰκογενείας ποὺ ἐργάζεται πρέπει νὰ εἶναι πλούσιο καὶ εὐχάριστο. Χόρτα τοῦ βουνοῦ μὲ ἄφθονο λάδι, λίγες σαρδέλλες, χυλοπῆττες ζεστὲς ἢ τυρὶ ἢ τραχανᾶ, κουκκιὰ βραστὰ μὲ λάδι, ξεῖδι καὶ ρήγανι ἢ φάβα, ἢ τόσα ἄλλα φαγητὰ ποὺ γίνονται ἀπὸ τὴν ἀποθήκη τὸ χειμῶνα ἢ ἀπὸ τὸν κῆπο τὸ καλοκαῖρι, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ θέλησις καὶ ὄρεξι γιὰ ἐργασία.

Ἔπειτα χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσῃ καλὰ ὁ ἄνθρωπος μυαλὸ νοικοκυρίσιο καὶ πνεῦμα ἀποταμιευτικό, πρέπει δὲ νὰ σταματήσουν οἱ σπατάλες καὶ τὰ ἄσκοπα πεσκέσια. Κατεβαίνουν οἱ χωριάτες σὲ πολλὰ χωριὰ στὴν πόλι μὲ 4 κοττόπουλα καὶ 1 καλάθι αὐγὰ γιὰ νὰ τὰ πᾶνε στὸ γιατρό τους νὰ τοὺς κάνῃ ἕνα δυναμωτικό, ἐνῷ ἐὰν ἔτρωγαν τὰ κοττόπουλα καὶ τὰ αὐγὰ θὰ δυνάμωναν πραγματικὰ καὶ θὰ ἀδυνάτιζε ὁ γιατρὸς πίνοντας τὰ δυναμωτικά του. Τέλος ἔχομε νὰ συστήσωμε τὴν καλὴν παρασκευὴν τοῦ ψωμιοῦ, ὥστε νὰ εἶναι εὐχάριστο, εὔπεπτο καὶ νὰ μὴ σπαταλιέται ἀσκόπως. Στὰ περισσότερα χωριὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ ψωμὶ εἶναι «ἀγίνωτο» καὶ ἄψητο, καὶ τοῦτο γιατὶ δὲν προσέχουν οἱ νοικοκυρές. Λίγο προζῦμι περισσότερο, ζεστὸ νερό, λίγη ὑπομονὴ στὸ γίνωμα, πιὸ πολὺ στὸ ζύμωμα καὶ καλὸ ψήσιμο θὰ κάμουν ψωμὶ ἀφρᾶτο, νόστιμο καὶ κατάλληλο γιὰ κάθε χρῆσι καὶ τὸ σπουδαιότερο θὰ διατηρῆται πολλὲς μέρες χωρὶς νὰ ξυνίζῃ ἢ νὰ γίνεται πέτρα καὶ νὰ πετιέται στὰ σκυλιά.

Δὲν ξεύρω ἂν μὲ τὸ ἄρθρο μου αὐτὸ ἐπέτυχα πλήρως τοῦ σκοποῦ μου. Νομίζω ὅμως πὼς σὲ γενικὲς γραμμὲς ἔδωσα ὠφέλιμες ὁδηγίες, οἱ ὁποῖες ἐφαρμοζόμενες θὰ προλάβουν τὶς στερήσεις τοῦ πολέμου ποὺ ἔχουν μεγάλο ἀντίκτυπο στὴν ὑγεία τόσο τοῦ ἐργαζομένου ὅσο καὶ τοῦ παιδικοῦ ὀργανισμοῦ.

Γ. Μπαμπούρης
παιδίατρος

ΠΩΣ ΘΑ ΠΛΕΚΟΥΜΕ ΠΑΝΕΡΑΚΙΑ Κ.Λ.Π.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1622)

χίζουμε τὸ κυκλικὸ πλέξιμο περνῶντας ἀπὸ τὶς βέργες τοῦ σταυροῦ δύο πάνω δύο κάτω, φροντίζοντες νὰ δώσουμε ἀκτινωτὴ διάταξι στὶς βέργες τοῦ ἀρχικοῦ σταυροῦ, πιάνοντάς τις ἀνὰ δύο.

Ἀπὸ κεῖ καὶ κάτω μετὰ τὴν ἀκτινωτὴ διάταξι τῆς βάσεως τὸ πλέξιμο ἐξακολουθεῖ κανονικά. Μόλις τελειώσῃ ἡ πρώτη βέργα (ἐκείνη ποὺ θέσαμε διαγωνίως καὶ διπλωμένη) τοποθετοῦμε ἀμέσως μιὰν ἄλλη στερεώνοντας την ἐκεῖ ποὺ τελείωσε ἡ προηγουμένη καὶ περνῶντας την ὅπως εἴπαμε μιὰ ἐπάνω καὶ μιὰ κάτω ἀπ' τὶς δυὸ-δυὸ ἀκτινωτὲς βέργες.

Σιγὰ σιγὰ τὸ πλεχτό σας θὰ πάρῃ μορφή. Πρὸς τὸ τέρμα δὲ τῆς βάσεως αὐτῆς στρέφουμε πρὸς τὰ μέσα καὶ στερεώνουμε τὶς ἄκρες τῶν βεργῶν ποὺ περισσεύουν (εἰκὼν 3).

Ἂν σταματήσουμε ἐδῶ ἔχουμε ἁπλούστατα μιὰ πλεχτὴ βάσι γιὰ τὸ τραπέζι, ὅπου ἀκουμποῦμε τὴν πιατέλα τοῦ φαγητοῦ ἢ τὴν καράφα τοῦ νεροῦ κλπ.

Ἂν θέλουμε ὅμως ἐξακολουθοῦμε χωρὶς νὰ γυρίσουμε μέσα τὶς ἄκρες τῶν ἀκτίνων.

Τὶς στρέφομεν τότε πρὸς τὰ ἄνω (εἰκὼν 4) καὶ ἀρχίζομε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο νὰ πλέκουμε τὰ πλαϊνὰ ἑνὸς πανεριοῦ ἢ ἑνὸς καλαθιοῦ στὸ ὕψος ποὺ θέλομε.

Γιὰ τὸ πανέρι, δυὸ γύρους προτοῦ νὰ τελειώσουμε, στερεώνομε στὶς δυὸ ἄκρες του ἀπὸ μιὰ στριφτὴ δέσμη βέργες γιὰ νὰ κάνουμε ἂν θέλουμε τὰ χερούλια τοῦ πανεριοῦ καὶ κατόπιν ἐξακολουθοῦμε τὸ πλέξιμο δυὸ ἢ τρεῖς σειρὲς γιὰ νὰ στερεώσῃ.

Τὶς περισσευούμενες ἄκρες τῶν ἀκτίνων τὶς μπερδεύομε στὴν πλέξι τῆς τελευταίας σειρᾶς καὶ ἔτσι σχηματίζεται πρὸς τὸ τέρμα μιὰ πιὸ χοντρουλὴ γραμμή: ἡ μπορντοῦρα.

Γιὰ τὸ καλάθι δέκα ἢ δεκαπέντε σειρὲς προτοῦ τελειώσουμε φροντίζουμε νὰ στερεώσουμε τὸ χέρι τοῦ καλαθιοῦ ἀπὸ στριμμένες βέργες ποὺ τὶς μπήγομε στὸ πλεχτό. Ἐξακολουθοῦμε καὶ καταλήγουμε στὴ μπορντοῦρα ὅπως καὶ στὸ πανεράκι.

Μὲ λίγη προσοχή, ἐξάσκησι καὶ πρὸ παντὸς ὑπομονὴ θὰ μπορέσουμε σιγὰ σιγὰ νὰ κάνουμε ἀρκετά.... καλλιτεχνικὴ ἐργασία.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν βάσι, μποροῦμε νὰ πλέξουμε θῆκες μπουκαλιῶν καὶ ποτηριῶν, νταμιτζανίτσες καὶ ὅ,τι ἄλλο σκεφθοῦμε, ἀρκεῖ οἱ βέργες τῆς βάσεως νὰ ἔχουν ὑπολογισθῆ γιὰ τὸ ὕψος τοῦ πλεχτοῦ ποὺ ἀρχίζουμε.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

